

วารสารงานวิจัย

ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕

ผลงานวิจัยดีเยี่ยมของสถานศึกษา :

- ★ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการสร้างเว็บไซต์เบื้องต้น ของนักเรียนระดับ ปวช.๑ โดยจัดการเรียนการสอนแบบ Game-Based Learning (GBL) ผ่านเกม CodeCombat
โดย : วิศวชิต หนูมาศ
- ★ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาขนมไทย การพัฒนาทักษะด้านการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้เกมบิงโกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
โดย : ศตพร จันท์แก้วแร่
- ★ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารมั่งสจริต ของนักเรียนระดับ ปวช.๓ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม ๔ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสาธิตร่วมกับสื่อประสม
โดย : กฤษณพร พุ่มนุ่ม

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

saraban@nvc.ac.th

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

0-7535-6156

คำนำ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาและแก้ปัญหาการเรียนการสอน โดยกำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยในชั้นเรียน อย่างน้อยคนละ 1 เรื่องต่อปีการศึกษา และมอบหมายให้งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ รวบรวม ตรวจสอบ และเป็นที่ปรึกษาให้แก่ครูผู้สอนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา เกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดการศึกษา การประกอบอาชีพ และประโยชน์โดยรวมของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สารบัญ

แผนกวิชา	หน้า
แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย	1
แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ	11
แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์	26
แผนกวิชาการบัญชี	32
แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล	46
แผนกวิชาเลขานุการ/การจัดการสำนักงาน	59
แผนกวิชาการจัดการ/การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน	63
แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ	67
แผนกวิชาการโรงแรม	82
แผนกวิชาการท่องเที่ยว	90
แผนกวิชาสัมพันธ์	94

แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคนิคการทำแพทเทิร์น และตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี รหัสวิชา 30401-2003 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาแฟชั่น

และสิ่งทอ สาขางานแพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางอารี มีบุญมาก

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา คหกรรมศาสตรบัณฑิต

ปีการศึกษา 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทักษะโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาเทคนิค การทำแพทเทิร์นและตัดเย็บเสื้อผ้าสตรี เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานแพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานแพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระบบการศึกษา มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนา ประเทศ สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ในทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการพัฒนาทักษะที่ช่วยให้งาน ด้านการตัดเย็บมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปประกอบอาชีพที่หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความ เชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้นซึ่งกระบวนการสร้างแรงบันดาลใจนั้นมีความสำคัญมากต่อการออกแบบเครื่องแต่งกายเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นจุดเริ่มต้นของการออกแบบ จึงจำเป็นต้องมีความทันสมัย แปลกใหม่ และหลากหลาย เพื่อให้ได้มาซึ่งงานออกแบบที่ทันสมัย และตรงตามเป้าประสงค์ของตลาดแฟชั่นในปัจจุบัน การนำเทคนิคแผนผังแรงบันดาลใจมาช่วยในการสอน จะทำให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ยิ่งขึ้น การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญา และความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย (“ความสำคัญของการศึกษา” ม.ป.ป. ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียน การสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของ ครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดใน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชา ในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุน

การเรียนรู้ การสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการหลักสูตรให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาชุดไทย ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานแพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาชุดไทย ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขางานแพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการสอนของครูผู้สอน คือ นักเรียนสาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 57 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจประชากรที่ใช้ในการสำรวจผลของการใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการออกแบบ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับชั้น ปวส.1 จำนวน 11 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน รายวิชาของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับชั้น ปวส.1 จำนวน 11 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ด้าน คือ ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ

ส่วนที่ 2

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดการตอบคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบ 5 คำตอบ คำระดับคะแนน มีดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3

เป็นคำถามแบบเปิด โดยเป็นข้อเสนอแนะความคิดเห็นในการปรับปรุงและพัฒนา

2. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน เป็นการหาค่า Cronbach's alpha (ครอนแบคอัลฟา) เป็นการหาค่า "สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น" (coefficient of reliability) ซึ่งมีสูตรทางคณิตศาสตร์ซึ่งค่ายิ่งสูงยิ่งดี เกณฑ์ยอมรับอยู่ที่ 0.7 ขึ้นไป โดยผลการทดสอบของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้อยู่ที่ 0.73 และในแต่ละข้อมีค่ามากกว่า 0.7 ขึ้นไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยคำนวณค่าสถิติดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2550)

1. ร้อยละ เป็นการเปรียบเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 ดังสูตร

$$P = \frac{Fx \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลค่าให้เป็นร้อยละ
n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

! ค่าคะแนนเฉลี่ยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน
n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายข้อมูลที่เป็นค่าเฉลี่ยต่าง ๆ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	ความหมาย
4.51-5.00	หมายถึง	ความพึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	ความพึงพอใจมาก
2.51-3.50	หมายถึง	ความพึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อย
0.51-1.50	หมายถึง	ความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\bar{x}$ แทน ข้อมูล (ตัวที่ 1,2,3,...,n)
 $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาการสอนด้วยการแจกเอกสารการเรียนรู้ เพื่อความเข้าใจในการสร้างแบบตัด ของนักเรียนระดับชั้น ปวส.1 แพทเทิร์นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย แผนกวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อเสนอแนะ 2 ด้านได้แก่ ข้อเสนอแนะทั่วไป และข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยพบว่า จักรเย็บผ้าอาจมีปัญหาระหว่างใช้งานบ้าง บางครั้งทำให้งานล่าช้าตามเพื่อนที่มีจักรที่บ้านไม่ทัน

2. ควรอธิบายให้เข้าใจลงพร้อมยกตัวอย่างประกอบสร้างความเข้าใจให้นักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนในแต่ละครั้ง สำหรับเด็กบางคนที่ไม่ตามงานไม่ทัน

2. ควรศึกษาพฤติกรรมเด็กก่อนและหลังเลิกเรียนของในรายวิชานั้นๆ เพื่อประสิทธิภาพในการสอนครั้งต่อไปเพิ่มขึ้น

การพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกัตติกา แก้วขาว
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่านานาชาติ การจัดการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความสามารถและทักษะการใช้งานระบบสารสนเทศ การใช้เทคนิค วิธีการ และอุปกรณ์เครื่องมือ ในการช่วยดำเนินงานรูปแบบต่างๆ เทคโนโลยีการศึกษานั้น ไม่เป็นเพียงการใช้สื่อในรูปของวัสดุและอุปกรณ์เท่านั้น ยังรวมถึงการใช้วิธีการสอนอย่างมีระบบด้วยมนุษย์หรือไม่ใช้มนุษย์ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์โดยใช้ผลงานวิจัยด้านการเรียนรู้ และการสื่อสารของมนุษย์เป็นพื้นฐาน ให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ กระบวนการและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ยั่งยืน

งานวิจัยนี้เป็นการมุ่งพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้นการที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในการควบคุมและจัดการ จึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าสู่ระดับสากล ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความพร้อม มีทักษะในด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์จินตนาการและการใช้คอมพิวเตอร์ควบคู่กับการทำงาน ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องและแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขางานเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผลของการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ซึ่งผู้วิจัยแบ่งการสร้างเครื่องมือออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. แผนจัดการเรียนรู้โดยกระบวนการ GPAS 5 Steps ร่วมกับการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย จำนวน 13 ชั่วโมง
2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps ตามแบบประเมิน Likert Scale โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลอง โดยให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย สาขาเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 11 คน ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) ในห้องเรียน
2. ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
3. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยชั้นเรียน คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาเทคโนโลยีแฟชั่นและสิ่งทอ แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 11 คน โดยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย เมื่อเรียนเนื้อหาและทดสอบระหว่างเรียนจบแล้ว จึงทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ในห้องเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนแต่สลับข้อสลับคำตอบ แล้วบันทึกคะแนนและสรุปผลการวิจัย
4. วัดความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps
5. รวบรวมข้อมูลทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียน และความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ GPAS 5 Steps เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกายในขั้นพื้นฐาน ซึ่งในบางรายมีความรู้และประสบการณ์ในการใช้งานคอมพิวเตอร์น้อยมาก จึงทำให้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีคะแนนการสอบน้อยกว่าเป้าหมายที่วางไว้ แต่เมื่อนักศึกษาได้รับความรู้และพัฒนา

ความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์และประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบแพชชั่นและสิ่งทอการพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย รายวิชา คอมพิวเตอร์เพื่องานออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย เพื่อพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ของนักศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนหลังเรียนมีการพัฒนาขึ้นมาก และนักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับ ไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

2. ผลของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้อย่าง Active Learning ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการกรอกแบบสอบถามส่วนที่ 1 การจำแนก เพศของผู้เรียน จำนวน 11 คน พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่า เพศชาย และส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามสามารถแบ่งข้อกำหนดได้ 3 ด้าน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

- ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมี ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในรายวิชาผู้สอนได้แจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียน การสอนชัดเจน ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ในการจัดการ เรียนการสอน ผู้สอนใช้สื่อและเนื้อหาในการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจได้ง่ายขึ้น มีการติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่องและผู้สอนมีการ เตรียมการสอน โดยพิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อมในการ จัดการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงสอน การจัดสภาพห้องเรียนเหมาะสม และสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้ เนื้อหารายวิชาได้ดีขึ้น

- ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมมีระดับ ความพึงพอใจอยู่ในระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ในเนื้อหารายละเอียดข้อมูลและ สื่อที่ครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา แผนการวัดผล แผนการจัดการเรียนรู้ และนักศึกษามีความพึงพอใจดี ที่ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่ สอนเป็นอย่างดีและเนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย ในด้านการ จัดการเรียนการสอนมีเนื้อหารายวิชาที่ครบถ้วน พร้อมทั้งเอกสารอื่น ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีความทันสมัย เหมาะสมกับการใช้ทำงานในยุคปัจจุบัน

- ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมมีระดับความพึง พพอใจอยู่ในระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามี ความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ผู้สอนได้แจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผล ประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการวัดผลและประเมินการ เรียนรู้ และให้ออกสัณนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ สามารถแก้ไข ขึ้นงานในส่วนของการเก็บคะแนนได้ และผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรมตาม พฤติกรรมและศักยภาพของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู ้แบบ Active Learning ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

แผนกวิชาเทคโนโลยีแพชชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของ ครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีการเพิ่มทักษะขั้นสูงและมีเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัยมากขึ้นในการจัดการเรียนการสอน แนวทางสำหรับ การวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบการทำงานของคอมพิวเตอร์โดยใช้ โปรแกรมสำหรับออกแบบแพชชั่นโดยเฉพาะ

2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้งาน คอมพิวเตอร์และการทำงานโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักศึกษา ได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานออกแบบ แพชชั่นและเครื่องแต่งกายได้

2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และ พัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องาน ออกแบบแพชชั่นและเครื่องแต่งกายต่อไป

3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือ การประกอบอาชีพได้

การพัฒนาทักษะโดยใช้สื่อการสอนอินโฟกราฟิก รายวิชาเสื้อผ้าบุรุษ เบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2006 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแพชชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแพชชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning)

ผู้วิจัย	นางสุชาดา นิลสภา
ตำแหน่ง	ครู คศ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	2565

ความเป็นมาและความสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน ให้ความสำคัญในด้านเทคโนโลยี การศึกษา เพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ความสามารถและทักษะการใช้งาน ระบบสารสนเทศ การใช้เทคนิค วิธีการ และอุปกรณ์เครื่องมือ ในการช่วย ดำเนินงานรูปแบบต่าง ๆ เทคโนโลยีการศึกษานั้น ไม่เป็นเพียงการใช้สื่อ ในรูปของวัสดุและอุปกรณ์เท่านั้น ยังรวมถึงการใช้วิธีการสอนอย่าง มีระบบด้วยมนุษย์หรือไม่ใช่มนุษย์ยกตัวอย่าง เช่น การใช้สื่อการสอน อิเล็กทรอนิกส์ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์โดยใช้ ผลงานวิจัยด้านการเรียนรู้และการสื่อสารของมนุษย์เป็นพื้นฐาน ให้ผู้เรียน ได้มีทักษะการคิดวิเคราะห์กระบวนการและเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถที่ยั่งยืนความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยีในยุคปัจจุบันมีความทันสมัยและสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการ ทำงาน การประกอบอาชีพในสังคม ทั้งในส่วนของงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนแนวโน้มทางด้านตลาดแรงงานจึงมีความต้องการบุคคล ที่มีความรู้ความสามารถในการส่งเสริมการผลิตและประกอบอาชีพได้อย่าง มั่งคั่ง ในแต่ละปีมีผลการวิจัยถึงความต้องการทางการตลาดด้านต่าง ๆ

ทั้งภาคอุตสาหกรรมทั่วไป ธุรกิจไอทีการสื่อสาร กลุ่มธุรกิจสินค้าอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรมรถยนต์รวมถึงธุรกิจการเงินการธนาคาร ธุรกิจการผลิตก็มีทิศทางที่สูงมากยิ่งขึ้น หลายหน่วยงานมีการพัฒนาระบบ การจัดการ ซึ่งส่งผลให้การทำงานมีความถูกต้อง แม่นยำ และรวดเร็ว การนำเทคโนโลยีระบบปฏิบัติการมาใช้ในระบบการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญในการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้เรียนในด้านการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเองให้มีความพร้อมในการทำงานตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อพัฒนาประเทศในเรื่องของเศรษฐกิจให้มีความก้าวหน้าและสร้างรายได้ให้กับคนในสังคมและประเทศชาติต่อไป จากสภาพการแนวโน้มทางการศึกษาด้านวิชาชีพและทิศทางการต้องการของตลาดแรงงานในการจัดสรรบุคคลที่มีความพร้อมในการทำงานเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ ระบบการศึกษาจึงควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ ในการประกอบกิจการเกี่ยวกับผ้าและเครื่องแต่งกายพบว่า บุคคลซึ่งมีความสามารถในการทำงานด้านการตัดเย็บการผลิตมีจำนวนน้อยกว่า กำลังการผลิตในแต่ละปีซึ่งมีจำนวนที่สูงมากขึ้นเรื่อยๆ และขาดทักษะในการทำงานเป็นจำนวนมาก

ทางผู้ประกอบการจึงมีความต้องการให้แต่ละสถานศึกษาปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อสอดคล้องกับการทำงานในส่วนต่างๆ ตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เป็นการพัฒนางานองค์ความรู้ควบคู่กับการปฏิบัติจริงทำให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ตอบโจทยความต้องการในปัจจุบันและอนาคตวิสัยทัศน์การพัฒนาทักษะโดยใช้สื่อการสอนอินโฟกราฟิก รายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น รหัสวิชา 20401-2006 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning)หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระบบการศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาประเทศ สถานศึกษาจึงต้องปรับเปลี่ยนหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับการทำงานตามทิศทางของตลาดแรงงาน โดยพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ ในทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการตัดเย็บที่ช่วยในการทำงานด้านการตัดเย็บมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพที่หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

ปัญหาวิจัย

การจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active

Learning) ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตการวิจัย (ด้านประชากร ตัวแปร เนื้อหา)

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบเจาะจง คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น

ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้กระทำในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 7 ชั่วโมง

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองเป็นเนื้อหารายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นตามหลักสูตรสาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน -หลังเรียน และความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน รายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.2 สาขางานแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชอยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการตัดเย็บได้
2. เพื่อนำข้อค้นพบเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้นต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมในรายวิชาเสื้อผ้าบุรุษเบื้องต้น ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีความรู้ วัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

แนวทางสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควบคู่กันและพัฒนาสื่อการสอนในรายวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนาทักษะในการตัดเย็บ
2. ควบคู่กันเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการตัดเย็บรูปแบบอื่นๆ ที่หลากหลาย

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุภาพร อามิตร
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีที่วิจัย	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ทำการสอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งวิชานี้เป็นวิชาชีพพื้นฐานสำหรับนักเรียนแผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย เพื่อจะได้ความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ต่อไป ในการเรียนการสอน ผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนเป็นเข้าใจรายละเอียดชิ้นงาน เพื่อสร้างผลงานที่มีประสิทธิภาพออกมาเป็นทีพอใจและเป็นที่ยอมรับกับคนทั่วไป ผู้เรียนมีความสุข มีทักษะคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต ทั้งนี้การเรียนการสอนได้เน้นปรัชญาวิทยาลัย คือ “ทักษะนำ คุณธรรมเด่น เน้นคุณภาพ” แต่ผู้เรียนจะมีทักษะความรู้ คุณธรรม จริยธรรม อันจะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดนั้น ครูผู้สอนถือเป็นบุคคลสำคัญควบคู่ไปกับการจัดการเรียนการสอน โดยผู้เรียนจะต้องได้รับความพึงพอใจในคุณภาพการสอนของครู ดังนั้นเพื่อให้ทราบความพึงพอใจของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการสอนของครูผู้สอนวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาต่อไป การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาสังคมให้คนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคม เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม กล่าวคือ การศึกษาช่วยสร้างจิตสำนึกในการเป็นมนุษย์ มีจิตวิญญาณของผู้มีอารยธรรมทางปัญญาและความงดงามทางจิตใจ การศึกษาสร้างให้คนมีความรู้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ มีความอดทนในการต่อสู้กับอุปสรรคของชีวิต การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนทุกวัย (“ความสำคัญของการศึกษา,”

ม.ป.ป.) ความพึงพอใจ คือความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อนั้น หรือตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น 2

ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้นใน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการหลักสูตรให้เกิดผลดีแก่ผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจที่แท้จริงจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดสามารถนำข้อมูลมา สรุปผลได้
2. ได้ผลตอบรับด้านความคิดเห็นจากผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน คือ นักเรียน นักศึกษา แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 56 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจประชากรที่ใช้ในการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 7 คน (นักเรียนที่เรียนในรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น) โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 5 ด้าน คือ ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ

ส่วนที่ 2

แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียน

การสอนของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น การตอบคำถามมีคำตอบให้ เลือกตอบ 5 คำตอบ ค่าระดับคะแนน มีดังนี้

5 หมายถึง มากที่สุด

4 หมายถึง มาก

3 หมายถึง ปานกลาง

2 หมายถึง น้อย

1 หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3
เป็นคำถามแบบเปิด โดยเป็นข้อเสนอแนะความคิดเห็นในการปรับปรุงและพัฒนา

2. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน เป็นการหาค่า Cronbach's alpha (ครอนแบคอัลฟา) เป็นการหาค่า "สัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น" (coefficient of reliability) ซึ่งมีสูตรทางคณิตศาสตร์ซึ่งค่ายิ่งยิ่งดี เกณฑ์ยอมรับอยู่ที่ 0.7 ขึ้นไป โดยผลการทดสอบของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้อยู่ที่ 0.73 และในแต่ละข้อมีค่ามากกว่า 0.7 ขึ้นไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการสอนของครูผู้สอน แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ นักเรียนระดับ ปวช.3 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ในรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น

2. ตัวแปรตาม คือ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการสอนของครูผู้สอน 5 ด้าน คือ ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียน การสอน 3

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร คือ นักเรียนแผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 57 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนแผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับชั้น ปวช.3 จำนวน 7 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.3 แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ด้านรายวิชาในหลักสูตร กล่าวคือ รายวิชาที่มีประโยชน์ต่อการนำไปประกอบอาชีพ เนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านรายวิชาในหลักสูตร อยู่ในระดับมาก 22

2. ด้านผู้สอน กล่าวคือ ผู้สอนมีความเป็นกันเอง ให้คำแนะนำ และรับฟังความคิดเห็น ผู้สอนมีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ช่วยให้เกิดการ เรียนรู้ในเนื้อหาวิชา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด

3. ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน กล่าวคือ ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมได้คิดวิเคราะห์ปฏิบัติกิจกรรม การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน กล่าวคือ การวัดและประเมินผลการเรียนมีความชัดเจนและยุติธรรม การใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

5. ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กล่าวคือ ในภาควิชามีหนังสือ ตำรา สำหรับค้นคว้าอย่างเหมาะสมและเพียงพอ ในภาควิชามีห้องเรียน สื่อ และสิ่งอำนวยความสะดวก ในห้องเรียนอย่างเหมาะสมและเพียงพอ พบว่า ผู้ประเมินมีความพึงพอใจต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัด ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงความพึงพอใจที่แท้จริงจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด สามารถนำข้อมูลมาสรุปผลได้

2. ได้ผลตอบรับด้านความคิดเห็นจากผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น

พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อออนไลน์
ในรายวิชา การตัดเย็บเบื้องต้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานอาหารและโภชนาการ
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายภูวเดช แซ่โหล
ตำแหน่ง	ครู พิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นับจากอดีตถึงปัจจุบัน สังคมไทยยังคงให้ความสำคัญต่อ “ครู” ว่าเป็นบุคคลที่จะส่งเสริม และ สรรสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณภาพ และเมื่อสถานการณ์การเรียนรู้เปลี่ยนแปลงไป ทั้งที่เป็น การเรียนรู้ในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต จำเป็นต้อง ได้รับการส่งเสริม พัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนผ่านสื่อเทคโนโลยีมา ใช้สำหรับการศึกษา จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างกว้างขวาง ยิ่งขึ้น เรียน ได้เร็วขึ้น เรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา ทุกโอกาส ผู้เรียนมีอิสระในการแสวงหา ความรู้ มีความรับผิดชอบ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจึงมีความสำคัญต่อสังคม โลกาภิวัตน์อย่างมาก ตลอดจนระบบ อินเทอร์เน็ตมีใช้กันอย่างแพร่หลาย ด้วยการถ่ายโอนข้อมูลที่รวดเร็ว และราคาถูกลงมากกว่าสมัยก่อน ทำให้หลายสถาบันการศึกษาได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต บางสถาบันจัดหลักสูตรออนไลน์ เรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการ พัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อตอบสนอง ความต้องการของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนและผู้ดูแลระบบบริหารจัดการ การเรียนรู้ออนไลน์ได้ เล็งเห็นความสำคัญของระบบบริหารจัดการ การเรียนรู้แห่งอนาคต เพื่อส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สู่ ศตวรรษที่ 21 จึงได้พัฒนาบทเรียนออนไลน์ด้วยโปรแกรม Moodle เพื่อใช้สำหรับการ เรียนการสอนเปรียบ เหมือนห้องเรียนเสมือนจริง มีบทเรียนออนไลน์เป็น ของตนเอง ครูสามารถเข้าร่วมจัดการเรียนรู้ได้ ทั้งนี้เป็น การเสริมสร้าง ประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเข้ามาเรียนรู้เนื้อหาได้ ตลอดเวลา สามารถพูดคุยสนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้สอน สามารถสอบถามปัญหาทั้ง ทางด้านการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ตลอดจนร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนการวัดและ ประเมินผลออนไลน์ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้ อันจะเป็นการช่วย เสริมสร้างคุณลักษณะผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ และการเรียน การสอนในรูปแบบนี้ยังเป็นการ ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การวิจัยเพื่อ พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในรูปแบบสื่อ ออนไลน์ ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระบบ การศึกษามีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการทำงาน ตามทิศทางของการเรียนในรูปแบบออนไลน์และออนไลน์ โดยพัฒนาสื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะการปฏิบัติงานและการคิดแก้ปัญหา ด้วยตนเองได้ ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่ สอดคล้องกับวิชาชีพเรียน ให้ผู้เรียนมี ความพร้อมในการใช้สื่อออนไลน์เป็น องค์ประกอบ รู้จักขั้นตอนและกระบวนการในรายวิชาปฏิบัติอย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นสื่อประกอบใน

วิชาเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ความถูกต้องแม่นยำ ให้มีทักษะในการปฏิบัติ เพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการ เรียนรู้ในการสร้างแบบตัดเบื้องต้น ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา แขนงและสิ่งทอ สาขา งาน เสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ในจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ ในการหาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักขั้นตอนและกระบวนการในรายวิชาปฏิบัติ อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นสื่อ ประกอบในวิชาเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ความถูกต้องแม่นยำ ให้มีทักษะ ในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 34 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและ หลังเรียนในรายวิชาตัดเย็บเบื้องต้น เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก 20 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาตัดเย็บเบื้องต้น ที่จัดการ เรียนรู้แบบออนไลน์

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียน การสอนของครูผู้สอนรายวิชาพื้นฐาน การตัดเย็บเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.2 สาขางานอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.1 แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนในรายวิชาเสื้อผ้าเบื้องต้น เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
- 1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในวิชาพื้นฐานเสื้อสตรีเบื้องต้น ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย

เพศ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาพื้นฐานเลื้อสตรีเบื้องต้น ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้

1.2.1 กำหนดจุดประสงค์และหัวข้อของแบบประเมิน

1.2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาพื้นฐานการตัดเย็บเบื้องต้น ตามแบบประเมิน Likert Scale โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ และกำหนดเป็นคะแนนดังนี้

มากที่สุด	เท่ากับ	5	คะแนน
มาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	เท่ากับ	1	คะแนน

1.2.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

1.2.4 แก้ไขและปรับปรุงตามคำแนะนำ

1.2.5 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินผลของตรวจสอบ

คุณภาพและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เสนอต่อคณะผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อเปรียบเทียบเป็นคะแนนแบบอิงเกณฑ์ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ซึ่งต้องได้รับความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงเกณฑ์การแปลความหมายของการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คะแนน	ระดับความคิดเห็น
4.50 – 5.00	มากที่สุด
3.50 – 4.49	มาก
2.50 – 3.49	ปานกลาง
1.50 – 2.49	น้อย
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียนของนักเรียนรู้นิรูปแบบสื่อ แบบออนไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาตัดเย็บเบื้องต้น

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู

สรุปผลการวิจัย

จากสรุปผลการศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชาเลื้อสตรีเบื้องต้น ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วงเริ่มแรกของภาคเรียนนักเรียนมีความรู้ด้านการสร้างแบบและแยกแบบตัดในขั้นพื้นฐาน ซึ่งในบางรายมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงานน้อยมาก จึงทำให้ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีคะแนนการสอบน้อยกว่าเป้าหมายที่วางไว้ แต่เมื่อนักเรียนได้รับความรู้และพัฒนาความสามารถในการทำงานและประยุกต์ใช้ งานเทคโนโลยีสารสนเทศมาในการทำงานแบบร่วมมือ พบว่า การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีการพัฒนาขึ้นมาก และนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ผลของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายวิชา เลื้อสตรีเบื้องต้นในการกรอกแบบสอบถามส่วนที่ 1 การจำแนกเพศของผู้เรียนจำนวน 5 คน พบว่า ผู้เรียนเป็นเพศหญิงทั้งหมด และส่วนที่ 2 ของแบบสอบถามสามารถแบ่งข้อกำหนดได้ 3 ด้าน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ในรายวิชาผู้สอนได้แจ้งวัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอนชัดเจน ให้ผู้เรียนได้ทราบถึงข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนใช้สื่อและเนื้อหาในการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้น มีการติดตามผลการสอนอย่างต่อเนื่องและผู้สอนมีการเตรียมการสอน โดยพิจารณาจากสื่ออุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงสอน การจัดสภาพห้องเรียนเหมาะสมและสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น

ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ในเนื้อหาสาระละเอียดข้อมูลและสื่อที่ครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชา แผนการวัดผล แผนการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนมีความพึงพอใจที่ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในเนื้อหาที่สอนเป็นอย่างดีและเนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับชีวิตและทันสมัย ในด้านการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาวิชาที่ครบถ้วน พร้อมทั้งเอกสารอื่นประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและมีความทันสมัยเหมาะสมกับการใช้ทำงานในยุคปัจจุบัน

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับดีและดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก ผู้สอนได้แจ้งหลักเกณฑ์และวิธีการวัดผลประเมินผลล่วงหน้าชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการวัดผลและประเมินการเรียนรู้ และให้โอกาสนักเรียนได้ปรับปรุงงานที่ไม่ผ่านเกณฑ์ สามารถแก้ไขชิ้นงานในส่วนของการเก็บคะแนนได้ และผู้สอนวัดผลอย่างเป็นธรรมตามพฤติกรรมและศักยภาพของแต่ละบุคคล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาการการตัดเย็บเบื้องต้น ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีความรู้เรื่องวัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอนและการใช้งานของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถพัฒนาสื่อการสอน เรื่อง พัฒนาสื่อ เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ในการสร้างแบบตัดเบื้องต้น ในรายวิชาการตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชา แฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชา เสื้อผ้าแฟชั่น วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. นักเรียน ได้จัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ ในการหาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
3. นักเรียนรู้จักขั้นตอนและกระบวนการในรายวิชาปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ ไปเป็นสื่อประกอบในวิชาเรียน เพื่อเพิ่มความเข้าใจ ความถูกต้องแม่นยำ ให้มีทักษะในการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน

ของครูผู้สอน วิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.3

แผนกวิชาเทคโนโลยีแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวยุหนะ บัวสกุล
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในระดับอาชีวศึกษามุ่งเน้นการเรียนการสอนในด้านการพัฒนาวิชาชีพและเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี เป็นการพัฒนาศรษฐกิจ สังคมและประเทศชาติให้มีประสิทธิภาพเทียบเท่านานาชาติ งานวิจัยนี้เป็นการทดลองที่มุ่งหาผลของการจัดการเรียนการสอนของรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ดังนั้นการที่สถานศึกษาจะมุ่งพัฒนาบุคลากรเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านตลาดแรงงาน ระบบของการทำงานไม่ใช่แค่พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องพัฒนาผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการควบคุมและจัดการ จึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าสู่ระดับสากล ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการทำงาน การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีความพร้อมในด้านทักษะการสร้างแบบ การแยกแบบตัดและการตัดเย็บเสื้อผ้าเด็กในรูปแบบต่าง ๆ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพ

ได้หลากหลายเพื่อความสะดวก ถูกต้องแม่นยำ สร้างความเชื่อมั่นและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) ในรายวิชาพื้นฐานโครงสร้างแบบตัดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกแบบมอยย่ส่วน สุ่มและกระโปรงเบื้องต้น คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 คน โดยวิธีการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดและประเมินผล

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- 1.1 แบบทดสอบสำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 1.2 แบบสอบถามความพึงพอใจในรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้

- 1.2.1 กำหนดจุดประสงค์และหัวข้อของแบบประเมิน 1.2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพ

การจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ตามแบบประเมิน โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วงเริ่มแรกของภาคเรียนนักเรียนมีความรู้ด้านการสร้างแบบและแยกแบบ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายรายวิชาเสื้อผ้าเด็ก เบื้องต้น

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในรายรายวิชาเสื้อผ้าเด็ก เบื้องต้น

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในรายรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาช่างแฟชั่นดีไซน์ สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช” นั้น ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังเรียน และทำแบบสอบถามความพึงพอใจใน 3 ด้าน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน ด้านความรู้ความสามารถในวิชาที่สอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากการทดสอบแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น ในส่วนของข้อเสนอแนะต่อการจัดการเรียนการสอนของครู พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามอยากให้มีเครื่องมือวัสดุ อุปกรณ์ที่เพียงพอในการจัดการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้และนักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถในการสร้างแบบโมเดลย่อส่วนเสื้อและกระโปรงเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อนำผลลัพธ์ที่ได้เป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้นต่อไป
3. สามารถนำความรู้หรือทักษะที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือการประกอบอาชีพได้

แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา 20404 – 2005

การบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวปิ่นฤทัย แผ่เต็ม
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คศ.บ. คหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาสังคมไทยในปัจจุบันและอนาคตต้องการให้เป็นสังคมฐานความรู้ที่การเรียนรู้ ดังนั้นความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสร้างสภาพการณ์เพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาคุณภาพ ประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนส่วนใหญ่ในประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในมาตรา 23 (2) โดยเน้นการจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัยให้ความสำคัญของการบูรณาการความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสมของระดับการศึกษา

การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามมาตรา 24 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้ระบุให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังนี้ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ไว้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้

ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ และ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

การจัดกระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางดังกล่าวจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอนของผู้สอนและการเรียนของผู้เรียน กล่าวคือ ลดบทบาทของผู้สอนจากการเป็นผู้บอกเล่าและบรรยาย เป็นการวางแผนจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการที่สำคัญ คือ กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้โดยผ่านกิจกรรมการสังเกต การตั้งคำถาม การวางแผนเพื่อการทดลอง การสำรวจตรวจสอบ ซึ่งเป็นวิธีการหาข้อมูลโดยตรงด้วยวิธีการที่หลากหลายทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ กระบวนการแก้ปัญหา การสืบค้นข้อมูล การอภิปรายและการสื่อสารความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจ กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องเน้นที่บทบาทของผู้เรียนตั้งแต่เริ่ม คือ ร่วมวางแผนการเรียน การวัดผลและประเมินผล และต้องคำนึงว่ากิจกรรมการเรียนนั้น เน้นการพัฒนากระบวนการคิด วางแผน ลงมือปฏิบัติ สืบค้นข้อมูล รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ตรวจสอบ วิเคราะห์ ข้อมูล การแก้ปัญหา การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน การสร้างคำอธิบายเกี่ยวกับข้อมูลที่สืบค้นได้เพื่อนำไปสู่คำตอบของปัญหาหรือคำถามต่าง ๆ ในที่สุด

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องศึกษาเป้าหมายและปรัชญาของการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ โดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ต่าง ๆ ตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการและผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด จากนั้นพิจารณาเลือกนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาสาระและผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ได้จริง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกระบวนการสืบเสาะหาความรู้มาใช้ในการสอน รายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อที่จะศึกษากระบวนการสร้างองค์ความรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนอันจะส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยมีความคาดหวังว่าการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ รายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยใช้ กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 กลุ่ม 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่

เรียนโดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ รายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระหว่างก่อนเรียนและหลังการสืบเสาะหาความรู้

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอน ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 22 คน

2. ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ กระบวนการสืบเสาะ หาความรู้ รายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม หน่วยการเรียนรู้เรื่องการให้บริการรูปแบบต่างๆ(บุฟเฟต์)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการ สืบเสาะหาความรู้

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 20404 – 2005 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม หน่วยการเรียนรู้เรื่องการ ให้บริการรูปแบบต่างๆ(บุฟเฟต์)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนและสามารถพัฒนาผล การเรียนในระดับที่สูงขึ้น

2. ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนในการ ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์ต่อ ผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนสอบของนักศึกษาที่ ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

2. กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นคว้าและแสวงหาคำตอบด้วยตนเอง โดยมีผู้สอน เป็นผู้จัดสภาพแวดล้อม ใช้คำถามกระตุ้นความสนใจในการเรียน เพื่อให้ ผู้เรียนใช้ความคิดค้นคว้าหาวิธีการแก้ปัญหาและค้นหาคำตอบ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ขั้นสร้างความสนใจ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรม ประกอบด้วย การซักถามหรือใช้สื่อต่าง ๆ การทบทวนความรู้เดิมเพื่อสร้าง คำถาม กำหนดประเด็นที่ศึกษา

2) ขั้นสำรวจและค้นหา เป็นขั้นวางแผนกำหนดแนวทางการ สืบเสาะหาความรู้ ตั้งสมมติฐาน และลงมือปฏิบัติเพื่อรวบรวมข้อมูล

3) ขั้นอธิบายและสรุปผล นำข้อมูลที่ได้อธิบายวิเคราะห์ แปลผล สรุปผลและนำเสนอผลที่ได้ในรูปแบบต่าง ๆ

4) ขยายความรู้ นำความรู้ที่สร้างขึ้นไปเชื่อมโยงกับความรู้เดิมหรือแนวความคิดที่ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม นำข้อสรุปที่ได้ไปอธิบายสถานการณ์หรือเหตุการณ์อื่น ๆ

5) ขั้นประเมิน เป็นการประเมินความรู้ด้วยกระบวนการต่าง ๆ ว่านักศึกษามีความรู้มากหรือน้อยเพียงใดซึ่งจะนำไปสู่การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในเรื่องอื่น ๆ

3. การสอน หมายถึง การจัดประสบการณ์โดยครูผู้สอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ผลของการสอนโดยการสอดแทรกความมีวินัยที่มีผลต่อพฤติกรรม การดูแลรักษาความสะอาดห้องปฏิบัติการอาหาร ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายญาณวัฒน์ แก้วสองดวง
ตำแหน่ง	ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ค.ม. การบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการจัดการ เรียนการสอน ในรูปแบบปฏิบัติการนั้น เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้เรียน โดยเน้นกระบวนการลงมือทำ ลงมือปฏิบัติ ฝึกปฏิบัติ การลงมือทำ หมายถึง ผู้เรียนได้กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการปฏิบัติจริง คือผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติ ในสภาพแวดล้อมจริง ได้ฝึกคิด และลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทั้งนี้ การที่จะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้มากหรือน้อยก็จะขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว สิ่งที่ได้ผู้เรียนได้เรียนรู้คือ ขั้นตอนการทำงาน การคิด วิเคราะห์ การประยุกต์ใช้ และการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นการจำลองสถานการณ์ ที่ผู้เรียนจะต้องประสบพบเจอในการทำงานเมื่อจบ การศึกษา การทำงานนั้นผู้เรียนจะต้องมีสมรรถภาพทางร่างกายแข็งแรง และจิตใจที่ดี มีสติปัญญา ความรู้และความสามารถ มีความอดทน ขยัน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เมื่อเผชิญกับปัญหาและอุปสรรค ด้วยความ มุ่งมั่น คุณสมบัติเหล่านี้จำเป็นต้องถูกหล่อหลอมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลในรูป ของคำว่า “วินัยในตนเอง” วินัยในตนเองเป็นวัฒนธรรมของสังคมที่ทุกคน ต้องปฏิบัติ จึงทำให้อยู่ร่วมกันด้วยความสุข วินัยในตัวเองจึงสำคัญต่อการ ทำงาน

การเรียนวิชาอาหารไทย เป็นอีกวิชาที่ผู้เรียนจะได้เรียนใน รูปแบบปฏิบัติ คือจะต้องลงมือปฏิบัติจริง ตั้งแต่การจัดหาวัตถุดิบจาก ห้องตลาด การเลือกวัตถุดิบ การเตรียม การประกอบอาหาร ตลอดจนการ เก็บล้างภาชนะ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาหาร ขั้นตอนสุดท้ายนั้นเป็น ขั้นตอนสำคัญในการปฏิบัติเพราะความสะอาด คือหัวใจที่สำคัญในการ ประกอบอาหาร เมื่อผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติอาหารเสร็จผู้เรียนจะต้องจัดเก็บ กวาด เช็ด ถู วัสดุ/อุปกรณ์ ทุกชิ้นให้เรียบร้อย รวมถึง โต๊ะ เตาแก๊ส อุปกรณ์ ต่างๆ ที่ใช้ในการประกอบอาหารต้องเก็บให้เข้าที่ เพื่อพร้อมที่จะใช้งาน ในการต่อไป และเป็นการปลอดภัยต่อคน แผลงสาบ หนู หรือพาหะนำโรค ต่างๆ ที่จะออกมาหาเศษอาหารที่ตกค้างอยู่ตามโต๊ะ อ่างล้างหรือส่วนต่างๆ

ของครัว เพราะฉะนั้น การดูแลความสะอาดความเรียบร้อย จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ผู้เรียนจะต้องตระหนักและให้ความสำคัญ

ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญในการปลูกฝัง จิตสำนึกแก่ผู้เรียน โดยเฉพาะ ด้านความมีวินัย ในเรื่องความสะอาดของห้องปฏิบัติการผู้วิจัยจึง ได้ศึกษา ผลของการสอนโดยสอดแทรกความมีวินัยที่มีผลต่อการดูแลรักษา ความสะอาด ห้องปฏิบัติการอาหารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเพื่อศึกษาผลของการสอนโดยการสอดแทรกความมีวินัยที่มี ผลต่อพฤติกรรมในการดูแลรักษาความสะอาดห้องปฏิบัติการอาหาร มี พฤติกรรมที่ดีขึ้น

1. ประชากร เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 121 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ห้อง 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 121 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ห้อง 1 แผนกวิชาอาหารและ โภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1.แผนการจัดการเรียนรู้วิชาอาหารไทย หน่วยที่ 3 การปฏิบัติ อาหารไทย
- 2.แบบประเมินการปฏิบัติงานของนักศึกษา

การสร้างเครื่องมือ

ระบุรายละเอียดของการสร้างและหาประสิทธิภาพของ เครื่องมือฯ ดังนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การปฏิบัติอาหารไทย วิชา อาหารไทย ผู้ศึกษาได้ดำเนินการได้สร้าง ดังนี้ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และการจัดการเรียนการสอน วิธีการ/สื่อ นวัตกรรมที่ เลือกใช้

1.2 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

พุทธศักราช 2563 (ปรับปรุง พุทธศักราช 2565) ประเภทวิชาคหกรรม สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

1.3 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ระดับชั้น ปวส.1 วิชาอาหารไทย

1.4 วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเรื่อง การปฏิบัติอาหารไทย

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนโดยการสอดแทรกการมีวินัย จำนวน 1 แผน รวม 20 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยหัวหน้าสาขาวิชา รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และผู้อำนวยการวิทยาลัย ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้องและความเหมาะสมระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่และให้ความคิดเห็นสำหรับการปรับปรุงแก้ไข

1.7 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งหนึ่ง เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์ที่ใช้ในการทดลอง

2. การสร้างแบบประเมิน

การสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติของผู้เรียน วิชาอาหารไทย ของนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติ ชนิดการให้คะแนนแบบรูปิก มีขั้นตอนในการสร้างและการหาประสิทธิภาพดังนี้

1.1 ศึกษาทฤษฎี วิธีสร้าง เทคนิคการเขียนข้อสอบแบบรูปิก สร้างตารางวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา

1.2 สร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติ แบบรูปิก จำนวน 5 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน 3 เกณฑ์

1.3 นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติไปใช้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ที่เรียนวิชาอาหารไทย จำนวน 30 คน

1.4 นำแบบทดสอบที่ได้ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการทดลองต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. ก่อนการทดลอง ได้ใช้แบบทดสอบการประเมินผลภาคปฏิบัติกับนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

2. ผู้รายงานดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 1 แผน โดยให้นักศึกษา ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนโดยการสอดแทรกความมีวินัย โดยดำเนินการดังนี้

ครูเริ่มบรรยายขั้นตอนการทำงาน โดยระหว่างการทำงานให้นักศึกษานำเสนอเรื่องความสะอาด และการเก็บรักษาอุปกรณ์ในการเรียนขณะ

นักศึกษาปฏิบัติครูจะทำการประเมินการปฏิบัติงานไปด้วยเมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการเรียนวิชาอาหารไทย การสอนโดยการสอดแทรกความมีวินัย สำหรับนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับข้อมูล ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาผลการประเมินทางการปฏิบัติวิชาอาหารไทย โดยการหาคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

1.2 เปรียบเทียบผลการประเมินการปฏิบัติวิชาอาหารไทย ระหว่างคะแนนหลังเรียนกับ

คะแนนก่อนเรียน ด้วยการทดสอบแบบไม่อิสระ (t – test pair)

สรุปผลการวิจัย

การดำเนินการทดลองเพื่อพัฒนาความมีวินัยที่มีผลต่อการดูแลรักษาความสะอาดของห้องปฏิบัติการอาหาร วิชาอาหารไทย ผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

ผลการประเมินของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนวิชาอาหารไทย โดยมีการประเมินทั้งหมด 8 ครั้ง โดยการประเมินครั้งที่ 1 เป็นการเรียนการสอนโดยไม่มีการเรียนที่ได้สอดแทรกความมีวินัย นักเรียนมีคะแนน โดยเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่มมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 33.75 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ อยู่ในระดับ ปรับปรุง และการประเมินครั้งที่ 8 เป็นการเรียนการสอนโดยมีการเรียนที่ได้สอดแทรกความมีวินัย นักเรียนมีคะแนน โดยเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่มมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 87.50 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ อยู่ในระดับ ดีมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการประเมินของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยมีการประเมินทั้งหมด 8 ครั้ง การประเมินครั้งที่ 1 เป็นการเรียนการสอนโดยไม่มีการเรียนที่ได้สอดแทรกความมีวินัย นักศึกษามีคะแนน โดยเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่มมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 33.75 มีคะแนนผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุง จากจากที่นักเรียนได้เรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนการสอนที่สอดแทรกความมีวินัยด้านความสะอาด โดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติงานแบบรูปิก นักเรียนได้ถูกกระตุ้นด้วยการให้คะแนน ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการทำงานที่ดีขึ้น ทำให้ผลการประเมินมีคะแนนดีขึ้นตามลำดับ เนื่องจากนักเรียนได้ถูกกระตุ้นโดยกระบวนการให้คะแนน ซึ่งทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจดังที่ โลเวลล์ (Lovell, 1980: 109) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ การประเมินครั้งที่ 8 เป็นการเรียนการสอนโดยมีการเรียนที่ได้สอดแทรกความมีวินัย นักเรียนมีคะแนน โดยเฉลี่ยทั้ง 4 กลุ่มมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 87.50 เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ อยู่ในระดับ ดีมาก ดังนั้นแล้ว การที่จะสอน

ให้นักเรียนทำในสิ่งที่ไม่ชอบ จำเป็นจะต้องมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเพื่อเป็นแรงกระตุ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความประพฤติด้านความมีวินัยในด้านการดูแลรักษาความสะอาดของห้องปฏิบัติการอาหารสูงขึ้น เมื่อใช้วิธีการสอนที่สอดแทรกความมีวินัย โดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติงานแบบรูปิก ดังนั้นในรายวิชาอื่นๆ อาจจะมีการนำวิธีการสอนที่สอดแทรกความมีวินัย โดยใช้แบบประเมินการปฏิบัติงานแบบรูปิกไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้อยู่เสมอ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีพฤติกรรมด้านความมีวินัยในการดูแลความสะอาดของห้องปฏิบัติการอาหาร
2. นักศึกษามีพฤติกรรมรักษาความสะอาดมากขึ้น
3. นักศึกษามีความรู้ เรื่องการดูแลรักษาความสะอาด
4. เผยแพร่ผลการวิจัยให้ครูผู้สอนในรายวิชาเดียวกันได้นำไปใช้แก้ปัญหา/พัฒนาให้แก่ นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลประโยชน์สูงสุด

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ ของนักศึกษา ปวส.1 อาหาร 3 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ชื่อผู้วิจัย	นางสาวสมพร แซ่แต้
สาขาวิชา	อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	2565

ความเป็นมาและความสำคัญ

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรค์วินัยให้เกิดแก่นักเรียนเมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไป

อย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐานในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการเป็นคุณครูผู้สอนของนักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีหน้าที่ดูแลนักเรียนด้านพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบและระเบียบวินัย จึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อันเอื้อต่อการเรียนการสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้จะส่งผลต่อนักเรียนบางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำ จึงต้องใช้กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาโดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีวินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

ความสำคัญของการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงด้านพฤติกรรมและการเรียนเมื่อศึกษามีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้ที่มีวินัยในตนเองและความรับผิดชอบ จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและมีความขยันอดทน มีแรงจูงใจ ทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อครูผู้สอน และครูทุกท่านที่จะนำมาเสริมสร้าง พัฒนานักศึกษาให้มีคุณค่ามีคุณประโยชน์ต่อครอบครัว โรงเรียน สังคมและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อของนักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สมมุติฐานการวิจัย

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของนักเรียน ทำให้สามารถพัฒนาศักยภาพด้านพฤติกรรมและการเรียนให้ดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ในการศึกษาค้นคว้าเป็นของนักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ พฤติกรรมด้านวินัยและความรับผิดชอบต่อตนเองได้แก่ วินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ แรงจูงใจในการเรียน

2.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมด้านความมีวินัยในตนเอง

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการวิจัยไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีจิตวิทยาการศึกษา เจตคติ (Attitude) ทฤษฎีแรงจูงใจ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข แบบการกระทำของสกินเนอร์ ลักษณะด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทน และความรับผิดชอบ

2. กำหนดกรอบความคิดในการวิจัย เพื่อทำการศึกษาความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบของของนักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

3. กำหนดวัตถุประสงค์

4. กำหนดกลุ่มประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ ของนักศึกษา ปวส.1 อาหาร 3 สาขาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 จำนวน 37 คน

5. สร้างเครื่องมือการวิจัย โดยผู้วิจัยศึกษาจากหลักการ ทฤษฎีแนวคิด วัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกว่า ควรสร้างเครื่องมือวัดด้านใดบ้างให้เหมาะสมกับสภาพของของนักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 จำนวน 37 คน ที่นำมาทำการวิจัยในครั้งนี้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตัวเองโดยการสังเกต ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถาม

7. การสรุปผลการวิจัยและนำเสนอผลการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปวส.1 อาหาร 3 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการทำวิจัยครั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกตแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ นักศึกษา สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ห้อง ปวส.1 อาหาร 3 จำนวน 37 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกัน แก้ไขและสะท้อนปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

การพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มเพื่อส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจินดาหรรษา ขำคม

ตำแหน่ง ครู คศ.1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ปีการศึกษา 2565

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีความมุ่งหมายที่สำคัญคือ เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในการจัดการศึกษานั้น ประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ดังนั้นกระบวนการจัดการศึกษาจึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ขับเคลื่อนให้คนไทยและประเทศไทยต้องปรับตัวและก้าวไปให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ทันสามารถดำรงอยู่และสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก โดยมีหัวใจของการปรับตัวของประเทศอยู่ที่การสร้างคนให้มีคุณลักษณะสอดคล้องกับยุคอนาคต ยุคความรู้จะมีอัตราเร่งของการสร้างสรรค์ องค์ความรู้ใหม่ ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลาและเกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็วด้วย การเรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner centered) นั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ การเรียนรู้ในสมัยโบราณก่อนมีระบบโรงเรียนก็เป็นรูปแบบที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ใครสนใจอยากเรียนอะไรก็เรียนวิชานั้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักวิชาการศึกษาและวิชาจิตวิทยาการศึกษาที่สอนในสถาบันผลิตครูมาเป็นเวลากว่า 100 ปี ที่เน้นรูปแบบการเรียนเช่นนี้ แต่ไม่มีการนำไปปฏิบัติ ปัจจุบันหลักสูตรทุกวิชาจะเน้นให้มีการกำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไว้มากมาย จนกระทั่งครูเกิดความกังวลว่า ไม่สามารถที่จะสอนให้ครบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเหล่านั้นได้ จึงสอนอย่างรีบเร่ง จนในที่สุดก็จะกลับไปสู่กระบวนการที่ครูคุ้นเคย วิธีที่ ง่ายและสะดวกที่สุดคือ การที่ครูพูดเป็นส่วนใหญ่ เพราะการเรียนโดยวิธีนี้จะทำให้ทั้งครูและเด็กสามารถเรียนเนื้อหาได้มากมายจนครบถ้วน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงจัดทำงานวิจัยขึ้นโดยศึกษาผลจากการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานั้นจะนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต่อไป วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยข้อมูลที่ได้นำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหา

ผลจากการจัดการเรียนการสอนด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ขอบเขตประชากร

การวิจัยครั้งนี้ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปวส.1 อห.2 จำนวน 39 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการจัดการเรียนการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหารของผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และทราบปัญหาและแนวทางการพัฒนาในการเรียนการสอน วิชา วิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การที่ครูผู้สอนได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาแต่ละบุคคลในรายวิชาหนึ่งๆ โดยที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียน หรือการปฏิบัติงาน หรือการส่งงานหรือลักษณะผลงานของนักศึกษา หรือคะแนนระหว่างเรียน ที่สามารถระบุที่มาของนักศึกษาได้ รวมทั้งมีการวิเคราะห์ หรือประมวลข้อมูลและแจ้งให้ผู้เรียนทราบเป็นระยะ เพื่อการพัฒนาต่อเนื่องอย่างเหมาะสม

2. การจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การที่ครูผู้สอนจัดการเรียนรู้ในรายวิชาหนึ่งๆ โดยใช้รูปแบบการสอน หรือวิธีสอนที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน หรือจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนมีบทบาทในการสร้างผลงานการเรียนรู้ โดยที่อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการสอน รูปแบบการสอน รวมทั้งทักษะและเทคนิคในการจัดการเรียนรู้

3. การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง การให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการฝึกฝนทักษะ การทำงานร่วมกัน การคิดวางแผน การพัฒนาทักษะและทัศนคติเชิงบวกในการทำงานกลุ่มซึ่งประเภทของกลุ่มที่จะใช้เพื่อการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการแบ่งกลุ่มง่าย ๆ ไปจนถึงการสร้างกลุ่มเพื่อให้ร่วมกันสร้างความรู้ที่ต้องการศึกษา ค้นคว้า ระยะเวลาโดยที่ผู้สอนมีการคำนึงถึง ความแตกต่างกลุ่ม จำนวนผู้เรียน การส่งงานกลุ่ม การประเมินการเรียนรู้แบบกลุ่มเป็นส่วนที่ส่งเสริมการพัฒนาชีวิตในอนาคต ผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก และมีความเข้าใจ เนื้อหาการเรียนมากขึ้น การทำงานร่วมกันทำให้สามารถแก้ปัญหาได้เร็วขึ้น และง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขอบเขตประชากร

การวิจัยครั้งนี้ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน (นักศึกษาปวส.1 อห.2) ที่สอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยศึกษาจากประชากรทั้งหมด

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผลจากการจัดการเรียนการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหารของผู้เรียนสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์สถานภาพของนักศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ผลจากการจัดการเรียนการเรียนรู้ด้วย กระบวนการกลุ่มที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ปวส.อห.2) ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 69 และเพศชาย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31

2. จากผลการประเมินนักศึกษาที่เรียนวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร สอบผ่าน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

3. นักศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหาร (ปวส.อห.1) มีความรู้ความสามารถและความ สนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่ได้คะแนนระดับเกรด A จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 36 รองลงมา คือ ได้คะแนนระดับเกรด B จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 31 และน้อยที่สุดคือ ได้คะแนนระดับเกรด B+ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13 การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual study) เนื่องจากผู้เรียนแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้และความสนใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีความรู้หลายวิธีเพื่อช่วยให้การจัดการเรียนในกลุ่มใหญ่ สามารถตอบสนองผู้เรียนหลายคนที่แตกต่างกันได้ด้วย อาทิ

1. เทคนิคการใช้ Concept Mapping ที่มีหลักการใช้ตรวจสอบความคิดผู้เรียนว่า คิดอะไรเข้าใจสิ่งที่เรียนอย่างไรแล้วแสดงออกมาเป็นกราฟแนวความคิดเศรษฐกิจพอเพียง

2. เทคนิค Learning Contracts คือ สัญญาที่ผู้เรียนกับผู้สอนร่วมกันกำหนดเพื่อใช้เป็นหลักยึดในการเรียนว่าจะเรียนอะไร อย่างไร เวลาใด ใช้เกณฑ์อะไรประเมิน ซึ่งมีการจัดทำแผนการเรียนรู้ วิชาวิทยาศาสตร์การประกอบอาหารร่วมกับคณาจารย์และผู้สอน เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียร่วมกันวางแผนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

3. เทคนิค Know – Want – Learned ใช้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ผสมผสานกับการใช้ Mapping ความรู้เดิม เทคนิคการรายงานหน้าชั้นที่ให้ผู้เรียนไปศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนำเสนอหน้าชั้นเรียนอาจจะมีกิจกรรมทดสอบผู้ฟังด้วย

4. เทคนิค Group Process เป็นการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันและแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ซึ่งให้ผู้เรียนได้ร่วมกันศึกษารณตัวอย่างสรุปแล้ว การใช้กลุ่มเพื่อการเรียนรู้วิชาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกัน การคิดวางแผน การพัฒนาทักษะและทัศนคติเชิงบวกในการทำงานกลุ่ม 3 กลุ่ม ซึ่งประเภทของกลุ่มที่จะใช้เพื่อการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการแบ่งกลุ่มง่ายๆ ไปจนถึงการสร้างกลุ่มเพื่อให้ร่วมกันสร้างความรู้ที่ต้องการศึกษา ค้นคว้า ระยะเวลาโดยที่ผู้สอนมีการคำนึงถึง ความแตกต่าง

กลุ่มจำนวนผู้เรียน การส่งงานกลุ่ม การประเมินการเรียนรู้แบบกลุ่มเป็นส่วนที่ส่งเสริมการพัฒนาชีวิตในอนาคต ผู้เรียนจะพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากและมีความเข้าใจ เนื้อหาการเรียนรู้มากขึ้น การทำงานร่วมกันทำให้สามารถแก้ปัญหาได้เร็วขึ้นและง่ายขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์ การประกอบอาหาร

ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนมักมีการสอนแบบบรรยาย วิธีการสอน ใช้การถ่ายทอดความรู้ไม่ ถ่ายทอดแนวความคิดเป็น ทำเป็น แก้ไขปัญหาเป็น มุ่งเน้นการท่องจำ และไม่สามารถปลูกฝังการรัก ในการเรียนรู้เน้นภาคทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ ขาดทักษะและเทคนิคในการผลิตและใช้อุปกรณ์ การสอนแบบครบวงจร การเรียนการสอนเน้นด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพ ในเชิงจริยธรรม

ด้านผู้เรียน พบว่า บุคลิกภาพของนักศึกษายังบกพร่องในด้าน การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ใ่ว่าจะไม่ไพเราะไม่สุภาพ ขาดความอดทน และขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ยังขาดทักษะและประสบการณ์ในการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัย

ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบปัญหา ห้องสมุด-ห้องเรียนขาดสื่อการเรียน การสอนที่ทันสมัย

ข้อเสนอแนะ

ด้านผู้สอน ควรลดการสอนแบบบรรยาย แต่เพิ่มวิธีการสอน ใช้การถ่ายทอดความรู้ไม่มุ่งเน้น การท่องจำและสอนให้ผู้เรียนสามารถปลูกฝัง การรักที่เรียนรู้ เน้นการปฏิบัติเน้นการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง การเรียนการสอนเน้นด้านปริมาณมากกว่าคุณภาพในเชิงจริยธรรม ด้านผู้เรียน ปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษาที่ยังมีความบกพร่องในด้านการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ปรับปรุงให้พูดด้วย วาจาสุภาพ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ควรเพิ่มเติมทักษะ และประสบการณ์ในการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยให้มากขึ้น ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบปัญหา ควรปรับปรุงห้องสมุดให้ทันสมัย สื่อการเรียนการสอนอุปกรณ์ การศึกษาที่เหมาะสมจำเป็นและทันสมัย ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญต่อไป

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอาหารมังสวิรัต ประสบปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่น่าพึงพอใจ นักเรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์ได้จำนวนน้อย อันเนื่องมาจากเนื้อหาสาระที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีมาก รูปแบบการจัดการเรียนรู้ เกิดจาก เอกสารและการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักเรียนมีส่วนร่วม ในการจัดการเรียนรู้ และการแสดงความคิดเห็นหรือการมีส่วนร่วม ในห้องเรียนน้อย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิไม่เกิด กระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวร

วิชาอาหารมังสวิรัต มีการจัดการเรียนรู้ด้านศึกษาและปฏิบัติ เกี่ยวกับความหมาย และประโยชน์ของอาหารมังสวิรัต การเลือกใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ การเตรียมและการเก็บรักษาวัตถุดิบ การเลือกใช้วัตถุดิบทดแทน ลักษณะที่ดีของอาหารมังสวิรัตหลักการและเทคนิคการประกอบอาหาร มังสวิรัต การจัดตกแต่ง และการเก็บรักษาอาหาร

ผู้วิจัยจึงให้ความสำคัญโดยใช้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารมังสวิรัต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม ซึ่งจากการศึกษาค้นคว้า พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตเป็นกระบวนการ ที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการแสดงหรือทำสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ให้ผู้เรียนสังเกตดู แล้วให้ผู้เรียนซักถาม อภิปราย และสรุปการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกตการ สาธิต (ทิศนา, 2555) และในขณะเดียวกันสื่อการเรียนการสอนนั้น มีความสำคัญต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพราะ สื่อการ สอนทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ช่วยเพิ่มพูน ประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการ พัฒนาศักยภาพทางการคิดนอกจากนั้นสื่อการเรียนรู้นี้ในยุคปัจจุบัน ยังมีอิทธิพลสูงต่อการกระตุ้นให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาผลการจัดการ เรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารมังสวิรัต ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นแนวทาง 2

สำหรับครูผู้สอนในการพัฒนานวัตกรรมด้านการจัดการเรียนรู้ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารมังสวิรัต ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหาร และโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ต่อการจัดการเรียนรู้ แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารมังสวิรัต ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหาร และโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัด

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารมังสวิรัต ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4

แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม

ผู้วิจัย	นายกฤษณพร พุ่มนุ่น
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ค.ศบ.อาหารและโภชนาการ
ปีการศึกษา	2565

การเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 37 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (บุญชม, 2545)

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม
ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารมั่งสวิติ และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบสาธิต หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชา การประกอบอาหาร ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะทำการสาธิตขั้นตอนการทำ โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง 3

สื่อประสม หมายถึง สิ่งที่ใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้วิชา การประกอบอาหาร มีความหลากหลายมากกว่า 2 ขึ้นขึ้นไป ได้แก่ วีดิโอ วัสดุอุปกรณ์ บัตรภาพ หนังสือ ตำรา ใบความรู้ ใบกิจกรรม เป็นต้น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจทางการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น สำหรับงานวิจัยชิ้นนี้ หมายถึง ความพึงพอใจ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เท่านั้น

วิชาอาหารมั่งสวิติ หมายถึง วิชาอาหารมั่งสวิติ รหัสวิชา 20404-2113 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาคหกรรม แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ พุทธศักราช 2562 ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความหมาย และประโยชน์ของอาหารมั่งสวิติ การเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ การเตรียมและการเก็บรักษาวัตถุดิบ การเลือกใช้วัตถุดิบทดแทน ลักษณะที่ดีของอาหารมั่งสวิติหลักการและเทคนิคการ

ประกอบอาหารมั่งสวิติ การจัดตกแต่ง และการเก็บรักษาอาหาร (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการพัฒนาการเรียน วิชาอาหารมั่งสวิติ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี 3/4 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ
2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และนักเรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
3. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม เพื่อใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพทางด้านอาหารอื่นๆ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิต ร่วมกับสื่อประสม

การพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานอาหารไทย

เพื่อยกระดับจานอาหารไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 1 อาหารและโภชนาการ

ผู้วิจัย	นางสาวนาถธิดา พงษ์สวัสดิ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	2565

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัด การศึกษาที่ได้รับไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552:6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการ ประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยัง มีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการศึกษา โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ต ที่สามารถเชื่อมต่อการสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้ที่มีความเท่าทันกับสถานการณ์รูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า ทักษะในการจัดจานอาหารนั้นเป็นสิ่งสำคัญในวงการอาหาร เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมากในระดับสากล ฉะนั้นควรนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษา จะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ด้านทักษะการจัดตกแต่งจานอาหารไทย ด้วยลักษณะสำคัญของอาหารไทย คือ นักเรียน

สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ยกระดับเมนูอาหารไทยและดัดแปลงใช้กับเมนูอื่นๆ ของไทยไปสู่สากลได้ในอนาคต นำทักษะไปเพิ่มมูลค่าให้กับงานอาหารไทย มีทักษะด้านศิลปะการจัดตกแต่งจานขนมไทย เช่น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน เนื่องจากบรรยากาศของการเรียนที่มีการพูดคุยปรึกษา การแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ของคนใน เครือข่าย ด้วยเหตุนี้เมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนเข้าสู่อการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่มก็จะนำไปสู่ การพัฒนาความสัมพันธ์ในสังคมจริงในทิศทางที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มี ประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้ลักษณะการนำเสนอข้อมูลสถานภาพที่เป็นปัจจุบัน ทำให้ทั้งผู้สอนสามารถติดตาม พฤติกรรมและประสานข้อมูลได้อย่างทันทั่วถึง ช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่กว้างขวาง การตั้งประเด็นแลกเปลี่ยน ข้อเสนอต่าง ๆ ผ่านสังคมออนไลน์ได้อย่างทันทั่วถึง และเป็นเครื่องมือ สำหรับผู้สอนในการกระตุ้นผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ผู้สอนสามารถนำเสนอเนื้อหาใหม่ ๆ ได้อย่าง ต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่อง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปัจจุบัน เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน แต่ก็มีข้อจำกัดหลายประการที่จำเป็นต้องพิจารณา เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนมนุษย์ การกำกับตนเอง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น และการกำหนดทิศทางต่อการเรียนของนักเรียน และนักเรียน บางคนไม่สามารถศึกษาด้วยตนเองการเรียนรู้ในระบบอิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว จึงไม่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ได้ แนวทางในการแก้ปัญหาที่อาจทำได้โดยการจัดการเรียนแบบผสมผสาน (Blended learning) ซึ่งเป็น การรวม นวัตกรรม และ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์บนการเรียนแบบออนไลน์ และการมีส่วนร่วมในการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน (Face to Face) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการเรียนรู้ มีส่วนสนับสนุนและช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น (Thorne, 2003) สอดคล้องกับงานวิจัยของสายชล จินใจ (2550 : 133) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบผสมผสานอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความคงทนในการเรียนของนักเรียนเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากการเรียนการสอนรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 ซึ่งเน้น กระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นคว้าความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น ผู้รู้ แหล่งเรียนรู้จากสื่อ ICT คลิปวิดีโอ จากยูทูบ โดยครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเป็นที่ปรึกษา และสืบเนื่องจากคาบเรียนที่มีมักจะตรงกับวันหยุดนักขัตฤกษ์ และตรงกับกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียนจากปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอน มีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ ผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปศึกษาและทบทวนเนื้อหาที่เรียนได้ ด้วยตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นของตนเองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ โดยมี การโต้ตอบ สนทนา กับนักเรียนคนอื่นเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ การที่ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะแก้ปัญหาและทำให้ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น เพราะผู้เรียนสามารถ

ศึกษาได้ ด้วยตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลาและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ด้วย จึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้น ผู้เรียนตื่นตาตื่นใจด้วยการนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลาย เช่น วีดิโอสาธิต ภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเพิ่มทักษะและเทคนิคด้านศิลปะการจัดตกแต่งจานอาหารไทย
- 2) เพื่อเพิ่มมูลค่าและยกระดับอาหารไทยสู่ความเป็นสากล

สมมติฐานการวิจัย

1. สามารถแก้ปัญหาการเรียนไม่ต่อเนื่องหยุดเรียนบ่อยด้วยกิจกรรมการได้ลงมือปฏิบัติที่เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดความสามารถของตนเอง อยู่ในระดับดี พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006 เมื่อเรียนด้วยกิจกรรมด้านศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006 ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งจานขนมไทยเพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล อยู่ในระดับดี

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็น นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 38 คน ในรายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006 ซึ่งแผนการจัดการเรียนรู้มีสัดส่วนการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานแบบ 50:50 เป็นการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ร้อยละ 50 และแบบปฎิบัติร้อยละ 50 โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ผลการประเมินแผนการจัดการ เรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 20404-2006 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย จำนวน 39 ข้อ ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน) เท่ากับ 0.81

3. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้าง แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกตแบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

ประโยชน์ที่ได้รับ

- 1) นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ยกระดับเมนูขนมไทยและดัดแปลงใช้กับเมนูอื่นๆของไทยไปสู่สากลได้ในอนาคต
- 2) นักเรียนสามารถนำทักษะไปเพิ่มมูลค่าให้กับงานขนมไทย
- 3) นักเรียนมีทักษะด้านศิลปะการจัดตกแต่งงานขนมไทย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 38 คน ที่เรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน แนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักเรียน มีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด (ร้อยละ 97.70) รองลงมา คือ ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 96.77) การเข้าร่วม กิจกรรม (ร้อยละ 96.77) การส่งงานตามเวลา (ร้อยละ 95.39) การแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 29.95) การตั้ง คำถาม (ร้อยละ 5.99) และการโพสต์ แชร์เนื้อหา (3.69) เรียงตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการตอบคำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้อง เริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 1 จำนวน 38 คน ที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.74) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน จึงเกิดความรู้สึกตื่นเต้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) อีกทั้งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) ดังนั้น ด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนในครั้งนี้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดือนเพ็ญ ภานุรักษ์ (2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคม ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด

ผ่าน การพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน รายวิชา ศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร รหัสวิชา 2๐๔๐๔-๒๐๐6 ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและแนวความคิดมาใช้เป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนาผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ
2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล ออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้แก่ผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและทบทวนทบทวนได้ อย่างถูกต้อง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลให้แก่ผู้เรียน เช่น ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ (constructivist) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นต้น
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากลเพื่อใช้ในการพัฒนา ทักษะด้านอื่น ในรายวิชาต่าง ๆ เช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาศาสนาการใช้การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้การสอนแบบอื่น ๆ เพื่อนามา เปรียบเทียบว่าวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด
4. ควรมีการศึกษาศาสนาเหตุของการแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนผ่านการพัฒนาทักษะด้านเทคนิคการจัดตกแต่งงานขนมไทย เพื่อยกระดับขนมไทยสู่สากล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนต่อไป
5. ควรหาเทคนิคหรือวิธีการที่จะส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนที่เรียนในด้านทักษะศิลปะการจัดตกแต่งอาหาร ให้มีทักษะในการจัดตกแต่งอาหาร เพิ่มขึ้น

การศึกษาวิธีการนำเสนอผลงานโดยการใช้บทบาทสมมติ
ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1)

สาขางานการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ
สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30404-2006

ผู้วิจัย	นายทิวากร เกื้อสม
แผนกวิชา	อาหารและโภชนาการ
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เพื่อพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนออย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชาการแปรรูปอาหาร เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปในการนำเสนอผลงาน การเตรียมตัวก่อนการนำเสนอผลงาน และอุปกรณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลงาน รวมถึงเทคนิคการนำเสนอผลงาน หรือการจัดการรูปแบบของการนำเสนอผลงาน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักศึกษาขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักศึกษามีระดับความรู้เรื่อง เทคนิคการนำเสนอผลงาน อันส่งผลให้นักศึกษาขาดคุณสมบัติลักษณะของตัวตน รวมถึงพัฒนาทักษะที่เป็นตัวตนเป็นเอกลักษณ์ในการนำเสนอผลงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชาเทคนิคการนำเสนอผลงาน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพในการนำเสนอผลงานมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมติของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1) สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30404-2006

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1) สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 19 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เนื้อหาหัวข้อในการแสดงบทบาทสมมติในการนำเสนอผลงาน
2. แบบการประเมินการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30404-2006 ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1) สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยแบบการประเมินการนำเสนอผลงาน 4 ด้าน ดังนี้ คือ ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการทำงาน ด้านการนำเสนอผลงาน และด้านคุณธรรม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยใช้เวลาในการทดลอง 7 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 60 นาที ประกอบด้วย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา การศึกษาวิธีการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมติ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1) สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30404-2006 สูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการศึกษา การศึกษาวิธีการนำเสนอผลงานโดยใช้บทบาทสมมติ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1) สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 30404-2006 สูงกว่าก่อนการได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมติ ของนักศึกษาหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้บทบาทสมมติ สูงกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนควรให้นักศึกษารู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจน
2. ในขณะที่ทำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในการนำเสนอผลงาน ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำกระบวนการทำงานของนักศึกษาเมื่อทำกิจกรรมเสร็จ และกระตุ้นให้สมาชิกร่วมชั้นเรียนมีส่วนร่วมในการให้คำแนะนำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติในการนำเสนอผลงานในวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และระดับต่างๆ เพื่อพัฒนาทักษะในการนำเสนอผลงาน
2. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบการสอนได้มากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 (ปวส.1) สาขาวิชาการประกอบอาหารในเรือเดินทะเลระหว่างประเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 19 คน มีทักษะในการนำเสนอผลงานด้วยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทบาทสมมติ

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง
ของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3
แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ
โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning**

ผู้วิจัย	นางลลิตา สมเขาใหญ่
แผนก	อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	2565

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไข จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ โดยการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญ ฉะนั้นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนจึงถือว่าเป็นกุญแจสำคัญเพื่อปลดปล่อยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้น “การท่องจำมากกว่าการคิดวิเคราะห์ การเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงเมื่อออกไปทำงาน ไม่ได้มีการฝึกให้ผู้เรียนเรียนรู้ตลอดชีวิต และไม่สามารถทำงานเป็นทีมได้” มาเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้มากขึ้น

Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้ในระดับทักษะการคิดขั้นสูง อันประกอบด้วย การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนรูปแบบนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งเป็นการเสริมสร้างความรับผิดชอบ การมีวินัยในการทำงานแก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการฝึกให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะและทักษะของ 21st Century Skills สำหรับเทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) การเรียนการสอนแบบกลุ่มย่อย (Small Group Teaching/Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Directed Learning) การใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อร่วมกันวิเคราะห์ (Group Analysis/Learning) ร่วมกันแก้ไขปัญหา (Group Problem-Solving) การเรียนเป็นทีม (Team-Based Learning) ตลอดจนการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Learning by Doing/Activities) ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้ วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง รหัสวิชา 20404-2105 ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เพื่อทำให้ผู้เรียน

มีองค์ความรู้และทักษะ ด้านการปฏิบัติงานอาหารเพื่อการจัดเลี้ยงประเภทต่างๆ รวมไปถึงนักเรียนสามารถคำนวณและคิดต้นทุนรายการอาหารได้ จึงจำเป็นต้องมีเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและเหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาอื่นๆ จึงเกิดสัมฤทธิ์ผลที่ดีต่อนักเรียน

การจัดการเรียนรู้วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง รหัสวิชา 20404-2105 ในปัจจุบันประสบปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นที่พึงพอใจ ผู้เรียนสามารถพัฒนาองค์ความรู้และทักษะให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพได้จำนวนน้อยอันเนื่องมาจาก เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีมาก การเรียนรู้ส่วนใหญ่เกิดจากเอกสารและการสอนโดยการอธิบายของครูเป็นหลัก นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และการแสดงความคิดเห็นหรือการมีส่วนร่วมในห้องเรียนน้อย จึงทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและขาดสมาธิไม่เกิดกระบวนการในการพัฒนาองค์ความรู้แบบถาวร ในการเรียน จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในจึงมีแนวคิดในการกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และมีบทบาทในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น โดยครูลดบทบาทการสอนให้เป็นการแนะนำ เพิ่มเติมส่วนองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการเข้าถึงองค์ความรู้ ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยงของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยงของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง รหัสวิชา 20404-2105 ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาวิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาวิจัย ดังนี้

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 121 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 21 คน ซึ่งเป็นกลุ่มเดียวกัน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง รหัสวิชา 20404-2105 และความพึงพอใจของเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เนื้อหาวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิตอาหาร

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการใช้การพัฒนาทางการเรียน วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนให้มีคุณภาพที่สูงขึ้น
2. ครูได้มีโอกาสในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ นักเรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้อีกเพิ่มขึ้น
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในระดับดีมาก

สรุปผลการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สรุปผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน และหลังการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง

พบว่า นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.38 คิดเป็นร้อยละ 78.48 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.19 คิดเป็นร้อยละ 37.72 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเท่ากับ 12.19 คิดเป็นร้อยละ 40.60 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning สามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชาอาหารเพื่อการจัดเลี้ยง

พบว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning วิชา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า มีโอกาสอธิบายหรืออภิปรายเนื้อหาในชั้นเรียนทำให้เข้าใจมากขึ้นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 พึงพอใจและยอมรับการประเมินผลจากครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.36

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ในวิชาอื่นๆ ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. ในการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ Active Learning ครูควรจัดทำวัสดุ อุปกรณ์ให้และสื่อต่างๆให้เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมกลุ่ม เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมไม่ติดขัด
3. ในวิชาต่างๆ ควรใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้เทคนิคการสอนที่แตกต่างกันสื่อที่มีความทันสมัยและมีความหลากหลายเพื่อเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและมีความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย

ศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 3

สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขางานอาหารและโภชนาการ
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุพมาลย์ หนูมาศ
ตำแหน่ง/สังกัด	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพการพัฒนา ระบบคุณภาพ มาตรฐานเพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation -Standard) มา มาตรฐาน สมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐาน การศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom -Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพที่ปรับเปลี่ยนมีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง และสามารถนำไปใช้พัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

การจัดการเรียนการสอนของอาชีวศึกษาจะเป็นการเรียนที่เน้นให้นักเรียนนักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพการพัฒนา ระบบคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation -Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐาน การศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) และจากการ

ที่ได้สังเกตจากการสอนจึงได้พบว่านักเรียนนักศึกษาที่สอนจะมีพฤติกรรมการไม่ส่งการบ้านหรือส่งการบ้านล่าช้าและไม่ตามกำหนดที่ครูผู้สอนกำหนดไว้และด้วยเหตุนี้วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจึงได้มีการสนับสนุนให้ครูได้ทำการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยมาปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom -Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทใน

การจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนสูงขึ้นและส่งผลให้นักเรียนนักศึกษามีความรับผิดชอบในการทำงานและการส่งงานส่งการบ้านในทุกรายวิชาตามกำหนด

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีในการส่งงานของนักศึกษาเพื่อ
2. เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้เป็นผู้ตรงต่อเวลาในการทำงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร (Population) คือประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง (Sample) คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 3 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกต
2. แบบสัมภาษณ์
3. แบบสอบถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างเครื่องมือการวิจัย
2. ทดสอบเครื่องมือการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
4. รวบรวมเอกสารและสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ
(สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย () X
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษากฎการของไม่ส่งงาน / การบ้านของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 3 ด้วยการเสริมแรงจูงใจด้วยการกล่าวคำชมเชย และปล่อยก่อนเวลา 10 นาที สรุปได้ดังนี้

จากการหาแนวทางแก้ไขและเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อการส่งงานและส่ง การบ้าน พบว่านักเรียนในครั้งที่ 4 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยการกล่าวคำชมเชยและให้เลิกเรียนก่อนเวลา 10 นาทีแก่นักศึกษาที่ส่งงานทันตามกำหนด (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 4.9 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบในระดับที่ดีมาก โดยผู้ ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 97 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 38.8 โดยครั้งที่ 3 เป็นระยะตรวจสอบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยมีการกระตุ้นโดยการให้รางวัล และ ตาหนีหรือลงโทษนักศึกษาที่ไม่ส่งงานโดยการเพิ่มภาระงานให้มากขึ้น (ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 3 ซึ่งหมายความว่ามีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งมีจำนวนการส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 13 โดยที่ครั้งที่ 2 มีการใช้การเสริมแรงโดยกล่าวชมเชยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดระยะเวลา ทาได้ถูกต้องและเรียบร้อย และใช้คะแนนเป็นเกณฑ์ (ใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2.5 ซึ่งหมายความว่า มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 33 ซึ่งมีจำนวนการ ส่งงานเพิ่มขึ้นจากครั้งที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 6 โดยที่ครั้งที่ 1 เป็นสังเกตพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบต่อภาระงาน (ใช้เวลา 1 สัปดาห์) ค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับ 2 ซึ่งหมายความว่ามีความ รับผิดชอบอยู่ในระดับพอใช้ โดยผู้ที่ส่งงานตามกำหนดคิดเป็นร้อยละ 17 จากการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมทั้ง 4 ครั้งส่งผลให้นักศึกษามีความรับผิดชอบและกระตือรือร้นในการส่งงานและส่ง การบ้านที่ได้รับมอบหมายมากขึ้นและตรงเวลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการส่งงาน
2. นักเรียนส่งงานตรงต่อเวลา

การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ผู้วิจัย	นางสาวณัฐสุดา คงทอง
ตำแหน่ง/สังกัด	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	2565

ความเป็นและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในปัจจุบันได้มีการนำรูปแบบและเทคนิควิธีการสอนเพื่อให้สนองต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการแข่งขันของประเทศทั้งด้านความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การปรับตัวต่อการกระจายความรู้ การเชื่อมโยงความรู้ด้านต่างๆ ที่เชื่อมถึงกันทั่วโลก การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ในการจัดการศึกษานั้นสามารถ

ทำให้หลายรูปแบบ ตั้งแต่การนำคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นอุปกรณ์ในการสอน มาพัฒนาเป็นสื่อการสอนในทุกระดับการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อกลาง ในการติดต่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอน ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ เป็นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้และส่งข่าวสารถึงกันได้อย่างรวดเร็วก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ในการเรียนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

รูปแบบการสอนแบบใหม่อีกรูปแบบหนึ่งภายใต้กระแสแห่งพัฒนาการด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นรูปแบบของการบูรณาการปรับใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์กับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ก้าวไกลเกิดทั้งประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้อย่างยิ่งขึ้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้เรียกว่า “การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)” เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่ผสมผสานโมดูล (Module) การเรียนการสอนหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน เป็นลักษณะของการผสมผสานการเรียนทางไกล (Distance Learning) ผ่านระบบเครือข่าย Online ร่วมกับการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการนั่งฟังการบรรยายในชั้นเรียนปกติ ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมและถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยเทียบเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสาน

สมมติฐานในการวิจัย

การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการดีขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่วิจัย นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหาร และโภชนาการวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 อาหาร 4 สาขาวิชา อาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 37 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ใบรายนามนักเรียนระดับชั้นปวช.2 อาหาร 4
2. สื่อการสอนแบบผสมผสาน ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย
3. แบบทดสอบรายวิชาการอาหารและโภชนาการเบื้องต้น

4. แบบประเมินความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา ผลงานวิจัย ผลงานการค้นคว้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ศึกษารูปแบบของ การ สร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย
2. สร้างแบบบันทึกคะแนน และสื่อการสอนแบบผสมผสาน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บ รวบรวมข้อมูล แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณา
3. นำแบบบันทึก และสื่อการสอน ที่ได้รับคำแนะนำไปปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับจริง
4. นำแบบบันทึกคะแนน สื่อการสอนฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากร

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการดีขึ้น

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการดีขึ้น

เนื้อหา

ศึกษาเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน โดยใช้ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 – 2 ปีการศึกษา 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีสื่อการเรียนที่หลากหลายและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
2. นักเรียนมีการพัฒนาโดยใช้ทักษะในการเรียนรู้ 3R 8C
3. นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสาน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในชั้นเรียนพบว่า หากมีการกระตุ้นหรือมีกิจกรรมที่ทำให้ให้นักศึกษาได้ตื่นตัวอยู่เสมอหรือมีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น เพราะทำให้ไม่รู้สึกลำบากหรือจำเจ ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมหรือการทดสอบอยู่บ่อยครั้งเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

แผนทฤษฎีการทบทวนวรรณกรรม

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดการดอกไม้ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 บข.1

แผนทฤษฎีการบัญชี ที่ได้รับการสอนโดยการใช้สื่อวีดิทัศน์

ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวรพณา สุขใส
ตำแหน่ง	ครู คศ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (คหกรรมศาสตร์)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาหมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้ อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มุ่งเน้นในด้านของการถ่ายทอด ความรู้ด้านวิชาชีพ ให้นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนทางด้านวิชาชีพ มีคุณภาพที่ดีเพื่อที่จะออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพและสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข

ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดให้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชางานแกะสลัก ซึ่งมีหลักการและความมุ่งหมายเพื่อให้นักศึกษามีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านวิชาชีพ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเนื่องจากการเรียนของแผนกคหกรรมศาสตร์ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติต้องอาศัยการฝึกฝน และใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติให้ได้ซึ่งงานที่สวยงาม ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีระดับคะแนนที่ต่ำ ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาดังกล่าว จึงได้หาแนวทางแก้ไขปัญหามาเพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะ และมีคุณธรรม จริยธรรม สามารถดำเนินชีวิตร่วมกับบุคคลอื่นได้ และส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีความรู้สึกรักอยากที่จะมาเรียนและยังเป็นการช่วยลด ปัญหาการออกกลางคัน จึงได้จัดการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน ในรายวิชาการจัดดอกไม้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดดอกไม้ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 บข.1 แผนกวิชาการบัญชี ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 บข.1 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดดอกไม้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาจะดำเนินการดัดแปลงเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเป็นแบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าตำรา เอกสารอ้างอิง ผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
2. นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษามาประยุกต์เป็นแบบประเมินผลการปฏิบัติงานรายบุคคล
3. นำแบบประเมินผลการผลการปฏิบัติงานรายบุคคลขอคำเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบประเมินผลการผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมอีกครั้ง
5. ตรวจสอบแบบประเมินผลการผลการปฏิบัติงานรายบุคคลตามข้อเสนอแนะ
6. จัดพิมพ์แบบประเมินผลการผลการปฏิบัติงานรายบุคคล ฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. นักเรียนปฏิบัติชิ้นงานตามที่ครูมอบหมาย ในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน และให้นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 บข.1 แผนกวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการจัดดอกไม้ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 ทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายส่งชิ้นงานภายในชั่วโมงเรียน หลังจากนั้นครูให้คะแนนชิ้นงานตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน แล้วนำมาทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินผลการปฏิบัติงานแต่ละชิ้นงาน
2. นำข้อมูลมารวบรวมแล้วสรุปเป็นค่าคะแนน (สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. นำข้อมูลมาแปรผลเป็นเกรด

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการจัดดอกไม้ โดยวิธีการใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ บข.1 แผนกวิชาการบัญชี พบว่าการพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาการจัดดอกไม้ โดยวิธีการใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน พบว่าการพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการสอนโดยการใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน โดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ รูปทรงวงรี-รูปไข่ รูปทรงพระจันทร์ รูปทรงโค้งไฮการ์ธ และแนวนอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.99) รองลงมาคือ รูปทรงสูง และ รูปทรงแนวนอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.89) รองลงมาคือ ทรงพัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ การจัดดอกไม้รูปทรงกลม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ สามเหลี่ยมด้านเท่า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = 0.57) สุดท้ายคือ ด้านไม่เท่าสามเหลี่ยม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 71.01 คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 81.68 ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน ในรายวิชาการจัดดอกไม้ มีคะแนนสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 10.67

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียน การสอนมากยิ่งขึ้น
2. ใช้สื่อวีดิทัศน์ขั้นตอนการจัดดอกไม้รูปทรงพื้นฐาน เพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ชุดการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถนำวิธีการสอนไปปรับใช้กับการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในประเภทวิชา คหกรรม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชางานเครื่องแขวนของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ผู้วิจัย	นางสาวปิยรัตน์ รอดแก้ว
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ได้ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มาตราที่ 23 (5) ได้ระบุว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่อง ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มาตรา 24 (5) ได้ระบุไว้ว่าให้ครูผู้สอนในวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และมาตรา 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้สอนสามารถนำวิจัยไปใช้พัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดนโยบายมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างคุณภาพมาตรฐานให้สอดคล้องกับมาตรฐานความต้องการทางด้านกำลังคนสายอาชีพ การพัฒนาระบบคุณภาพ มาตรฐาน เพื่อมุ่งพัฒนาหลักสูตรจากมาตรฐานอาชีพ (Occupation -Standard) มาตรฐานสมรรถนะ (Competency Standard) มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ (Vocational - Education Standard) มาตรฐานสถานศึกษา (Institutional Standard) โดยการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยี โดยเฉพาะการนำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom -Action Research) มาใช้เพื่อให้ครูมีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนวิชาชีพ ที่ปรับให้มีการบูรณาการทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ครูจึงจำเป็นต้องดำเนินการวิจัยเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จริง อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีนโยบายให้ครูผู้สอนนำวิจัยในชั้นเรียนไปใช้แก้ปัญหที่เกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้ เพื่อลดปัญหานักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนหนีเรียน ไม่สนใจเรียน ตลอดจนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น วิชางานเครื่องแขวนเป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องแขวนประเภทต่างๆ การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการประดิษฐ์ชิ้นงาน ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากหากนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ ซึ่งที่ผ่านมาประสบปัญหานักเรียนมีระดับความรู้เรื่องหลักการและกระบวนการในงานเครื่องแขวนน้อย ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยพิจารณาจากคะแนนสอบวัดผลการเรียน เรื่องงานเครื่องแขวนเบื้องต้น ในฐานะครูผู้สอนและรับผิดชอบวิชางานเครื่องแขวน จึงคิดว่าควรค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมเพื่อมาพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน วิชางานเครื่องแขวน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชางานเครื่องแขวน ของนักเรียน

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชา คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา นักเรียนแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้อง นักเรียน 11 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบเจาะจง เป็นนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้มี 2 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชางานเครื่องแขวนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมพันธ์ (STAD) เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานเครื่องแขวนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชางานเครื่องแขวน รหัสวิชา 2406-1002 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานเครื่องแขวนของนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชางานเครื่องแขวนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มสัมพันธ์ (STAD) เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานเครื่องแขวนของนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

2. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชางานเครื่องแขวน รหัสวิชา 2406-2104 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเครื่องแขวนของนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน ตามหลักการและกระบวนการ ผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวัดผลและประเมินผล การเรียน

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานเครื่องแขวนของนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยเกณฑ์การให้คะแนนของสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

2.3 นำให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาว่าสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละข้อมีความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ลักษณะการใช้คำถาม ตัวเลือก ตัวลวง พฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษา เลือกข้อสอบที่มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและปรับปรุงข้อสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดค่าดังนี้

ค่าคะแนน +1 นำไปใช้ได้

ค่าคะแนน 0 ปรับปรุง

ค่าคะแนน -1 นำไปใช้ไม่ได้

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบแล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกตามเกณฑ์ไว้จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ กับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 จำนวนนักศึกษา 11 คน

2.5 พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริงตามจำนวนที่ต้องการมาพิมพ์เป็นฉบับที่จะใช้จริงก่อนเรียนและหลังเรียนรู้ด้วยเทคนิคร่วมมือ (STAD)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดลอง ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 2 ครั้ง จำนวน 4 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ตามขั้นตอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อน – หลังการเรียน ของนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน โดยใช้แบบทดสอบ

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน – หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชางานเครื่องแขวนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่าวิธีสอนโดยใช้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนสอน

ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรจัดวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูง

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยต่อเนื่องเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาอื่น ๆ และในระดับชั้นอื่น ๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน รายวิชางานเครื่องแขวนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานใบตอง

และแกะสลักเพื่องานอาหาร ของนักศึกษาระดับชั้น

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

ที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนงานใบตอง

และแกะสลักผักและผลไม้

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางสาวณชา ยี่หาญ

ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

ปีการศึกษา 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นักศึกษาประดิษฐ์งานใบตองและแกะสลักผักและผลไม้ไม่ได้ภายในชั่วโมงเรียน ครูผู้สอนจึงใช้ชุดการสอน เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติมาล่วงหน้าและนอกห้องเรียนได้ ทำให้นักศึกษาทำงานได้ทันเวลาและสวยงามยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแกะสลักของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนงานใบตองแกะสลักผักและผลไม้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 วิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักศึกษาทำชิ้นงานตามที่ครูมอบหมาย
2. ประเมินตามสภาพจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาสาขาประดิษฐ์งานใบตองแกะสลักผักและผลไม้ได้ ภายในชั่วโมงเรียน นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติมาล่วงหน้าและนอกห้องเรียนได้ ทำให้นักศึกษาทำงานได้ทันเวลาและสวยงามยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ชุดการสอนไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนและรายวิชาอื่นๆ
2. นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแกะสลัก ได้สูงขึ้น

การศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์
ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย นางวิลาวัลย์ เกตุแก้ว

ตำแหน่ง พนักงานราชการ ครู

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี

ปีการศึกษา 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นศาสตร์การเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ ต้องอาศัยความรู้ ความคิดต่างๆ คหกรรมศาสตร์เป็นทั้งวิทยาศาสตร์ และศิลปะในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ว่าด้วยการใช้การพัฒนา การจัดการทรัพยากรมนุษย์และวัสดุ เพื่อประโยชน์สุขของบุคคล รวมทั้งการศึกษาวิจัยในทางวิทยาศาสตร์และศิลปะในแง่ต่างๆ ของชีวิต ครอบครัว ซึ่งเกี่ยวพันกับสิ่งแวดล้อม ทางกายใจ เศรษฐกิจ และสังคม งานคหกรรม เป็นงานที่เกี่ยวกับ อาหาร ใบตอง ตัดเย็บเสื้อผ้า และงานดอกไม้ ผู้ที่ศึกษาสามารถที่จะนำวิชาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของคนในครอบครัวและสังคม ตลอดจนการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จะเห็นได้ว่าในปัจจุบันจำนวนผู้เรียนที่มีความสนใจในการเรียนรู้งานคหกรรมศาสตร์มีจำนวนลดน้อยลง การศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2563 จึงจัดทำขึ้นเพื่อเป็นการนำผลการวิจัย

ไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้ทราบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565
2. เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้งานของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพได้จริงในโอกาสต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 144 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 144 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลการเรียนรู้ นำเนื้อหาที่ได้จากการศึกษาข้อมูลมาประยุกต์เป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม
2. นำแบบสอบถามขอคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข ตรวจสอบแบบสอบถาม จัดพิมพ์แบบสอบถามและนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับนักเรียนนักศึกษา แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 144 คน
2. นำแบบสอบถามที่รับคืนมาจำนวน 144 ชุดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนก แบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ เพศ อายุ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามแบบปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 88.89) มีอายุระหว่าง 16 – 18 ปี (ร้อยละ 65.97) ทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชา คหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 ($X = 4.45$) สำหรับรายข้อ นักเรียนนักศึกษามีความพึงพอใจความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 ($X = 4.51$) รองลงมาคือความรู้ที่ได้รับจากการเรียนรู้ภาคทฤษฎี ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกงาน และการนำความรู้จากกลุ่มงานของอาจารย์และของที่ระลึกไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ที่ 4.49 ($X = 4.49$) การนำความรู้จากกลุ่มงานดอกไม้สดและมาลัยไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.43 ($X = 4.43$) การนำความรู้จากกลุ่มงานจัดดอกไม้ไปใช้ประโยชน์ และการนำความรู้จากกลุ่มงานการโรงแรมไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.40 ($X = 4.40$) การนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน มาใช้ในการหารายได้ มีค่าเฉลี่ย 4.36 ($X = 4.36$) การนำความรู้จากกลุ่มงานใบตองไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.35 ($X = 4.35$) และน้อยที่สุด คือการนำความรู้จากกลุ่มงานแกะสลักไปใช้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 3.31 ($X = 3.31$)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำวิจัยการศึกษาทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในทุกปีการศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำมาจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้งานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักเรียนนักศึกษาแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565
2. นำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาพัฒนาการเรียนการสอนของแผนกวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อให้สอดคล้องกับการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในโอกาสต่อไป

การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการใบตอง

ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1

แผนกวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม

ที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนงานใบตอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายณรงค์กร ทองหมื่น
ตำแหน่ง	ครูผู้ช่วย วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นักศึกษาประดิษฐ์งานใบตองไม่ได้ ภายในชั่วโมงเรียน ครูผู้สอนจึงใช้ชุดการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติมาล่วงหน้าและนอกห้องเรียนได้ ทำให้นักศึกษาทำชิ้นงานได้ทันเวลาและสวยงามยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานใบตองของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนงานใบตอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นักศึกษาทำชิ้นงานตามที่ครูมอบหมาย
2. ประเมินตามสภาพจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถาม ทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย () X
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

นักศึกษาสาประดิษฐ์งานใบตองได้ ภายในชั่วโมงเรียน นักศึกษาได้ศึกษาและฝึกปฏิบัติมาล่วงหน้าและ นอกห้องเรียนได้ ทำให้นักศึกษาทำชิ้นงานได้ทันเวลาและสวยงามยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น
2. ครูผู้สอนควรจัดทำเครื่องมือที่มีความหลากหลาย เพื่อใช้ในการเรียนการสอนแบบร่วมมือและกิจกรรม เพื่อช่วยเหลือเพื่อน
3. การนำรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอน ควรสร้างความเข้าใจกับนักเรียนว่า ทุกคน ต้องมีการช่วยเหลืองานของกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อนควรมีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่เรียนเก่ง

หรือนักเรียน ที่เรียนปานกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาเพื่อกลุ่มจะได้รับความสำเร็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ชุดการสอนไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนและรายวิชาอื่นๆ
2. นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชางานใบตองได้สูงขึ้น

แผนวิชาการบัญชี

การพัฒนาทักษะการบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่งของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 โดยใช้รูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ด้วยสื่อ power point และแบบฝึกทักษะภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางณัฐวรรณ ภักดีชน
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บ.ร.ม. การบัญชีดิจิทัล
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี สาขางานการบัญชี ซึ่งในหลักสูตรการเรียนการสอนมีรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ผู้เรียนบางคนขาดทักษะการบันทึกบัญชีสำหรับกิจการร่วมค้า เกิดจากการจัดการเรียนรู้ที่สื่อการสอนหรือกิจกรรมไม่เหมาะสมกับผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะและผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน

เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะการบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่งตามกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 จึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้พร้อมสื่อการสอนและแบบฝึกทักษะ การบันทึกบัญชีสำหรับกิจการร่วมค้าเพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่งของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ด้วยรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ด้วยสื่อ power point และแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มี ต่อรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 4 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 4 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 24 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 6 ชนิด ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่องการบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง ของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ด้วยสื่อ power point และแบบฝึกทักษะ
2. แบบฝึกทักษะ เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง เรื่องการบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง โดยใช้โปรแกรม Kahoot
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share)

การสร้างเครื่องมือ

1. **แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 1** โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง มีลำดับขั้นตอนในการสร้างดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรในวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 มาตรฐานรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา คำอธิบายรายวิชา แล้วนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง
- 1.2 ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 แบบบูรณาการจากเอกสารต่าง ๆ
- 1.3 ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิด และวิธีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share)
- 1.4 วิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องที่ใช้ทดลอง คือ เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่นำมาจัดการเรียนการสอน

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนตามรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบ ปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงกับเนื้อหา

2. **สื่อ power point เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง**

2.1 ศึกษาการใช้โปรแกรม Microsoft Power Point 2010

2.2 ศึกษาเนื้อหาในเรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง

2.3 สร้างไฟล์ Power Point ที่เป็นเนื้อหาเรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง

2.4 ผู้วิจัยนำสื่อ Power Point ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงกับเนื้อหา จึงนำสื่อดังกล่าวไปใช้

3. **แบบฝึกทักษะ เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง**

3.1 ศึกษาเนื้อหาในเรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง

3.2 สร้างแบบฝึกทักษะ ที่เป็นเนื้อหาเรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง

3.3 ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงกับเนื้อหา จึงนำแบบฝึกทักษะดังกล่าวไปใช้

4. **แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นสูง 1 เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง**

4.1 สร้างแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 5 ข้อ ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดที่นำมาจัดการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง การบันทึกบัญชีการซื้อสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดร่วมค้าอีกชุดหนึ่ง ดังตัวอย่าง

คำชี้แจง ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว ดังรายการต่อไปนี้

นาย A นาย B และ นาย C ตกลงดำเนินกิจการร่วมนาย A นาย B และ นาย C ตกลงดำเนินกิจการร่วมค้ากัน และให้นาย A เป็นผู้จัดการ ต่อมาวันที่ 15 มกราคม 25x1 นาย A ซื้อสินค้าให้กิจการร่วมค้า เป็นเงินสด จำนวน 360,000 บาท ในสมุดบัญชีของ นาย B บันทึกบัญชีอย่างไรค่ากัน และให้นาย A เป็นผู้จัดการ เกณฑ์การคะแนนของแบบทดสอบ คือตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน

4.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงกับเนื้อหา จึงนำแบบทดสอบดังกล่าวไปใช้

5. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) และแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อ Power Point เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม

5.1 ศึกษาคำถามที่เป็นการวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและสื่อการสอนจากงานวิจัยอื่น ๆ

5.2 ร่างคำถามของแบบสอบถามนั้น

5.3 ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม

5.4 นำแบบสอบถามนี้ไปให้นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบหลังจากนักศึกษาได้เรียนโดยใช้สื่อ Power Point แล้ว

แบบสอบถามความคิดเห็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (RatingScale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วย/พึงพอใจน้อยที่สุด

และในการแปลความหมายใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของเบสต์ (Beast, 1986; 182) นำมาหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน และรายข้อดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยใช้สื่อ Power Point เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง

2. นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน

3. แบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อนคู่คิด ร่วมกันทำแบบฝึกทักษะ เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง

4. แจกแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มี ต่อสื่อรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อ Power Point เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง

5. นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การหาค่าสถิติจากข้อมูล โดยใช้คำนวณค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. การหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$
2. การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน SD

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบทักษะการบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง ของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ด้วยสื่อ power point และแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะและผู้เรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดโดยประเมินผลจากแบบฝึกทักษะจำนวน 2 ฉบับ ผลปรากฏว่ามีผู้เรียนจำนวน 24 คน มีผลผ่านการประเมินร้อยละ 70 ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนร้อยละ 100 มีทักษะการบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง ของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 โดยใช้รูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ด้วยสื่อ power point และแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มี ต่อสื่อรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อ Power Point เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง การประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้า และการขายสินค้าของกิจการ ร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปี 1 กลุ่ม 4 สาขาวิชาการบัญชี สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 24 คน พบว่า มีผลการประเมินรวม ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.86 ในเกณฑ์ระดับ ดีมาก

จากผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) เรื่อง การบันทึกบัญชีการค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง ในระดับ ดีมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1.1 การสอนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 โดยใช้รูปแบบวิธีการเรียนรู้แบบ Active Learning การเรียนรู้แบบคู่เพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ที่เน้นกระบวนการทางการเรียนรู้จะดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ความรู้ความสามารถในการสอนของครูเป็นสิ่งสำคัญอีกทั้งบทบาทของครูคือการช่วยเหลือ ส่งเสริม แนะนำ สนับสนุน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ดังนั้น ครูจึงเป็นผู้นำข้อมูลทางการบัญชีมาช่วยให้ผู้เรียน

เกิดการเรียนรู้ทางการบัญชี ด้วยเทคนิค วิธีสอนที่หลากหลาย เหมาะสมกับตนเอง ผู้เรียน และสภาพแวดล้อม

1.2 ในการสอนแต่ละครั้ง ผู้สอนจะต้องเตรียมอุปกรณ์สื่อการเรียนการสอนให้พร้อมเพียงพอกับจำนวนนักศึกษา และเอื้อในการศึกษาค้นคว้าเป็นรายบุคคล รายกลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการสอนโดยใช้รูปแบบวิธีการเรียนรู้ Active Learning การเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางการบัญชีในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาการสอนโดยใช้รูปแบบวิธีการเรียนรู้ Active Learning การเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด (Think-pair-share) ที่เน้นกระบวนการเรียนรู้ทางการบัญชีกับนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการบัญชีระดับเดียวกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พัฒนากิจกรรมบันทึกบัญชีการซื้อขายสินค้าและการขายสินค้าของกิจการร่วมค้า โดยวิธีไม่เปิดสมุดบัญชีชุดรวมค้าอีกชุดหนึ่ง ของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1 ของผู้เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 1
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด
3. ได้ทราบถึงความพึงพอใจของผู้เรียนที่มี ต่อสื่อรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชี การบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ของนักศึกษาชั้น ปวส. 1 สาขาการบัญชี โดยใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่ม

ผู้วิจัย	นางสาววัชร อ้นวิวัฒน์
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บธ. (การบัญชี)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน แนวทางแก้ปัญหาคือ การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนตามหลักสูตร ซึ่งได้ตระหนักถึงความรับผิดชอบที่ต้องจัดการเรียนการสอนให้บังเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย คุณธรรมและจริยธรรม ตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สมภพ สุวรรณรัฐ (มปป. :1) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิต เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอนจะบังเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในฐานะครูผู้สอนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 จึงได้นำการวิจัย มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความแตกต่างของผู้เรียนโดย ใช้การใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่ม ที่เน้นกระบวนการ

คิด การลงมือปฏิบัติและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุขนำไปสู่การเป็นทรัพยากรบุคคลอันมีคุณภาพที่ดีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่ม
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ของ นักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชีกลุ่ม1และกลุ่ม 4 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่ม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ระดับ ปวส.1 กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่ม วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นของนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ของนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4

วิธีการสร้างเครื่องมือ

สำหรับวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557 จากหลักสูตรและคู่มือและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ศึกษาเอกสารประกอบการสอน รายวิชา การบัญชีชั้นกลาง 2
 - 1.3 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้วิชา การบัญชีชั้นกลาง 2
 - 1.4 ศึกษาวิธีการแบ่งกลุ่มจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.5 วิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดขอบเขตของเนื้อหา
 - 1.6 กำหนดจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และคุณลักษณะที่ต้องการเน้น
 - 1.7 กำหนดโครงสร้างและเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
 - 1.8 ดำเนินการแบ่งกลุ่มตามลำดับของจุดประสงค์การเรียน ลำดับเนื้อหาและโครงสร้างที่กำหนดไว้

1.9 นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา

1.10 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญ

1.11 จัดทำแบบทดสอบสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้
ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
บัญชีชั้นกลาง 2

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนจากหนังสือ ตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

3. วิเคราะห์เนื้อหาตามจุดประสงค์จากแผนการสอน

3.1 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้
ครอบคลุมเนื้อหาตามจุดประสงค์

3.2 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาข้อดีข้อด้อยของแบบทดสอบกับ
จุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของ
ผู้เชี่ยวชาญ

3.4 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หา
ความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษา
ตอบถูกมากที่สุดข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกน้อยที่สุด

3.5 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่
จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

วิธีดำเนินการทดลอง

1. การแบ่งกลุ่มเนื้อหาวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ไปใช้จริง
กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี
กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ให้นักศึกษาศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้
เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

1.2 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน
เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น

1.3 ให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติตามแบบทดสอบ

1.4 ครูตรวจสอบการฝึกปฏิบัติของนักศึกษาอย่าง
ใกล้ชิด และทำการแก้ไขทันทีเมื่อ

พบว่านักศึกษาทำผิดเพื่อให้แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

1.5 ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน
และแบบสอบถามความพึงพอใจ

2. ครูนำ กระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre - test) และหลังเรียน (Post - test)
ไปตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ให้ 0 คะแนน

3. นำผลการตรวจสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ก่อนเรียน (Pre - test) หลังเรียน (Post - test) ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง
2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นของนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขา
การบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 สอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่ม
ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผล

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง
การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ของนักศึกษาชั้น ปวส. 1 สาขาการบัญชี
กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 ที่สอนโดยใช้เทคนิคการสอนแบบแบ่งกลุ่ม พบว่า
ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.96 ($\sigma = 1.54$)
ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.86 ($\sigma = 2.20$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
กับหลังเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้
ถือหุ้นของนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 ที่สอนโดย
ใช้การแบ่งกลุ่ม พบว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง
2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า
คะแนนทดสอบก่อนเรียนอยู่ 0.9 คะแนน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการ
บัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น ของนักศึกษา
ชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 ที่สอนโดยใช้เทคนิค
การสอนแบบแบ่งกลุ่ม สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน
กับหลังเรียน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้
ถือหุ้น ของนักศึกษาชั้น ปวส.1 สาขาการบัญชี กลุ่ม 1 และกลุ่ม 4 พบว่า
คะแนนทดสอบหลังเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนน
ทดสอบก่อนเรียนอยู่ 0.9 คะแนนทั้งนี้ เนื่องมาจากแบบทดสอบก่อน
และหลังเรียนมีความชัดเจน นักศึกษาเข้าใจง่าย และผ่านการตรวจสอบ
จากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาจารย์ ดร. มงคล เพื่องขจร
(2558 : 30) จากการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยระหว่างก่อนและหลังเรียน
มีค่านัยสำคัญอยู่ที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การนำรูปแบบกระบวนการวิจัยไปใช้ในชั้นเรียนควร
จะต้องมีการปรับเพื่อให้เข้ากับสภาพของนักศึกษาแต่ละห้องเนื่องจาก
นักศึกษาแต่ละห้องนั้นมีปัญหาที่แตกต่างกัน

1.2 ในการจัดการเรียนการสอนควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริม
เจตคติที่ทำให้นักศึกษามีความรู้สึกที่สนุกสนานกับการเรียน และรู้สึกอยาก
เรียน

1.3 ควรมีการศึกษาในด้านการใช้เวลาที่เหมาะสมเพื่อเพิ่ม
ประสิทธิภาพในการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรเลือกใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่สะดวก
ต่อการนำไปใช้และสามารถ วิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว

การพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2
การจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้นด้วย
โปรแกรม Microsoft PowerPoint
สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี

ผู้วิจัย	นางสาวสุภาภรณ์ดา ยี่สุนแซม
ตำแหน่ง	ครู คศ.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บ.ท.บริหารธุรกิจ (MBA)
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และเป้าประสงค์ของการจัดการศึกษาทางวิชาชีพและอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงกำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยให้มีการบูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและนโยบายสถานศึกษา 3D ของรัฐบาล ลงในแผนการจัดการเรียนรู้ในทุกรายวิชา และส่งเสริมการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน อันทำให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

โปรแกรม Microsoft Power Point เป็นโปรแกรมหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาสื่อการสอน ทางคอมพิวเตอร์ซึ่งจะช่วยพัฒนาการสอน ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งอย่างมีประสิทธิภาพ โดยโปรแกรม Microsoft PowerPoint เป็นโปรแกรมที่มีลักษณะที่เด่นหลายประการ สามารถที่จะใช้ กับเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างสะดวก นำเสนอข้อมูลทางตัวเลขและตัวอักษรในรูปแบบกราฟและสไลด์ มีสมรรถภาพสูงเทียบได้กับโปรแกรมสร้างสื่อการสอนอื่นๆ สามารถพัฒนาให้เกิดประโยชน์ในแง่ที่เป็นบทเรียนที่ดีทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการสอน นับว่าเป็นการลดเวลาในการผลิตและพัฒนาบทเรียน

ดังนั้นผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ตระหนักต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาสื่อการสอน จึงพัฒนาสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี เพื่อนำผลการวิจัยมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความก้าวหน้าทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจต่อการสอน อันนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ที่เรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 33 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งหมด 33 คน ที่ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โปรแกรม Microsoft Power Point
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint มีวิธีการสร้าง ดังนี้

- 1.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563
- 1.2 สร้างสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้นด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point จำนวน 1 หน่วย
- 1.3 นำสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง คำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ซึ่งจะต้องได้ ค่าความตรงเชิงเนื้อหา ไม่น้อยกว่า .50 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543:117) จึงจะถือว่าสื่อการสอนผ่าน การเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาให้มีความเหมาะสมเพิ่มขึ้น ควรให้มีภาพที่ชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาและความสนใจของนักศึกษาซึ่งดำเนินการแก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสม และสมบูรณ์ นำสื่อที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษา 33 คน

2. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น มีวิธีการสร้างดังนี้

- 2.1 ศึกษาเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้จากคู่มือการจัดการเรียนรู้ ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี
- 2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเนื้อหาสาระ สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
- 2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดผลและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจน ความถูกต้อง เหมาะสม ของภาษาที่ใช้ และความสอดคล้อง

จำนวน 3 คน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

2.4 คำนวณหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ซึ่งจะต้องได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาไม่น้อยกว่า .50 โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ผู้เชี่ยวชาญ ได้เสนอแนะแก้ไขให้ปรับปรุงเรื่องการใช้ภาษา ความชัดเจน และการตั้งคำถามในบางข้อ จึงดำเนินการแก้ไขแบบทดสอบให้มีความถูกต้องและเหมาะสมนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักศึกษา ปวส. 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 33 คน ใช้เวลา 40 นาที

2.5 นำแบบทดสอบมาตรวจคำตอบและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ วิเคราะห์ความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (พิสนุ พงศรี. 2549 : 143-144) ซึ่งได้ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.3-0.4 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.63 นำไปหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน ซึ่งได้ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบเท่ากับ 0.89

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point เป็นแบบชนิด มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน นำมาหา ค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC)

3.4 คำนวณหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่า IOC ซึ่งจะต้องได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาไม่น้อยกว่า .50

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่ปรับปรุงแล้วไปสอบถามนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 33 คน แล้วนำมาคำนวณหาความเที่ยงของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α : Coefficient) ของ Cronbach (1970) เกณฑ์การหาค่าความเที่ยงที่กำหนดไว้สูงกว่า .50 (Nunally. 1978) ได้ค่าเท่ากับ .64 สามารถนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงนักศึกษาในกลุ่มทดลองทราบถึงขั้นตอนการทดลองและจุดมุ่งหมายเพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์

2. ให้นักศึกษาทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชี ชั้นสูง 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ

3. ดำเนินการสอนโดยใช้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการบัญชีโดยรวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ให้นักศึกษาทำการสอบวัดผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนโดยใช้แบบทดสอบฉบับหลังเรียนชุดเดิม จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที

4. นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ไปตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่า 1 ตัวเลือกให้ 0 คะแนน

6. นำผลการตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนไป ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคุณภาพของสื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ดัชนีความเหมาะสม (IOC)

2. หาคุณภาพของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน

3. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง โดยเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเปรียบเทียบค่าที (t - test)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอน ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point สำหรับนักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ส่วนเกณฑ์การแปลผลข้อมูลวิเคราะห์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 :100)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การบัญชีชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี มีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้สื่อการสอนการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่องการจัดทำงบการเงินหลังวันซื้อหุ้น ด้วยโปรแกรม Microsoft Power Point โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการสอนด้วยโปรแกรม Microsoft PowerPoint รายวิชา อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเภทวิชา บริหารธุรกิจ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้สื่อที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับธรรมชาติและความต้องการของนักศึกษา ครอบคลุมเนื้อหาตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

2. ควรมีการวิจัยและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนนวัตกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับความต้องการ และความทันสมัยในยุคการเปลี่ยนแปลง เช่น E-Book , E-Learning หรือ CAI ทั้งนี้เพื่อนำผลมาเปรียบเทียบแล้วนำไปประกอบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สื่อการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เพิ่มขึ้น
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้สื่อการสอนโปรแกรม Microsoft Power Point รายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 โดยภาพรวมมีอยู่ในระดับมาก

การพัฒนาความรู้ ทักษะทางวิชาชีพบัญชี เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ในวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 (ทวิภาคี) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัย	นางรุ่งฤดี ไพโรจน์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ความเป็นมาของการวิจัย

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศเรื่องมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี พ.ศ. 2563 ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ซึ่งมีการจัดการเรียนการสอนและการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ ที่ต้องเป็นไปตามจุดประสงค์สาขาวิชา และมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของสาขาวิชาและสาขางาน โดยคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา ที่ต้องมีคุณลักษณะพิเศษ คือ 1)สามารถปฏิบัติงานในสาขาวิชาที่ฝึกอาชีพได้ทันที 2)มีสมรรถนะเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ ให้มีการฝึกอาชีพในสถานประกอบการ และต้องมีระยะเวลาของการฝึกอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ ไม่น้อยกว่า 2 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษาของหลักสูตร และจัดการเรียนในสาขาวิชาตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ มีการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนก่อนการฝึกอาชีพ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในทฤษฎีและเทคนิควิธีการดำเนินงาน มีทักษะการปฏิบัติงานตามแบบแผนและปรับตัวได้ ภายใต้ความเปลี่ยนแปลง สามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะทางวิชาการที่สัมพันธ์กับวิชาชีพเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่เหมาะสมในการทำงาน

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาการบัญชี จัดการเรียนการสอนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พ.ศ. 2563 ระบบทวิภาคี มีการทำข้อตกลงกับสถานประกอบการสำนักงานบัญชีในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การฝึกอาชีพ การวัดและประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ ซึ่งในภาคเรียนที่ 2/2565 ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่ครูนิเทศน์ เพื่อแนะนำและแก้ไขปัญหา ติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียนใน

สำนักงานบัญชี จากการนิเทศได้รับข้อเสนอแนะจากครูฝึกอาชีพ เกี่ยวกับผู้เรียนขาดทักษะการวิเคราะห์เอกสารทางบัญชี ซึ่งเอกสารทางบัญชีเหล่านั้น ใช้เป็นหลักฐานประกอบการลงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม และยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.30) ของธุรกิจที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ผู้วิจัย จึงสนใจนำเอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) มาเป็นแบบฝึกปฏิบัติ ในการจัดทำรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5(ทวิภาคี) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะ และประสบการณ์ พร้อมนำความรู้ไปประยุกต์กับงานในการฝึกอาชีพในภาคเรียนถัดไปได้อย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะทางบัญชี เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี(เสมือนจริง) ของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขางานการบัญชี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขางานการบัญชี ในรายวิชาการบัญชีการเงิน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและเอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง)
3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของของผู้เรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขางานการบัญชี เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ในวิชาการบัญชีการเงิน

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขางานการบัญชี หลังใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี(เสมือนจริง) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม สูงกว่าก่อนใช้
2. ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขางานการบัญชี ที่มีต่อการศึกษาเอกสารประกอบการลงบัญชี(เสมือนจริง) และกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ในระดับ ดี

ขอบเขตการวิจัย**ประชากร**

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 5 (ทวิภาคี) สาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีการเงิน จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ห้อง 5 (ทวิภาคี) สาขาวิชาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีการเงิน จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้เรียนได้รับพัฒนาความรู้ ทักษะทางบัญชี เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง)

และพร้อมนำความรู้ไปประยุกต์กับงานในการฝึกอาชีพในภาคเรียนถัดไปได้ อย่างเต็มศักยภาพ

2. ผู้เรียนมีผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม วิชาการบัญชีการเงิน สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา การพัฒนาความรู้ทักษะทางวิชาชีพบัญชี เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ในวิชาการบัญชีการเงิน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 (ทวิภาคี) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาการบัญชี โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$

= 2.90 , S.D. = 0.84) และค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.40 , S.D. = 0.88) (รายละเอียดจากภาคผนวก) จากการทดสอบโดยใช้ t-test (Dependent Sample) พบว่า มีค่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยรวมมีความพึงพอใจ ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.70)

3. ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านเอกสารประกอบการลงบัญชี(เสมือนจริง) โดยรวม

มีความพึงพอใจ ในระดับดีมาก($\bar{X}$ = 4.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ ด้านเอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) จำนวน 5 ข้อ มี จำนวน 4 ข้อ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก และมี 1 ข้อ มีความพึงพอใจ อยู่ระดับดี

4. ความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้ วิชาการบัญชีการเงิน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวมในระดับดี

มาก ($\bar{X}$ = 4.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ามีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ ด้านการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทุกข้อมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ ดีมาก

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่มโดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาการบัญชี มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 2.90 , S.D. = 0.84) และค่าเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$ = 7.40 , S.D. = 0.88) (รายละเอียดจากภาคผนวก) จากการทดสอบโดยใช้ t-test (Dependent Sample) พบว่า มีค่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าค่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ผลที่ได้เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 การจัดการ

เรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีวินัยและทำงานเสร็จตามที่กำหนด และการใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาความรู้ ทักษะเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของธงชัย แกละมงคล (2560:บทคัดย่อ) ได้วิจัย เรื่อง การพัฒนา สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง การออกแบบกราฟิกด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความสามารถในการออกแบบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสารสาสน์ปราชญ์ศึกษาพิทยาคาร พบว่า 1) สื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ เรื่อง การออกแบบกราฟิกด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความสามารถ ในการออกแบบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 80.08/83.05 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยสื่อสังคมออนไลน์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือเรื่องการออกแบบกราฟิกด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่มีต่อความสามารถในการออกแบบของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 หลังเรียนสูงกว่ามีค่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่.01

2. ผลการประเมินความพึงพอใจ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 กลุ่ม 5 สาขาการบัญชี เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยใช้เอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) และการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับดีมาก

($\bar{X}$ = 4.70) ผลที่ได้เป็นไปตามข้อสมมุติฐาน ข้อ 2 ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ทำให้เกิดบรรยากาศในชั้นเรียนน่าเรียนขึ้น ผู้เรียนมีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตาม รับฟังผู้อื่น ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันกำหนดเวลาทุกกลุ่ม ทำให้ระดับความพึงพอใจ

ด้าน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.76) และค่าคะแนนความพึงพอใจต่อเอกสารประกอบการลงบัญชี(เสมือนจริง)

มีค่าเฉลี่ยในระดับดีมาก ($\bar{X}$ = 4.65) ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้/เข้าใจ ในเนื้อหาและสามารถทำแบบฝึกทักษะได้ถูกต้อง สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการฝึกอาชีพได้ เพื่อมีทักษะในการจัดทำรายงาน ภาษีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งสามารถนำความรู้ไปแนะนำผู้อื่นให้มีความรู้ได้

ข้อเสนอแนะ

ควรนำเอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ไปใช้กับเรื่อง การบันทึกบัญชี เช่นการบันทึกบัญชีขาย บัญชีซื้อ บัญชีขายได้ และบัญชีค่าใช้จ่าย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษา พัฒนาเอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ไปใช้ในรายวิชาบัญชีอื่นๆ ทั้งในระดับปวช. และระดับปวส. เช่น บัญชีเบื้องต้น บัญชีธุรกิจซื้อขายสินค้า บัญชีภาษีนิติบุคคล เป็นต้น เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการบันทึกทำบัญชี จากเอกสารประกอบการลงบัญชี (เสมือนจริง) ที่ไม่ใช้บันทึกบัญชีจากโจทย์บอกเล่าในหนังสือเรียน และยังทำให้เป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะก่อนออกการฝึกอาชีพ/ฝึกประสบการณ์ ในสำนักงานรับจัดทำบัญชี ในภาคเรียนต่อ ๆ ไป

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
แผนกวิชาการบัญชี โดยใช้ชุดฝึกเอกสารประกอบการบันทึก
บัญชีเสมือนจริง เรื่อง การบันทึกรายการขายสินค้าเป็นเงินสด
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช**

ผู้วิจัย	นางสาวอรุมา ส่งบำเพ็ญ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	1/2565

ความเป็นมาของการวิจัย

ในปัจจุบันซึ่งเป็นยุคเทคโนโลยีดิจิทัล นักศึกษาส่วนใหญ่มักจะให้ความสนใจโลกออนไลน์ เห็นการเรียนรู้เป็นเรื่องไม่สำคัญเท่าที่ควร ใช้เวลาร่วมกับโลกออนไลน์ในเชิงวิชาการน้อยมาก จึงเล็งเห็นถึงช่องทางที่นักศึกษาทุกคนให้ความสนใจ ผลักดันให้นักศึกษาใช้สื่อที่ทุกคนมีคือโทรศัพท์ และอินเทอร์เน็ต ในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในการเรียนให้เป็นประโยชน์ควบคู่กับการสาคัดของครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนและผลการเรียนของนักศึกษาในแต่ละวิชาของการเรียนแต่ละภาคเรียน เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียน และให้นักศึกษามีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นโรงเรียนของรัฐบาลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ และพยายามจะทำให้ให้นักศึกษาที่เข้ามาเรียนในรั้วของวิทยาลัยฯ จบออกไปเป็นคนที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ให้ผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ครู นักศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการประกอบการพิจารณาวางแผนปรับปรุงการเรียนการสอน การปรับพฤติกรรมผู้เรียน ในสาขางานการบัญชีได้อย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ และสู่อาชีพในอนาคตอีกด้วย

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบทดสอบ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

4. ระยะเวลาในการทดลอง

การทดลองครั้งนี้กระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ใช้เวลาในการทดลอง 9 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการบัญชี โดยใช้ชุดฝึกเอกสารประกอบการบันทึกบัญชีเสมือนจริง เรื่อง การบันทึกรายการขายสินค้าเป็นเงินสด ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คนตามขั้นตอนดังนี้ แบบทดสอบเป็นรายข้อ

1. สํารวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน เพื่อบรรเทาข้อมูลในการสร้างแบบทดสอบ
2. สร้างชุดฝึกเพื่อการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี Smart biz Accounting ในระบบขาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนตามลำดับดังนี้

1. ติดต่อศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบทดสอบ
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 จำนวน 28 ฉบับ และแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามและแบบทดสอบกลับคืนในวันเดียวกัน
3. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. รู้ปัญหาในการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
2. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชีกลุ่ม 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 28 คน สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 และแบบทดสอบตอนที่ 2 นักศึกษาที่ตอบ

ทั้ง 2 ตอนมีทั้งหมด 28 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 4,5 เป็นนักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 100.00 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชีอยู่ในเกณฑ์ ดีเยี่ยม สรุปสามารถแก้ปัญหาการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ ดีมากและดีเยี่ยมในจำนวนที่เท่ากัน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00 ขึ้นไปจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.1 ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่หลากหลายและพร้อมมากกว่านี้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษารูปแบบการเรียนการสอนแบบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่องานบัญชี ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อช่วยให้มีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้น

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ควรเน้นการนำความรู้ และสามารถถ่ายโอนความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน บริบทอื่น ๆ ได้ซึ่งกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้จากการลงมือ ปฏิบัติจริง (active learning) จะช่วยให้ ผู้เรียนนำตนเองและฝึกฝนทักษะของตน การเรียนรู้จึงมี ความหมายเชื่อมโยงกับบริบทภายนอกที่เป็นปัจจุบันและอนาคตช่วยเพิ่มพูนทักษะซึ่งเป็นฐานของ ทักษะอื่น ๆ ขยายประสบการณ์และพัฒนา ความเข้าใจสิ่งที่ทำให้กลุ่มลึกซึ้งการเรียนการสอนในยุคใหม่นี้ จึงต้องเปลี่ยนแปลงไป ห้องเรียนธรรมดาถูกเปลี่ยนให้เป็นห้องเรียนที่มี สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการ เรียนรู้อย่างไม่มีขีดจำกัด วิธีการเรียนการสอนเปลี่ยนไปเป็นรูปแบบที่ ส่งเสริมทักษะจำเป็นใน ศตวรรษที่ 21 มากขึ้น ซึ่งการสอนแบบเดิมไม่สามารถทำให้เด็ก ๆ เกิด ทักษะเหล่านี้วิธีการเรียนการสอนที่ถูกพูดถึงบ่อยครั้งและมีการนำไปทดลองใช้อย่างแพร่หลายใน ปัจจุบันคือ การเรียนแบบ โครงงานหรือ การเรียนโดยโครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) ผู้นำด้านการศึกษาหลาย ท่านได้เสนอว่าการสอนแบบนี้ว่าเป็นวิธีการสอนที่ดีที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะและกระบวนการของผู้เรียน
2. เพื่อพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม
3. เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและการทำงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สาขาการบัญชี ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 จำนวน 12 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนในรายวิชาโครงงาน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเป็นรายข้อ
2. สำรวจปัญหาเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนในรายวิชาโครงงาน โดยการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช. 3) สาขาการบัญชี รวบรวมข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมปัญหาการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการบัญชี โดยการทำการสัมภาษณ์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 3 เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแบบทดสอบ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา ได้แก่ เพศ เป็นคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโครงงาน (ปวช. 3) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ผลของการใช้จัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 3 การบัญชี 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวศรปภัฏฐ์ ธรรมรักษ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บช.บ
ปีการศึกษา	2565

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.ติดต่อนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาการบัญชี ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2.ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 จำนวน 12 ฉบับ และแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ เก็บข้อมูลและรับแบบสอบถามกลับคืน ในวันเดียวกัน

3.ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ไปตรวจให้คะแนน ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังจากนั้นนำข้อมูลของแบบทดสอบไปวิเคราะห์ ข้อมูลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจให้คะแนน ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาโครงการเป็นฐานของนักศึกษาระดับ (ปวช. 3) สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ทั้งหมด 12 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะจากการทำวิจัยในครั้งนี้

1.1 ข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือ

1.1.1 รูปแบบของการเรียนการสอนควรมีการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการในการเรียนการสอน

1.1.2 แบบฟอร์มที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนควรมีการกำหนดรายการในการสังเกตพฤติกรรมให้ตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.นักเรียนได้รู้กระบวนการในการจัดโครงการ

2. นักเรียนได้มีความคิดใหม่ๆ รู้แบบใหม่ ๆ ในการจัดทำโครงการ

3.นักเรียนได้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล

เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 2 การบัญชี 4,5

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

โดยใช้รูปแบบ กรณีศึกษาและจำลองสถานการณ์

ในสถานประกอบการจากเอกสารประกอบการจริง

ผู้วิจัย

นายปริญญา ดาโทะ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ปีการศึกษา

2565

ที่มาและความสำคัญ

เมื่อพิจารณาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ปวช. 2 การบัญชี 4 ,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการนำเสนอในตำราเป็นหลัก ควบคู่กับการนำเสนอข้อมูลจากภายนอกไม่ว่าจะเป็นข้อมูลจากกรมสรรพากรและเอกสารทางการเรียนไม่ค่อยสอดคล้องกับการทำงานมากเท่าใดและ พบว่านักเรียนมีความสนใจในรายวิชานี้ลดลงเรื่อยๆ ขณะฟัง บางคนจะสนใจใหม่เมื่อใกล้จะจบการนำเสนอ บางคนนั่งใจลอยเวลาเรียน ผู้สอนมักคิดว่าผู้เรียนเรียนได้ดีโดยการฟังมีสมรรถภาพด้านความจำดี ไม่มีกลวิธีในการจดบันทึกปัญหาอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียน ได้แก่ การขาดสมาธิ อารมณ์ไม่ดี ง่วง ไม่เข้าใจเรื่องที่ฟังในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนจะส่งผลให้นักเรียนได้นำความรู้จากรายวิชาไปใช้เป็นแนวทางในการสอบเป็นผู้สอบตรวจสอบบัญชี รวมทั้งนำไปใช้ในสถานประกอบการในการฝึกงานและทำงานได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่ม ปวช. 2 การบัญชี 4 , 5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อให้ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน และมีความสุขในการเรียนการสอนอยากที่จะเรียนวิชานี้มากขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากเอกสารจริง ขั้นตอนการทำงานในสถานประกอบการและนักเรียนได้นำความรู้ครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการสอบเป็นผู้สอบบัญชีในอนาคต ประกอบกับการฝึกปฏิบัติการกรอกแบบภาษีต่าง ๆ ตลอดจนการคำนวณภาษีที่สามารถนำไปใช้ในการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการ รวมทั้งเป็นการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ปวช. 2 การบัญชี 4 ,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียน เรื่อง ภาษีมูลค่าเพิ่ม ในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล

2 เพื่อศึกษาการคิดวิเคราะห์ การปฏิบัติงานของนักเรียนจากกรณีศึกษาและจำลองสถานการณ์ในสถานประกอบการจากเอกสารประกอบการจริง

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนก่อนและหลังได้รับกรณีศึกษาจำลองสถานการณ์ในสถานประกอบการจากเอกสารประกอบการจริง

4. เพื่อพัฒนารูปแบบสื่อการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีความหลากหลายและสอดคล้องกับสถานการณ์ในสถานประกอบการจริง

5. เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน เรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มในการจัดการเรียนการสอน นครศรีธรรมราช โดยใช้รูปแบบ กรณีศึกษาและจำลองสถานการณ์ในสถานประกอบการจากเอกสารประกอบการสอนจริง

วิธีการวิจัย

1.ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ประกอบด้วย ผู้วิจัย จำนวน 1 คน และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 การบัญชี 4,5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 60 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองเชิงปฏิบัติการ คือ สอนตามแผนที่จัดทำขึ้นและใช้สื่อการเรียนการสอนรายวิชาภาษีเงินได้นิติบุคคลมาใช้ในการระหว่างจัดการเรียนการสอน เรื่องที่ 7 กรณีศึกษาภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การรับเอกสารลูกค้านำมาจัดแยกเอกสารที่สามารถใช้ในการยื่นภาษี การจัดทำเอกสารตามเอกสารกำหนด ฯลฯ พร้อมทั้งการออกแบบและเขียนแบบแสดงรายการ

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการปฏิบัติ ได้แก่ 1) แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ของครูผู้สอนเป็นผู้สังเกต 2) แบบสำรวจตนเอง เป็นแบบสำรวจสำหรับนักเรียนได้สำรวจพฤติกรรมของตนเองในชั้นเรียน 3) แบบบันทึกความคิดเห็น เป็นแบบแสดงความคิดเห็นของนักเรียน และครูวิจัยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบได้แสดงออกซึ่งความคิดและความรู้สึกของตนเอง 5) แบบสอบถามความพึงพอใจในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่ใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน 6) กล้องถ่ายภาพ และกล้องวิดีโอบันทึกภาพเคลื่อนไหว

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน แบบสำรวจตนเอง แบบบันทึกเหตุการณ์ในการเรียนการสอน แบบบันทึกความคิดเห็น นอกจากนี้ยังใช้เทปบันทึกกล้องถ่ายภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลขณะการสอนในแต่ละครั้ง

3.2 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามความพึงพอใจในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคลของนักเรียน

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1) สอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดและใช้สื่อการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นแต่ละเรื่องตลอดระยะเวลา 18 สัปดาห์

2) เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากเครื่องมือต่างๆ แล้วนำข้อมูลที่ได้มาสะท้อนผลการปฏิบัติจากขั้นที่ 4

3) ให้นักเรียนกรอกแบบสำรวจความพึงพอใจในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรายวิชา การบัญชีภาษีเงินได้นิติบุคคล ที่ใช้เป็นสื่อใน

การเรียนการสอน แล้วนำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบันทึกบัญชีแยกประเภทของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ในวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุภารัตน์ เกตุฤกษ์
ตำแหน่ง/สังกัด	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เหตุผลที่ทำวิจัย

จากการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ ในปีการศึกษา 2565 พบว่า ผู้เรียน ขาดเรียนบ่อยไม่ใส่ใจในการเรียน งานไม่ส่ง ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีกิจการพิเศษต่ำและไม่ผ่านเกณฑ์ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาและไม่ผ่านเกณฑ์และกระทบต่อการเรียนของผู้เรียนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาโดยการให้ทำงานกลุ่มหรือทำงานเป็นคู่เพื่อที่จะได้คะแนนมากขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา การบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบันทึกบัญชีแยกประเภทระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชาการบัญชีกิจการพิเศษ เรื่องการบันทึกบัญชีแยกประเภทระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้วิธีการให้ทำงานเป็นคู่หรืองานกลุ่มคะแนนจะสูงกว่าทำงานคนเดียว

ประชากรที่วิจัย

นักศึกษา ปวช.2 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ เรื่องการบันทึกบัญชีแยกประเภท
2. แบบทดสอบหลังการเรียนรู้ เรื่องการบันทึกบัญชีแยกประเภท

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนการเรียนรู้
2. เมื่อทำการสอนเรียบร้อยแล้วให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มและให้ผู้เรียนที่เข้าใจในกลุ่มคอยให้คำแนะนำเพื่อน ในส่วนที่เพื่อนไม่เข้าใจ
3. เมื่อเรียนจนจบบทผู้วิจัยจะให้ผู้เรียนสอบหลังเรียนและนำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการเปรียบเทียบทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 การบัญชี 4 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววาทิตี ศรีประศาสตร์
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บ.ธ.ม. การบัญชี
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การผลิตสินค้าในปัจจุบันมีลักษณะของการผลิตสินค้าก็มีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ การผลิตสินค้าตามระบบบัญชีต้นทุนงานสั่งทำ และการผลิตสินค้าตามระบบบัญชีต้นทุนช่วงการผลิต ซึ่งการผลิตสินค้าตามระบบบัญชีต้นทุนช่วงการผลิต ได้แก่ ธุรกิจผลิตพลาสติกบรรจุภัณฑ์ ธุรกิจผลิตรถยนต์ ธุรกิจผลิตเครื่องดื่ม ธุรกิจผลิตน้ำมัน เป็นต้น ซึ่งรูปแบบของการผลิตดังกล่าว นักศึกษาจะได้เรียนในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2

การบัญชีต้นทุน (Cost Accounting) จัดเป็นวิธีการทางบัญชีที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลทางด้านต้นทุนของธุรกิจ ประเภทอุตสาหกรรม โดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานในการจัดทำรายงานทางการเงินตลอดจนวิเคราะห์ และ จำแนก ข้อมูล เพื่อใช้ในการบริหารต้นทุน (Cost Management) ตามความต้องการของผู้บริหาร ในปัจจุบันนี้ไม่ใช่แค่ประเภทอุตสาหกรรมเท่านั้น ที่จะต้องใช้วิธีการทางบัญชีหรือข้อมูลของบัญชีต้นทุน แต่ยังมีธุรกิจอีกหลายประเภท เช่น โรงแรม โรงพยาบาล โรงเรียน มหาวิทยาลัย ธนาคาร บริษัทเงินทุน บริษัทสายการบิน และกิจการอื่นๆ อีกมากมายที่ได้มีการนำวิธีการบัญชีต้นทุนไปประยุกต์ใช้เพื่อการตัดสินใจของผู้บริหาร ในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เป็นวิชาที่จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีการพัฒนารูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลายมาก

ขึ้น โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และได้ศึกษาจากปัญหาหรือสถานการณ์จริง

ดังนั้น ผู้วิจัย จึงให้ความสำคัญกับผู้เรียนโดยวิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และได้ศึกษาจากปัญหาหรือสถานการณ์จริงมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบ PBL เป็นจัดการเรียนรู้ที่เน้นในสิ่งที่นักศึกษาอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้นั้นจะต้องเริ่มมาจากปัญหาที่นักศึกษาสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน อาจเป็นปัญหาของตนเองหรือปัญหาของกลุ่ม ซึ่งครูจะต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการจัดการเรียนรู้ตามความสนใจของนักศึกษาตามความเหมาะสม จากนั้นครูและนักศึกษาร่วมกันคิดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญหานั้น โดยปัญหาที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นบางครั้งอาจเป็นปัญหาของสังคมที่ครูเป็นผู้กระตุ้นให้นักศึกษาคิดจากสถานการณ์ข่าว เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น จะเน้นที่กระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา นักศึกษาต้องเรียนรู้จากการเรียน (learning to learn) เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม การปฏิบัติและการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) นำไปสู่การค้นคว้าหาคำตอบหรือสร้างความรู้ใหม่บนฐานความรู้เดิมที่นักศึกษามีมาก่อนหน้านี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 การบัญชี 4 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2565

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 การบัญชี 4 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 การบัญชี 4 ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4 คน 7 กลุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL)
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหารายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
2. สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน
3. นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่สร้างขึ้นมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา
4. นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนไปปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วมาให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 การบัญชี 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาเป็นเวลา 1 เดือน
2. การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ โดยการสัมภาษณ์
3. ให้ทำงานตามที่ครูมอบหมาย
4. ทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ของแบบทดสอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 การบัญชี 4 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. การพัฒนาความรู้ความเข้าใจในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 การบัญชี 4 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.29
2. ดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีต้นทุน 2 เรื่อง การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 การบัญชี 4 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning : PBL) มีค่าเท่ากับ 0.7042 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 70.42

ข้อเสนอแนะ

- ควรศึกษางานวิจัยรูปแบบเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยบูรณาการกับวิชาอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สอนด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบ PBL สูงขึ้น
2. นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้จริง
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากปัญหาและประสบการณ์

แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ
เพื่องานอาชีพของนักเรียนชั้น ปวช. 1

สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ด้วยวิธีมอบหมายงาน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวตฤณ จิตราวงค์
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	วท.ม.(การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ)
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 กำหนดรายวิชา 20001-2001 คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นรายวิชาในหมวดสมรรถนะวิชาชีพ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพพื้นฐานสำหรับประเภทวิชาพาณิชยกรรมทุกสาขาวิชาที่จะต้องเรียน ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับ การใช้คอมพิวเตอร์ และระบบสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การใช้ระบบปฏิบัติการ(Windows หรือ Mac OS) การใช้โปรแกรมประมวลผลคำเพื่อจัดทำเอกสารในงานอาชีพ การใช้โปรแกรมตารางทำการเพื่อการคำนวณในงานอาชีพ การใช้โปรแกรมการนำเสนอผลงาน หรือการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปอื่น ๆ ตามลักษณะงานอาชีพ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อสืบค้นและสื่อสารข้อมูลสารสนเทศในงานอาชีพ ผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จริยธรรมและความรับผิดชอบในการใช้คอมพิวเตอร์และสารสนเทศในงานอาชีพ พบว่าการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ในส่วนของการปฏิบัติ ประกอบด้วยเนื้อหา 3 โปรแกรม ได้แก่ โปรแกรมประมวลผลคำ โปรแกรมตารางทำการและโปรแกรมนำเสนองาน ในแต่ละโปรแกรมจะต้องมอบหมายงานที่สอดคล้องกับหัวข้อที่จะประเมิน และสามารถช่วยวัดปริมาณผู้ที่สอบไม่ผ่านและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ

จากปัญหาดังกล่าวนี้นักวิจัยจึงมีแนวคิดในการนำวิธีมอบหมายงานเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศในงานอาชีพให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

ระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักเรียน ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
กลุ่มตัวอย่าง นักเรียน ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ
กลุ่ม 1 จำนวน 38 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือขึ้นเอง ดังนี้

1. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
2. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน (Pre-test) กับผู้เรียน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ จำนวน 50 ข้อ แล้วทำการเก็บ ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นต่อไป โดยการนำแบบทดสอบวัดความรู้เดิมของผู้เรียนก่อนว่ามีความรู้แค่ไหน
2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ
3. มอบหมายชิ้นงานที่สอดคล้องกับหัวข้อที่จะประเมิน เป็นจำนวน 6 ชิ้น

งานชิ้นที่ 1 การจัดรูปแบบอักษร

งานชิ้นที่ 2 การตกแต่งเอกสาร

งานชิ้นที่ 3 ตารางและเส้นขอบ

งานชิ้นที่ 4 การจัดรูปแบบเซลล์

งานชิ้นที่ 5 การใช้งานสูตรและฟังก์ชัน

งานชิ้นที่ 6 การนำเสนอ Powerpoint

4. การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เมื่อสิ้นสุดการสอน ทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้แล้ว ให้ผู้เรียนทำการทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนเรียน

5. นำผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

6. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการสอน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน โดยใช้สถิติ พื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพของนักศึกษา ชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาอาหาร และโภชนาการ กลุ่ม 1 ด้วยวิธีมอบหมายงาน ปรากฏผลดังนี้

1. ดัชนีประสิทธิผลของการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน มีค่าเท่ากับ 0.19 หรือร้อยละ 19 นั่นคือ นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากการเรียนรู้โดยใช้วิธี มอบหมายงาน ร้อยละ 19
2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อวิชาคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.03 นักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง การใช้วิธีมอบหมายงานกับวิธีสอนรูปแบบอื่น ๆ เช่น แบบสาธิต แบบโครงงาน เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการหาค่าดัชนี ประสิทธิภาพ ซึ่งแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักศึกษา ระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 1 ที่เรียนวิชาคอมพิวเตอร์และ สารสนเทศเพื่องานอาชีพ
2. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชา คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยวิธีมอบหมายงาน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

โดยใช้แบบฝึกทักษะ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย

นางสาวศรี สุวรรณ

ตำแหน่ง/สังกัด

แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา

ค.บ.คอมพิวเตอร์ศึกษา,

กศ.ม.การวัดผลและการศึกษา

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นต้น กำเนิดแห่งการพัฒนาที่ไม่หยุดยั้งของคน ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ ความสำคัญแก่ผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อรองรับกระแสของการเปลี่ยนแปลง

ของโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ให้ความสำคัญสูงสุด ในกระบวนการปฏิรูปการเรียนรู้ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือเรียกให้สั้นลงว่า การเขียนโปรแกรม หรือ การเขียนโค้ด (Coding) เป็นขั้นตอนการเขียน ทดสอบ และดูแลซอร์สโค้ดของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งซอร์สโค้ดนั้นจะเขียนด้วยภาษาโปรแกรม ขั้นตอนการเขียนโปรแกรม ต้องการความรู้ในหลายด้านด้วยกัน เกี่ยวกับโปรแกรมที่ต้องการจะเขียน และขั้นตอนวิธีที่จะใช้ ซึ่งในวิศวกรรมซอฟต์แวร์นั้น การเขียนโปรแกรมถือเป็นเพียงขั้นหนึ่งในวงจรชีวิตของการพัฒนาซอฟต์แวร์ เป็นวิชาที่ต้องผสมผสานกันระหว่างศาสตร์ของ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ วิศวกรรม เข้าด้วยกัน ในการจัดการเรียนรู้จึงต้องอาศัยองค์ความรู้หลายๆ ศาสตร์เข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงแก่นของการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่แท้จริง

จากการจัดการเรียนรู้วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่บรรลุแก่นแท้ของการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ยังขาดทักษะ ที่ต้องผสมผสานหลายๆ ศาสตร์เข้าด้วยกัน ส่งผลให้ไม่สามารถ เขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถนำไปใช้งานจริงๆ ได้ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าวิชาอื่น ๆ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสร้างนักพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ให้ตอบโจทย์ผู้ใช้งานในยุคปัจจุบัน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะแบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมบน

ระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ ซึ่งเป็นการทำงานบนอุปกรณ์พกพา ที่ประชากรส่วนใหญ่ในโลกนี้ใช้งาน เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน ด้วยโดยใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนด้วยโดยใช้แบบฝึกทักษะ การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 4 ห้องเรียน รวม รวมทั้งสิ้น 100 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 31 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบ กลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้หน่วยการสุ่มเป็นห้องเรียน

การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เรื่อง การเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 แบ่งเป็น 4 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ เป็นแบบมาตราส่วน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 40 นาที และเก็บรวบรวมคะแนนผลสอบไว้
2. ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ ให้นักศึกษาได้ทำแบบฝึกทักษะและทำแบบฝึกหัดย่อยลงแบบฝึกทักษะในแต่ละ ชุด โดยผู้รายงานได้เก็บรวบรวมคะแนนไว้
3. ทดสอบหลังเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ ด้วยทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. ประเมินความความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ผู้รายงานได้นำเสนอผลที่ได้รับตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S	t
ก่อนเรียน	30	20	๔.๓๓	๔.๐๔	-๖๘.๔๔
หลังเรียน	30	20	๑๗.๗๗	๔.๓๕	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์สำหรับนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เรื่องการเขียนโปรแกรมบนระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1

รายการ	การวิเคราะห์ทางสถิติ		
	$\bar{X}$	S	ระดับความพอใจ
๑. แบบฝึกทักษะมีขั้นตอนชัดเจน	๔.๗๓	๐.๕๑	มากที่สุด
๒. แบบฝึกทักษะเรียงจากง่ายไปหายาก	๔.๖๔	๐.๕๐	มากที่สุด
๓. แบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจ	๔.๓๐	๐.๖๒	มาก
๔. แบบฝึกทักษะทำให้นักเรียนสนใจการเรียนมากขึ้น	๔.๕๓	๐.๖๐	มาก
๕. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทำให้เข้าใจเนื้อหาดีขึ้น	๔.๓๕	๐.๕๓	มาก
๖. นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง	๔.๕๗	๐.๕๔	มาก
๗. เวลาในการเรียนแต่ละแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม	๔.๒๕	๐.๗๒	มาก
๘. นักเรียนสามารถศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ได้ตลอดโดยไม่จำกัดเวลา	๔.๕๗	๐.๗๔	มากที่สุด
๙. นักเรียนสามารถนำความรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะไปใช้ประโยชน์ได้	๔.๖๔	๐.๖๒	มากที่สุด
รวม	๔.๔๔	๐.๖๔	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก นักศึกษามีความพึงพอใจสูงสุดในหัวข้อแบบฝึกทักษะมีขั้นตอนชัดเจนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมาคือหัวข้อ นักเรียนสามารถนำความรู้จากการใช้แบบฝึกทักษะไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และหัวข้อแบบฝึกทักษะเรียงจากง่ายไปหายาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 สามารถสรุปผลจากการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ชั้นปีที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความพึงพอใจสูงสุดของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้แบบฝึกทักษะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1.ครูควรกระตุ้นให้กำลังใจและเสริมแรงให้นักเรียนกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ

2.ควรนำเอาแบบฝึกทักษะวิชาการเขียนโปรแกรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ได้รับการพัฒนา ทั้งทางร่างกาย จิตใจ ความรู้ ความสามารถ ทักษะการประกอบอาชีพ และความมั่นคงในการดำรงชีวิต ผ่านระบบออนไลน์
2. เสริมสร้างศักยภาพให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. เพื่อจัดกิจกรรมให้นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ได้ฝึกปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม
4. เพื่อให้ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นคนดี เป็นคนเก่ง และมีความสุขอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ที่จะทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาและการเรียนรู้ที่สูงยิ่งขึ้น

การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio)

ด้วยโปรแกรม Google Site

ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่อง การสร้างตัวอักษรกราฟิก

ระดับชั้น ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ผู้วิจัย

นางสาวจตุพร ตรีตรง

ตำแหน่ง/สังกัด

ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา

ว.ท.ม (เทคโนโลยีสารสนเทศ)

ปีที่วิจัยสำเร็จ

2565

1. ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งสามารถนำผลจากการประเมินไปพัฒนาการเรียนรู้อของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนสามารถวางแผนและปรับเปลี่ยนเทคนิควิธีการสอน ในการจัดการเรียนการสอนของตนเองได้อย่างเหมาะสมและมีความหลากหลาย นอกจากนี้แฟ้มสะสมผลงานยังเป็นรูปแบบการประเมินที่ผู้สอนสามารถติดตามการพัฒนาตนเองของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง ผู้สอนมีโอกาสนำข้อมูลป้อนกลับซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียนจากผลงานที่ตนเองปฏิบัติทำให้ผู้สอนมองเห็น ความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนและสามารถ วิเคราะห์ถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนทำได้ คิดเป็นทำเป็น ไม่เรียนรู้จากตำราองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง มากกว่าที่จะวัดความรู้ที่ได้จากการจดจำด้วยการทำแบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว ประเมินผลงานด้วยตนเองจากแฟ้มสะสม ผลงาน ซึ่งผู้เรียนจะจัดเก็บผลงาน/ชิ้นงานที่เกิดจากการเรียนรู้ของตนเองและมีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ และผู้สอนสามารถนำไปวิเคราะห์และประเมินผลการ ปฏิบัติงาน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการ

เรียนรู้แก่ ผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ และสำหรับแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ Electronic Learning Portfolio :e-Portfolio) เป็น ระบบที่ช่วยในการสร้างและเผยแพร่แฟ้มผลงานของตนเอง ในรูปแบบของระบบออนไลน์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต โดย E-Portfolio จะเป็นการเก็บรวบรวมผลงานของตนเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ข้อมูลและเนื้อหาสาระมาจากแฟ้มผลงานเพื่อเก็บไว้เป็นข้อมูลสำหรับการนำเสนอ ตรวจสอบการเรียนรู้หรือการทำงานว่าประสบความสำเร็จในระดับใดโดยใช้เทคนิคการนำเสนอในรูปแบบเว็บไซต์

เทคโนโลยีและระบบสื่อสารอันทันสมัย สามารถช่วยเหลือและสร้างแหล่งเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้ตลอดเวลา โดยไม่จำกัดในเรื่องเวลาและสถานที่ เปลี่ยนจากครูและหลักสูตรเป็นหลัก มาเป็นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ และเปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้รายบุคคลมาเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer-Assisted Learning) โดยมีครูผู้สอนช่วยถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ ทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ มีความหลากหลายและน่าสนใจมากขึ้น

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาโปรแกรมกราฟิก สำหรับผู้เรียนระดับปวช. 2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ผู้เรียนต้องศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาพกราฟิก หลักการของภาพกราฟิกแบบ Vector และ Bitmap ประเภทและคุณลักษณะของแฟ้มภาพกราฟิก การสร้างและตกแต่งภาพกราฟิก การจัดการแฟ้มภาพกราฟิก ความแตกต่างของภาพกราฟิกแบบ 2 มิติ การใช้โปรแกรมสร้างภาพกราฟิกแบบ Vector และ Bitmap ซึ่งเป็นการเรียนในรูปแบบทักษะและปฏิบัติสร้างสรรค์ชิ้นงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้สอนได้ให้ผู้เรียนจัดเก็บชิ้นงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Learning Portfolio :e-Portfolio) ผู้วิจัยจึงสนใจ ดำเนินการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ระดับชั้นปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ระดับชั้นปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่อง การสร้างตัวอักษรกราฟิก ระดับชั้นปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สูงกว่าก่อนเรียน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากร

ประชากร คือ ผู้เรียนระดับชั้น ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3 กลุ่ม จำนวน 108 คน

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้เรียนระดับชั้น ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2565 กลุ่ม 3 จำนวน 35 คน

4.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตัวแปรอิสระ คือ การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) สร้างด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน

4.4 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ระดับชั้นปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประกอบไปด้วยเนื้อหาดังนี้

- 1) ความรู้เบื้องต้นการสร้างตัวอักษร
- 2) เครื่องมือการสร้างตัวอักษร
- 3) การจัดรูปแบบตัวอักษรด้วยออปชั่นบาร์
- 4) การตกแต่งตัวอักษรด้วย Layer Style
- 5) การสร้างตัวอักษรบนแนวเส้นพาธ
- 6) การประยุกต์การสร้างตัวอักษร

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนวิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ระดับชั้นปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 5.1 ศึกษาข้อมูล
- 5.2 กำหนดแบบแผนการทดลอง
- 5.3 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 5.4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 5.5 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.6 วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 ศึกษาข้อมูล

5.1.1 ศึกษาขั้นตอนการสร้างแฟ้มสะสมผลงาน (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google site

5.1.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

5.1.3 ศึกษาข้อมูลเนื้อหาวิชา เรื่อง การสร้างตัวอักษรกราฟิก ประกอบด้วยเนื้อดังนี้

5.1.3.1 ความรู้เบื้องต้น การสร้างตัวอักษร

อปชันบาร์ Style พาธ	5.1.3.2 เครื่องมือการสร้างตัวอักษร 5.1.3.3 การจัดรูปแบบตัวอักษรด้วย 5.1.3.4 การตกแต่งตัวอักษรด้วย Layer 5.1.3.5 การสร้างตัวอักษรบนแนวเส้น 5.1.3.6 การประยุกต์การสร้างตัวอักษร	3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา ประกอบด้วย 2 ตอน ตอนที่ 1 การประเมินค่าความคิดเห็นของนักศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ ได้แก่ 1) ได้รับความรู้จากแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ 2) รูปแบบการเรียนรู้ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น 3) ความภาคภูมิใจต่อผลงานของตนเอง 4) รูปแบบการเรียนรู้ทันสมัยเหมาะสมกับวัย 5) ความพึงพอใจในภาพรวมของการเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนค่า 5 อันดับ ดังนี้
5.2 กำหนด แบบแผนการทดลองรูปแบบการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง ที่มีกลุ่มทดลอง 1 กลุ่มแบบ One group pretest posttest design	5.3 กำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 5.3.1 ประชากร ประชากร คือ ผู้เรียนระดับชั้น ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 กลุ่ม จำนวน 108 คน 5.3.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้เรียนระดับชั้น ปวช. 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ปีการศึกษา 2562 กลุ่ม 3 จำนวน 35 คน	มากที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมากที่สุด มาก หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบมาก ปานกลาง หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบปานกลาง น้อย หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อย น้อยที่สุด หมายถึง เมื่อผู้ตอบเห็นว่าข้อความในประโยคนั้นตรงกับความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบน้อยที่สุด
ตัวแปรอิสระ คือ จัดการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก ระดับชั้น ปวช. 2 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน	5.3.3 ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง	การให้คะแนนพิจารณาตามเกณฑ์ ดังนี้ มากที่สุด 5 คะแนน มาก 4 คะแนน ปานกลาง 3 คะแนน น้อย 2 คะแนน น้อยที่สุด 1 คะแนน
5.4 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	5.4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	กำหนดเกณฑ์ในการตัดสินค่าเฉลี่ยข้อมูลการประเมินค่าความคิดเห็นของการทำงาน มีดังนี้
5.4.1.1 แฟ้มสะสมผลงาน ผู้เรียน อิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio) สร้างด้วยโปรแกรม Google Site	5.4.1.1 แฟ้มสะสมผลงาน ผู้เรียน อิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio) สร้างด้วยโปรแกรม Google Site	4.50 – 5.00 ความพึงพอใจมากที่สุด 3.50 – 4.49 ความพึงพอใจมาก 2.50 – 3.49 ความพึงพอใจปานกลาง 2.50 – 2.49 ความพึงพอใจน้อย 1.00 – 1.49 ความพึงพอใจน้อยที่สุด
เรียน เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก	5.4.1.2 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก จำนวน 10 ข้อ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก	ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเพิ่มเติม เป็นแบบสอบถามปลายเปิด
5.4.1.3 แผนการจัดการเรียน ในรายวิชา โปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก	5.4.1.3 แผนการจัดการเรียน ในรายวิชา โปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก	5.5 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5.4.1.4 ใบงาน เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก	5.4.1.4 ใบงาน เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก	5.5.1 ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษา ระดับชั้น ปวช.2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ กลุ่ม 3 จำนวน 35 คน
5.4.1.5 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก	5.4.1.5 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก	5.5.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน
5.4.2 รายละเอียดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้	5.4.2 รายละเอียดในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้	5.5.3 ผู้สอนดำเนินการสอนตามวิธีที่กำหนด ด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย
1) การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio) ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 2) แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ออกแบบทดสอบให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	1) การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (e-Portfolio) ออกแบบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 2) แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ออกแบบทดสอบให้ตรงกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	5.5.4 เมื่อสิ้นสุดการสอนแล้วทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบหลังเรียน

5.5.5 ประเมินความพึงพอใจ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจ

5.5.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสรุปผลประเมินความพึงพอใจ

5.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (t-test)

2) ความพึงพอใจของผู้เรียน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา

5.6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติซึ่งใช้ค่าสถิติดังนี้

- สถิติพื้นฐาน ได้แก่
- ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
- ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่
- dependent t-test

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน วิชาโปรแกรมกราฟิก เรื่องการสร้างตัวอักษรกราฟิก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$) โดยความพึงพอใจด้านได้รับความรู้จากแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ และ ด้านความภาคภูมิใจต่อผลงานของตนเอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.51$) ระดับมากที่สุด รองลงมาด้านรูปแบบการเรียนรู้ทันสมัยเหมาะสมกับวัยมีความต่อเนื่อง ($\bar{X}=4.49$) ระดับมาก ด้านภาพรวมของการเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ($\bar{X}=4.43$) ระดับมาก และด้านรูปแบบการเรียนรู้ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ($\bar{X}=4.40$) ระดับมาก

7. อภิปรายผล

การจัดการเรียนรู้ด้วยพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบ

การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สามารถใช้ได้ผลดี ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เทคนิคนี้ทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจในเนื้อหาได้รวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยของประวิทย์ โอโหม และ ผการัตน์ ทองจันทร์

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 การจัดการเรียนรู้ด้วยพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ด้วยโปรแกรม Google Site ร่วมกับระบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ใช้ได้ทั้งกับคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์พกพาที่ต้องเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต

8.2 ควรสนับสนุนให้ผู้เรียนจัดเก็บผลงานด้วยแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (E-Portfolio) ในรายวิชาอื่น ๆ

การหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียน วิชาระบบจัดการฐานข้อมูล เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

ผู้วิจัย	นายปิยวิทย์ หนูมาศ
ตำแหน่ง/สังกัด	ครู คศ.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	วท.ม.การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอน เกิดการพัฒนาทางสมอง ให้มีการคิดวิเคราะห์ และได้แสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาอย่างเต็มศักยภาพ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จัดการศึกษาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการโดยการจัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การทำงาน การฝึกปฏิบัติงานสู่อาชีพ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความถนัดเหมาะสม และสอดคล้องกับสาขาวิชาชีพ และตามความต้องการของสถานประกอบการ รวมทั้งมีคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยให้นักเรียนเลือกเรียน ตามความสนใจ ตามความต้องการและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสถานประกอบการ การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ในศตวรรษที่ 21 นักการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับคำถามที่น่าสนใจว่าทำไมต้องพัฒนาให้นักเรียนมี "การเรียนรู้ด้วยตนเอง" (Self-directed learning) และจะจัดการเรียนการสอนอย่างไรเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีการ

เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง กรอบแนวคิดทางการศึกษาเดิมเปลี่ยนแปลงไป จากโครงสร้างการศึกษาที่ยึดติดกับเวลา สถานที่ ใช้กรอบของห้องเรียน และโรงเรียนเป็นหลัก ครูคาดหวังให้นักเรียนทุกคนได้รับเนื้อหาเหมือนกันหมดในความเร็วเท่ากัน โรงเรียนเป็นโรงงานผลิต และวัดผลด้วยการสอบครั้งสุดท้าย โดยได้เปลี่ยนมาใช้กรอบแนวคิดใหม่ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แหล่งข้อมูลที่ไม่จำกัด ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และนักเรียนเป็นผู้ค้นหา แสวงหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง ที่เรียกว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากความเห็นเรื่องความสำคัญของการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนได้ศึกษาเพิ่มเติมเรื่องสื่อการเรียนการสอน เพราะสื่อเป็นปัจจัยที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้ในการเรียนด้วยตนเองเพื่อให้การเรียนรู้บรรลุตามวัตถุประสงค์ บทเรียนสำเร็จรูปช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถของตนเอง อีกทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและความรับผิดชอบให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการผลิตสื่อชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองรายวิชาที่ประกอบด้วยบทเรียนย่อยๆ ที่มีรูปแบบเหมือนบทเรียนสำเร็จรูปจึงน่าจะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนในสถานประกอบการได้อย่างเหมาะสมที่สุด ทั้งนี้เพราะบทเรียนสำเร็จรูปเป็นบทเรียนที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ช้าหรือเร็วต่างกันตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล และนักเรียนมีโอกาสได้ศึกษาไปตามลำดับขั้นโดยปฏิบัติตามคำแนะนำที่กำหนดไว้ในบทเรียน วิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เป็นรายวิชาที่ไม่มีแบบเรียน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาวัตกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากความเป็นมาและความสำคัญ ดังกล่าว ในฐานะครูผู้สอนรายวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาสื่อเอกสารประกอบการเรียน วิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เพื่อใช้พัฒนาผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL ให้มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) ที่กำลังศึกษาวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 104 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 (ปวส.1) ที่กำลังศึกษาวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล ในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล โดยใช้วิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 36 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) เอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL
- 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน
- 4) เครื่องมือทางสถิติ ได้แก่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ แบบทดสอบสถิติที่ใช้วิเคราะห์แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้หาค่าประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงานดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน วิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) คือ คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน และหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) คือ คะแนนของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยหาค่า t-test (dependent)

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนวิชา ระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

1. ผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างเอกสารประกอบการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ พบว่าทุกรายการประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.0 ทุกข้อ จึงสรุปได้ว่าเอกสารประกอบการเรียนที่สร้างขึ้นเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน วิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL มีค่าเท่ากับ 83.43/80.86 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนวิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการเรียนวิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชพบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเท่ากับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

ควรมีใช้เอกสารประกอบการสอนและทำการวิจัยกับกลุ่มผู้เรียนอื่นในโอกาสต่อไป

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้เรียนมีเอกสารประกอบการเรียนวิชาการระบบจัดการฐานข้อมูล รหัสวิชา 302042002 เรื่อง ชุดคำสั่ง SQL ที่มีคุณภาพใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียนคอมพิวเตอร์รายวิชาอื่นๆ ที่สอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของผู้สอนต่อไป

วิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทคโนโลยีเสมือนจริง (AR) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายทัศนพงศ์ พงศ์สมศรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ดังจะเห็นได้จากแนวการจัด การศึกษาที่ได้รับไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กระทรวงศึกษาธิการ, 2552:6) ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย

อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การ ประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ยัง มีความประสงค์ที่จะให้เยาวชนไทยมีความรู้อันเป็นสากล และ มีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การ แก้ปัญหาใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ ในการศึกษาโดยเฉพาะ อินเทอร์เน็ต ที่สามารถเชื่อมต่อสื่อสาร ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และทัน ต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ การเรียนรู้นับเป็นเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นรูปแบบการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความสอดคล้องกับ วิวัฒนาการทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า บริการทางอินเทอร์เน็ตอย่างสังคมออนไลน์ (Social Network) เป็นที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ส่วนใหญ่พบในกลุ่มเด็กนักศึกษา นักศึกษามากที่สุด ฉะนั้นถ้าเรานำสังคมออนไลน์มาประยุกต์ใช้กับ การศึกษา จะทำให้ทั้งนักศึกษาและนักศึกษาสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ด้านบทบาทของสังคมออนไลน์ต่อการจัดการในชั้นเรียน ด้วยลักษณะสำคัญของสังคมออนไลน์ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ของคนในระบบเครือข่าย สังคมออนไลน์มาสู่การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อมก่อให้เกิดผลสำคัญในหลากหลายลักษณะเช่นกัน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสังคมในชั้นห้องเรียน เนื่องจากบรรยากาศของสังคมออนไลน์เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ของคนใน เครือข่าย ด้วยเหตุนี้เมื่อทั้งผู้สอนและผู้เรียนเข้าสู่การสร้างความสัมพันธ์ภายในระบบสังคมออนไลน์ก็จะนำไปสู่ การพัฒนาความสัมพันธ์ในสังคมจริงในทิศทางที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพจริง นอกจากนี้ลักษณะการนำเสนอข้อมูล สถานภาพที่เป็นปัจจุบัน ทำให้ทั้งผู้สอนสามารถติดตาม พฤติกรรมและประสานข้อมูลได้อย่างทันทั่วทั้งที่ ช่วยในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้า การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ที่กว้างขวาง การตั้งประเด็นแลกเปลี่ยน ข้อสงสัยต่าง ๆ ผ่านสังคมออนไลน์ได้อย่างทันทั่วทั้งที่ และเป็นเครื่องมือ สำหรับผู้สอนในการกระตุ้นผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันผู้สอนสามารถนำเสนอเนื้อหาใหม่ๆ ได้อย่าง ต่อเนื่องและผู้เรียนสามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่อง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แม้ว่าในปัจจุบัน เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน แต่ก็มีข้อจำกัดหลายประการที่จำเป็นต้อง พิจารณา เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ต่อเพื่อนมนุษย์ (Human connection) การกำกับตนเอง (Self-regulation) การ เรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกันกับผู้อื่น (Collaborative learning) และการกำหนดทิศทางต่อการเรียนของนักศึกษา และนักศึกษา บางคนไม่สามารถศึกษาด้วยตนเองการเรียนรู้ในระบบอิเล็กทรอนิกส์เพียงอย่างเดียว จึงไม่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ได้ แนวทางการแก้ปัญหานี้อาจทำได้โดยการจัดการเรียนแบบผสมผสาน (Blended learning) ซึ่งเป็นการรวม นวัตกรรมและ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน ด้วยการ มีปฏิสัมพันธ์บนการเรียนแบบออนไลน์ และการมีส่วนร่วมในการเรียนแบบเผชิญหน้าในชั้นเรียน (Face to Face) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์ที่ใช้ในการเรียนรู้ มีส่วนสนับสนุนและช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น (Thorne, 2003) สอดคล้องกับงานวิจัยของสายชล จินใจ (2550 : 133) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนแบบผสมผสานอยู่ในระดับมาก นักศึกษา

มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และมีความคงทนในการเรียน ของนักศึกษาเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา เมื่อเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิด เพื่อนช่วยเพื่อน
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ประชากร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็น นักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขา งานนโยบายและแผนพิเศษทางธุรกิจ จำนวนทั้งสิ้น 81 คน ในรายวิชา เทคโนโลยีเสมือนจริง (AR)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้เป็น นักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวนทั้งสิ้น 81 คน ในรายวิชา เทคโนโลยีเสมือนจริง (AR)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ รายวิชา 302042203 เทคโนโลยีเสมือนจริง ซึ่งแผนการจัดการ เรียนรู้มีสัดส่วนการจัดการ เรียนรู้แบบผสมผสานแบบ ผลการประเมิน แผนการจัดการ เรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มาก
2. เว็บไซต์เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ซึ่งเว็บไซต์จะ ประกอบด้วยเนื้อหาในรูปแบบสื่อ ประเภทต่าง ประกอบด้วย เอกสาร วีดิโอ ข้อความและภาพกราฟฟิก เว็บไซต์สำหรับการจัดกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งในการวิจัยนี้ ได้กำหนดให้ใช้สอบเทียบเรียนออนไลน์ จากเว็บไซต์ของ ครูผู้สอน tasapong.nvc.ac.th และการใช้งาน Google Classroom
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา 302042203 เทคโนโลยีเสมือนจริง ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบชนิด อัตนัย 2 ข้อ ผ่านการประเมินจาก ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน มีค่าดัชนี ความสอดคล้องตั้งแต่ .50 ขึ้นไป มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 มี ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป และ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ (KR-20 ของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน) เท่ากับ 0.81
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ผู้วิจัยสร้าง แบบสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาเป็นรายบุคคล เป็นการสังเกต แบบมีโครงสร้างล่วงหน้า (Structured Observation)
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสม ผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งผู้วิจัย สร้างแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis)
2. การออกแบบ (Design)
3. การพัฒนา (Development)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบสังเกตพฤติกรรม
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา เทคโนโลยีเสมือนจริง (AR) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล สาขางาน นโยบายและแผนพิเศษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ต่างๆ ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. ค่าความแปรปรวน
5. ค่าสัมประสิทธิ์ของการกระจาย (C.V.)

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล จำนวน 81 คน ด้วยกิจกรรม การเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ ทุกคนมีผลการเรียน ระดับ 4.00 (ดีเยี่ยม) คิดเป็น 15.39 % มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 7.20 , ค่าความแปรปรวน 51.30 และค่าสัมประสิทธิ์ของการ กระจาย (C.V.) = 9.78 หมายถึงประสิทธิภาพอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคม ออนไลน์ทำให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทั้งจากภาคทฤษฎี การลงมือปฏิบัติจริงจน สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง และให้นักศึกษาได้เรียนรู้ในการช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ให้ผู้เรียนสอนกันเองผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากเพื่อนสู่เพื่อน และการเรียนรู้เช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนที่เรียนรู้ช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจาก ภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจากสื่อสารกัน นั้นสามารถสื่อความหมายระหว่างกัน และกันได้อย่างดี ดังที่สุคนธ์ สอนธพานนท์ และคณะ (2545, หน้า 31-33) วิธีสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการสอนวิธีหนึ่งที่สืบทอด เจตนารมณ์ของปรัชญาการศึกษาที่ว่า Learning by doing ตามแนวทฤษฎี ของจอห์น ดิวอี้ โดยเน้นการให้นักศึกษามีการรวมกลุ่มเพื่อการทำงาน ร่วมกัน หรือ การปฏิบัติในกิจกรรมการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่าการ สอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนั้นเป็นการส่งเสริม ระบอบประชาธิปไตย และยังมุ่งให้ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในเกณฑ์ต่ำได้รับประโยชน์ จากเพื่อน นักศึกษาที่เก่ง กว่าหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่เกณฑ์ นอกจากนี้การ จัดการเรียนรูแบบผสมผสาน(Blended Learning) เป็นการเรียนการสอนที่ อาศัยสื่อหลาย ๆ ชนิดผสมผสานกัน ตั้งแต่ด้านเทคโนโลยี กิจกรรมการเรียน การสอน และเหตุการณ์ที่เหมาะสมเพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน การผสมผสานเป็นการนำรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

และสื่อสมัยใหม่ เข้ามาเสริมการเรียนการสอนตามรูปแบบปกติในชั้นเรียน ดังที่ท้าวพลพรณ ไชยมา (2554, หน้า 12-13) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานวิธีการหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกัน ทั้งวิธีสอน สื่อและเทคโนโลยีการสอน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบดั้งเดิม หรือการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้ากัน (Face to Face) และการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) โดย เน้นให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและลงมือปฏิบัติจริงเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนมีความยืดหยุ่นและทำให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพลอยไพลิน ศรีอำดี (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาวิชาเทคโนโลยี สารสนเทศ 2 ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักศึกษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหา อยู่ในระดับดีมาก 2) ผลการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบผสมผสานด้วยกิจกรรมการเรียนแบบแก้ปัญหาหลัง เรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาวฤทธิกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่เรียนด้วยกิจกรรมการ เรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการตอบ คำถามมากที่สุด (ร้อยละ 97.70) รองลงมาคือความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม (ร้อยละ 96.77) การเข้าร่วม กิจกรรม (ร้อยละ 96.77) การส่งงานตามเวลา (ร้อยละ 95.39) การแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 29.95) การตั้ง คำถาม (ร้อยละ 5.99) และการโพสต์ แชร์เนื้อหา (3.69) เรียงตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมการตอบ คำถามมากที่สุด เนื่องจากคำถามจะเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ โดยสิ่งที่อยากเรียนรู้ดังกล่าวจะต้อง เริ่มมาจากปัญหาที่เด็กสนใจหรือพบในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบทเรียน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน โดยภาพรวม มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D.= 0.74) ทั้งนี้ เนื่องจากการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่าน เครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นการเรียนในรูปแบบที่แปลกใหม่ซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนมา ก่อน จึงเกิดความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียน โดยผู้วิจัยได้พัฒนาบทเรียนผ่านเว็บไซต์ (Google Sites) โดยมีรูปแบบที่สวยงามน่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามโอกาสที่ เหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ทุกเวลา ผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซักถามข้อสงสัยผ่านทางสื่อ สังคมออนไลน์ที่ผู้วิจัยตั้งชุมชนไว้ในกูเกิลพลัส (Google Plus) อีกทั้งผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันผ่านเอกสารออนไลน์ (Google Document) ดังนั้นด้วยรูปแบบการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ จึงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจต่อการเรียนในครั้งนี้เป็นอย่างมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ เดือนเพ็ญ ภาณุรักษ์(2555) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมการเรียนรู้ในรายวิชา การบริหารสารสนเทศ 1 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของ

ผู้เรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดผ่านเครือข่ายสังคมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการจัดการกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social media) เพื่อแก้ปัญหาเวลาเรียนไม่ต่อเนื่องของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ผู้วิจัยมีข้อค้นพบและแนวความคิดมาใช้เป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อน ควรเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้อย่าง คล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพ

2. ผู้สอนควรชี้แจงรูปแบบลักษณะขั้นตอนของกิจกรรมแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคม ออนไลน์ตามแนวคิดเพื่อนช่วยเพื่อนให้กับผู้เรียนอย่างละเอียด เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและทำการศึกษบทเรียนได้อย่างถูกต้อง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วย กิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ อยู่ในระดับ ดี นักศึกษามีความพึงพอใจ ต่อการเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนแบบผสมผสานผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

ศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาการใช้เทคโนโลยีในการผลิตเอกสารของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

สาขางานภาษาต่างประเทศธุรกิจ

แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายธีระพงศ์ แก้วทอง
ตำแหน่ง	พนักงานราชการทั่วไป (ครู)
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา)
	วทบ.(เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อุตสาหกรรม)
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2566

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญวิกฤตทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการซึ่งส่งผลกระทบต่อคนไทยทั่วประเทศ ดังนั้นนโยบายของรัฐจึงต้องมุ่งพัฒนาเพื่อการศึกษาของปวงชน เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ทั้งในด้านความรู้ คุณภาพชีวิต และทักษะต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ที่ได้กำหนดความสำคัญ ของการศึกษาว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้แจ้งอภิญญาของบุคคลและสังคม (กรมสามัญศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 หน้า 2)

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนหรือการแสดงออกในขณะเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช บางส่วน เป็นไปในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ ดังนั้นผู้ศึกษาในฐานะครูผู้สอนจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชที่เป็นไปในลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ว่ามีผลมาจากปัจจัยใด ทั้งนี้เพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนวิชาการใช้เทคโนโลยีในการผลิตเอกสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาการใช้เทคโนโลยีในการผลิตเอกสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. แบบสังเกตพฤติกรรม การเรียน ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. แบบสอบถามนักศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาการใช้เทคโนโลยีในการผลิตเอกสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขางานภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for windows (Statistical Package for Social Sciences/for windows) เพื่อหาค่าสถิติดังนี้

1. ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย
 2. ข้อมูลจากแบบสอบถามนักศึกษา
- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าร้อยละ นำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะนำมาเรียบเรียง และเสนอเป็นความเรียงบรรยาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าร้อยละ

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}} \times 100$$

ค่าเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อกำหนดให้ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อกำหนดให้ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $N \sum x^2$ แทน ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนทุกจำนวน
 $(\sum x^2)$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง
N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

1. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาโดยรวมพฤติกรรมก่อนเรียนแสดงออกในระดับปานกลาง และพฤติกรรมขณะเรียนแสดงออกในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าพฤติกรรมก่อนเรียนที่แสดงออกในระดับมาก คือ การเตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมเรียน นอกนั้นจะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในระดับปานกลาง ส่วนพฤติกรรมขณะเรียนของนักศึกษาที่แสดงออกขณะเรียนอยู่ในระดับมากคือ ขาดสมาธิและเหม่อลอย ส่วนพฤติกรรมที่แสดงออกขณะเรียนในระดับน้อยคือ แอบเล่นโทรศัพท์ แอบรับประทานขนม และขบถลุกจากเก้าอี้

2. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

ส่วนปัจจัยด้านความพร้อมของนักศึกษาที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับน้อย คือ รับผิดชอบตรงเวลา นอกนั้นเป็นปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในระดับปานกลาง คือ เข้าเรียนตรงเวลา เตรียมอุปกรณ์การเรียนพร้อมเรียน กระตือรือร้นและตั้งใจเรียนโดยไม่คุยกัน มีสมาธิในการเรียนและตั้งใจฟังครูอธิบาย ตั้งใจทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมาย ถ้าหากจะแสดงความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการเรียนและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาในวิชาการพัฒนาเว็บเพจด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาจากกลุ่มประชากรอื่น เช่น ผู้ปกครองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบพฤติกรรมการเรียนวิชาการใช้เทคโนโลยีในการผลิตเอกสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาการใช้เทคโนโลยีในการผลิตเอกสาร ของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

การสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึก

ในการสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสกวรัตน์ เห็นพร้อม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บ.บ. (ระบบสารสนเทศทางธุรกิจ)
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก คอมพิวเตอร์เป็นเทคโนโลยี ที่นำมาใช้ในระบบการศึกษา เพื่อใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในลักษณะต่าง ๆ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนที่อยู่ในห้องเรียนปกติ สื่อประสมจะประกอบด้วยตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวและเสียง ในลักษณะของสื่อหลายมิติ (Hypermedia) เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา บทเรียน หรือองค์ความรู้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกับการสอนจริงในห้องเรียนมากที่สุด ทำให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่ายและผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง

ตาม หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2562 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกสาขาวิชาการโรงแรม ต้องเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ซึ่งรายวิชาดังกล่าวมีเนื้อหา เรื่อง word excel powerpoint ในการจัดการเรียนการสอนไม่มีแบบฝึกปฏิบัติที่น่าสนใจ จึงไม่สามารถดึงดูดความคิดสร้างสรรค์ ในการสร้างเอกสาร

ด้วยเหตุผลดังกล่าว การทำการวิจัยเพื่อการสอนความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ โดยวิธีการพัฒนาการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ (โปรแกรม Word) เรื่องของการสร้างตารางและการตกแต่งเอกสาร โดยใช้สื่อประกอบการฝึกการวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นแบบประเมินผลงาน 2 ครั้ง เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการ วิชาคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ และใช้ในการเรียนตลอดการศึกษา ดังนั้นการใช้โปรแกรม Word จึงจำเป็นสำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 แต่นักเรียนบางกลุ่มมีปัญหาการสร้างตาราง โดยไม่สามารถที่จะสร้างตารางได้ตามที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน นักศึกษาต่อครูผู้สอน แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัลวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อให้ผู้เรียนรู้หลักการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. เพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ ได้รับความรู้และมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีเลือกจากนักเรียนที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนต่ำ (หรือโดยใช้วิธีเลือกสุ่มอย่างง่าย)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ เป็นแบบปฏิบัติ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่เก็บ ได้แก่ คะแนนความสามารถในการสร้างตารางและตกแต่งเอกสาร
2. วิธีการ คือ ใช้วิธีการทดสอบ
3. เครื่องมือ ได้แก่ แบบทดสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และคะแนนความก้าวหน้าเป็นรายบุคคล
2. เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ก่อนและหลังการฝึก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพ การสร้างตารางและตกแต่งเอกสารโดยใช้โปรแกรม Word ของกลุ่มตัวอย่างการเรียน วิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศเพื่องานอาชีพด้วยสื่อประสมของกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรนำไปใช้กับการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถสร้างตารางและตกแต่งเอกสารได้
2. สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้
3. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ เพื่องานอาชีพของนักเรียนสูงขึ้น

แผนวิชาการเลขานุการ / การจัดการสำนักงาน

การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบ

ในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้น

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางพณิ โกมัย
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บธ. บ. (ธุรกิจศึกษา - เลขานุการ)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มี ประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด วินัยเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิต และประสบความสำเร็จในชีวิต ครูควรปลูกฝังให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

จากการที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนในรายวิชาพิมพ์ดีดอังกฤษเบื้องต้นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้ทำหน้าที่สอนและดูแลนักเรียนทั้งในด้านการเรียน ด้านพฤติกรรมของนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียนไม่สนใจเรียน ขาดความรับผิดชอบในการเรียน ไม่ทำงานที่มอบหมาย จึงต้องใช้ กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาโดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไข มาใช้ กับนักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาพฤติกรรมและการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน ให้เกิดการเรียนรู้เต็ม ศักยภาพและความสามารถของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และเป็นการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผลการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการเรียนดีขึ้น ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 109 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 109 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในการเรียน
2. ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบความคิด เพื่อทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน
3. สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบสอบถามมาทำการบันทึกคะแนน
2. ดำเนินการหาค่าร้อยละของแต่ละข้อสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ตารางเปรียบเทียบความมีวินัย ความรับผิดชอบและความสนใจ การเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ (ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2)

ข้อ	รายการ	ครั้งที่ 1			ครั้งที่ 2		
		ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ	ทำเป็นประจำ	ทำเป็นบางครั้ง	ไม่เคยทำ
1	นักเรียนมีงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชานี้	12.84	86.24	0.92	6.42	89.91	3.67
2	นักเรียนพูดและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน	23.85	73.39	2.75	29.36	44.95	25.69
3	นักเรียนส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด	51.38	42.20	6.42	60.55	37.61	1.83
4	นักเรียนนอนหลับในห้องเรียนขณะที่ครูสอน	34.86	55.96	9.17	2.75	33.94	63.30
5	นักเรียนไม่ทำการบ้านและลอกการบ้านเพื่อน	32.11	23.85	44.03	4.59	19.26	76.15
6	นักเรียนทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่หัดแก้	55.04	4.22	2.75	66.06	33.02	0.92
7	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	51.38	43.12	5.54	66.05	33.94	0.00
8	นักเรียนมาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน	40.36	46.79	12.84	55.05	44.04	0.92
9	นักเรียนรู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	35.78	46.79	17.43	39.45	53.21	7.34
10	นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ	51.38	33.94	14.69	76.15	19.27	4.59

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีความ รับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมี พฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวม จะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่ นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่ กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นกับเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและ การบ้านตรง เวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์โดยการอ่าน หนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนา พฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนส่งผล ให้การเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. ครู นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อน ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการพัฒนาพฤติกรรมและการ เรียนที่ดีขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมที่ขาดความรับผิดชอบในการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. ได้ทราบแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน

การปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน โดยใช้สัญญาเงื่อนไข ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 การจัดการสำนักงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวขวัญใจ สีสทอง
ตำแหน่ง	ครู คศ.1
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บธ.บ.ธุรกิจศึกษา-การเลขานุการ
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยมากขึ้น พฤติกรรม การเลียนแบบในโลกโซเชียลมีเดียมากมายซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียนที่มีกบฏเป็นประจำ เช่น การไม่เข้าเรียนและการเข้าเรียนไม่ตรงเวลา ล้วนแต่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนและส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนในฐานะที่เป็นผู้มีหน้าที่ โดยตรงในการปรับพฤติกรรมนักเรียนที่ เป็นปัญหาให้เป็นไปในทางที่พึงประสงค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อม ในทุกด้านตามความมุ่งหมายของการศึกษาจึงมีความสำคัญที่ผู้สอนควรรู้ให้ ความสนใจในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว วิธีการหนึ่งที่นิยมมาใช้ได้แก่ การ ปรับพฤติกรรมนักเรียนโดยการใช้สัญญาเงื่อนไข (Contingency

Contract) ระหว่างผู้สอนและ ผู้เรียน โดยสัญญาเงื่อนไขดังกล่าวจะกำหนด พฤติกรรมที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลง และผลที่ผู้เรียน จะได้รับ จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้น ซึ่งสิ่งที่ผู้เรียนจะได้รับอาจเป็นแนวทาง ของการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) เช่น การชมเชย การให้คะแนน การให้รางวัล หรืออาจเป็นแนวทางของการ เสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) เช่น การตักเตือน การลดคะแนน เป็นต้น

ปัญหาการเล่นโทรศัพท์ในชั้นเรียนในแต่ละรายวิชา เป็นปัญหา ที่พบมากในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ซึ่งปัญหาดังกล่าว เกิดจากพฤติกรรมของนักเรียนในแต่ละคนเพราะนักเรียนแต่ละคนมีความ รับผิดชอบที่ต่างกัน ปัญหาอีกกล่าวควรจะต้องพัฒนาการหาวิธีการแก้ไขอยู่ ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนเข้าชั้นเรียน ไม่ตรงต่อ เวลาของนักศึกษาซึ่งปัญหานี้เป็นความรับผิดชอบของครูผู้สอน ที่จะเข้ามา แก้ไขปัญหา เพราะจากปัญหาดังกล่าวจะก่อให้เกิดการจัดการเรียนการสอน ในชั่วโมงเรียนนั้นมีปัญหาเกิดขึ้นและอาจจะไม่เป็นไปตามแผนการจัดการ เรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแต่ละคาบเรียน ทำให้ผลของการจัดการเรียนรู้อาจไม่ตรงตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการผลิต เอกสารในสำนักงาน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการจัดการ สำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งมีกลุ่มนักศึกษาที่แอบ เล่นโทรศัพท์ในชั้นเรียนส่งผลให้ทำงานส่งไม่ทันเวลา ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอน จึงศึกษาหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ โทรศัพท์ให้มีวินัยของนักเรียน ปวส. 1 การจัดการสำนักงาน โดยการใช้ สัญญาเงื่อนไข ผู้สอนพบว่า การเล่นโทรศัพท์ในชั้นเรียนของนักศึกษาเป็น ปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนจึงได้จัดทำวิจัยขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในชั้นเรียนของนักเรียน
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ปวส. 1 การจัดการ สำนักงาน 2 ที่เข้าเรียนในรายวิชาการผลิตเอกสารในงานสำนักงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ในระหว่าง เดือน ธันวาคม 2565 – เดือน มีนาคม 2566 จำนวน 26 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ปวส. 1 การจัดการ สำนักงาน 2 โดยวิธีการแบบเจาะจง จำนวน 26 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับ พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน โดยการใช้สัญญาเงื่อนไข ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1 การจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรม การใช้ โทรศัพท์มือถือของนักเรียน แบ่งเป็น 3 ด้านคือ พฤติกรรมการใช้ โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน ผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือ ในห้องเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สัญญาเงื่อนไข

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการเป็นคำถามปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือ

ขั้นที่ 1 กำหนดสิ่งต้องประเมิน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน และด้านที่ 3 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สัญญาณเสียง

ขั้นที่ 2 ศึกษาทฤษฎีหลักการต่างๆ จากตำรา แนวความคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 3 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย

(1) แบบสอบถามแบบมาตราวัดประมาณค่า (Rating Scale) 5

ระดับ โดยมีระดับคะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	แปลความหมาย
4	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับบ่อยมาก
3	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับบ่อย
2	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับบางครั้ง
1	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่เคย

และ (2) แบบสอบถามปลายเปิด

ขั้น 4 สร้างแบบสอบถามออนไลน์

โดยการประมวลผลเนื้อหาสาระให้ครอบคลุมข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ของนักเรียน แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1 การจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน มีข้อความถาม จำนวน 7 ข้อ ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน มีข้อความถาม จำนวน 8 ข้อ ด้านที่ 3 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สัญญาณเสียง มีข้อความถาม จำนวน 2 ข้อ รวมจำนวนข้อความถามทั้งหมด 9 ข้อ โดยจัดทำเป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 4 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม นอกเหนือจากข้อความที่กำหนดไว้

ขั้น 5 ตรวจสอบโดยครูผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC ทำการตรวจสอบ และนำมาแก้ไข จำนวน 1 ครั้ง

ขั้น 6 ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC เพื่อให้ข้อความตรงตามวัตถุประสงค์ มีความชัดเจนในข้อความ และภาษาที่ใช้

ขั้นที่ 7 สร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 8 หลังจากการปรับปรุงแบบสอบถามตามผู้เชี่ยวชาญในกลุ่ม PLC เสนอแนะจึงดำเนินการส่งลิงค์ให้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไป

สอบถามความคิดเห็นกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบบสอบถามสมบูรณ์ มีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียน เป็นแบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า 4 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

ด้านที่ 1 ด้านพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน มีข้อความถามย่อย จำนวน 7 ข้อ

ด้านที่ 2 ด้านผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน มีข้อความถามย่อย จำนวน 8 ข้อ

ด้านที่ 3 ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้สัญญาณเสียง มีข้อความถามย่อย จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการให้บริการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ขอความร่วมมือจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ปวส. 1 การจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาการผลิตเอกสารในงานสำนักงาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 26 คน

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดทำแบบสอบถามออนไลน์

3.3 กลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบสอบถามครบทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับยี่ห้อของโทรศัพท์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปัจจุบันนักเรียนใช้โทรศัพท์ยี่ห้อ iPhone HUAWEI และ VIVO ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์ในการเล่นเฟซบุ๊กมากที่สุด รองลงมา ดูวิดีโอ, โทรและรับสาย ถ่ายรูปและถ่ายวิดีโอ, เล่นเกมส์, ฟังเพลง ตามลำดับ

3. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือของนักเรียน

3.1 พฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์มือถือในเวลาเรียน อยู่ในระดับบ่อย และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการใช้โทรศัพท์เพื่อศึกษาหาความรู้ เช่น แปลศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือคิดเลข มากที่สุด รองลงมา คือ การใช้

โทรศัพท์ด้านสื่อสังคมออนไลน์ เช่น เฟสบุ๊ก ไลน์ อินสตาแกรม ทวิตเตอร์ ฯลฯ การใช้โทรศัพท์เพื่อถ่ายรูป ถ่ายคลิปวิดีโอ อัปเดตเสียง การใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อแชทพูดคุยกับเพื่อน แฟน การใช้โทรศัพท์เพื่อตามเพื่อน ให้เข้าเรียน การใช้โทรศัพท์เพื่อฟังเพลง ดูคลิป เล่นเกมส์ และใช้โทรศัพท์เพื่อส่งข้อความ SMS MMS ตามลำดับ

3.2 ผลกระทบที่ได้รับจากการใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียน พบว่า การใช้โทรศัพท์มือถือในห้องเรียนผลกระทบ เป็นบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ไม่ค่อยพูดคุยกับผู้คนรอบข้าง มากที่สุด รองลงมา คือ ไม่มีสมาธิในการเรียน ปวดตามคอ บ่า ไหล่ จากการก้มมองโทรศัพท์ มากเกินไป ไม่ได้ยินเสียงครู หรือดูสิ่งที่ครูสอนไม่ทัน รู้สึกไม่พอใจเมื่อครูประจำวิชาห้ามใช้โทรศัพท์หรือให้เก็บโทรศัพท์ โมโหเวลาเพื่อนกวนตอนกำลังเล่นโทรศัพท์อยู่ เกิดการหลอนเหมือนได้ยินเสียงโทรศัพท์ และ หงุดหงิดเวลาไม่ได้เล่นโทรศัพท์ ตามลำดับ

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนที่ครูจะใช้วิธีการใช้สัญญาณเตือนใจ มีระดับผลการเรียนเท่าเดิม และความคิดเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ครูใช้วิธีการใช้สัญญาณเตือนใจ มีระดับผลการเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนรู้โดยการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในห้องเรียนระหว่างเรียน โดยการใช้สัญญาณเตือนใจ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1 การจัดการสำนักงาน ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและมีสมาธิในการเรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น จึงควรมานำวิธีการปรับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในห้องเรียน โดยการเก็บโทรศัพท์มือถือไปใช้กับทุกๆ รายวิชา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ในชั้นเรียนของนักเรียน
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้วิธีใช้สัญญาณเตือนใจเพิ่มขึ้น

การศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน
ในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103)
ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสุภาวรรณ จันทะหนู
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บ.บ การจัดการทั่วไป
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาหมายถึง กระบวนการเรียนรู้เพื่อความรู้ของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้าง องค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม

การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ.2542)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีวิสัยทัศน์ “มุ่งจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้” ที่มุ่งเน้นในด้านของการถ่ายทอด ความรู้ ทักษะและคุณธรรม ให้นักศึกษาสามารถคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง และนำมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนทางด้านวิชาชีพ มีคุณภาพที่ดี เพื่อที่จะออกไปแข่งขันในตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพและสามารถอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการจัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ได้จัดให้มีการจัดการเรียนการสอน ในทุกรายวิชา มีหลักการและความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านสติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม จริยธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการเรียนการสอน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 อยู่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมาเรียนในห้องเรียนแบบปกติได้ จึงจำเป็นต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์ องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหา สื่อการเรียน และแหล่งเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ ระบบการติดต่อสื่อสาร ระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดผลและประเมินผล รูปแบบการเรียนการสอนมีหลากหลายวิธี ที่ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน ในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน
2. เพื่อศึกษาหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ของผู้เรียนในรายวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส.2 สาขาการจัดการสำนักงาน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสำรวจพฤติกรรมการรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน
2. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test)
3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบ

ออนไลน์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบ
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ออนไลน์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามจากกลุ่ม
2. นำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่าง หาค่าเฉลี่ยและค่า

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ศึกษาพฤติกรรมการรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน ในวิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ผลการวิจัยจากการสังเกตพฤติกรรมการรับผิดชอบในการส่งงานของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนส่งงานครบตรงเวลาโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ ส่วนความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ วิชาสัมมนาเชิงปฏิบัติการการจัดการสำนักงาน (302162103) ระดับชั้น ปวส. 2 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน ผลการประเมินมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน ได้แก่ ด้านผู้สอน ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อและสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านความพร้อมของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนควรจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม แบบต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น
2. ครูผู้สอนควรมีการสร้างชุดการเรียนการสอนที่น่าสนใจให้มากขึ้น

แผนวิชาการจัดการ / การจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดซ่อมเสริม

เรื่องการบริหารจัดการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) ในรายวิชาการจัดการ

ต้นทุนโลจิสติกส์ ของนักศึกษาระดับชั้น

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย

นางสาวปานทิพย์ จันทระเรืองฤทธิ์

ตำแหน่ง

ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

วุฒิการศึกษา

บธ.ม. บริหารธุรกิจ

ปีการศึกษา 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ประกอบด้วย ภาควิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนและสาขาวิชาการจัดการคลังสินค้า ได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ รหัสวิชา 30214-2002 สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 จำนวน 42 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและทักษะคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือชีวิตประจำวันอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) ครูผู้สอนจึงได้จัดทำแบบชุดซ่อมเสริม ขึ้นมา เพื่อปรับพื้นฐานความรู้ และฝึกทักษะในการคำนวณของนักศึกษา ให้สามารถเรียนรู้โดยเกิดความเข้าใจ และเกิดทักษะในการวิเคราะห์ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดที่สุด ได้เพิ่มมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด วิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ โดยวิธีใช้แบบชุดซ่อมเสริม ของนักเรียนระดับปวส. ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน 43 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน 43 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อ

ที่ประหยัด

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) ในรายวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์ รหัสวิชา 30214-2002 สำหรับนักเรียนระดับชั้นปวส. ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน โดยใช้แบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ฉบับ มี 10 ข้อ
2. แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด นักเรียนระดับชั้นปวส. ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยวัดความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียนก่อนจัดการเรียนการสอน โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน กับกลุ่มประชากร
2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด กับนักศึกษา ระดับปวส. ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน จำนวน 43 คน ในชั้นเรียนร่วมกัน
3. ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน ผู้วิจัยให้นักศึกษาระดับชั้น ปวส. ปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำนวน 43 คน ทำแบบชุดซ่อมเสริม เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด
4. หลังจากการให้นักศึกษา ทำแบบชุดซ่อมเสริม เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดเพิ่ม แล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนทำการทดสอบภายหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม
5. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริมของนักเรียน ปวส. 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มาหาค่าทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้ วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการคำนวณปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัดของระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

ผลจากการเปรียบเทียบการทำแบบทดสอบ นักศึกษา ปวส. 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และซัพพลายเชนจำนวน 43 คน

ทำแบบทดสอบได้ถูกต้องมากขึ้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์คือเกณฑ์ผ่านต้องได้คะแนน 5.05 หรือ ร้อยละ 50.50 และคะแนนของนักเรียนหลังการใช้แบบชุดซ่อมเสริม มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 6.56 หรือ ร้อยละ 65.60 ผลสรุปคือจากนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 43 นักศึกษาผ่านเกณฑ์ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 58.14 ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 41.86 ซึ่งแสดงว่าแบบชุดซ่อมเสริม ที่ใช้ในการแก้ปัญหา เป็นเครื่องมือที่ทำให้นักศึกษา มีความรู้มากขึ้น ส่งผลให้นักศึกษาผ่านเกณฑ์เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การใช้ชุดแบบซ่อมเสริม ควรมิชุดแบบซ่อมเสริม ที่มีความหลากหลาย และควรคำนึงถึงความรู้ของนักศึกษาเพื่อจะได้ใช้แบบซ่อมเสริมอย่างเหมาะสม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีความรู้และทักษะในการเรียนเรื่องปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (EOQ) มากขึ้น
2. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการจัดการต้นทุนโลจิสติกส์สูงขึ้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์

รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค

โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางกชนน เอียดแก้ว
ตำแหน่ง	ครู คศ. 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บธ.ม
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ต้องเน้นความสำคัญ ทั้งความรู้ คุณธรรมกระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความ เหมาะสมแต่ละระดับการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนรู้นั้น จะต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชนั้น ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผลจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าผลการเรียนรู้ในรายวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ของศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง มีเนื้อหาค่อนข้างยาก และเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค นักศึกษาเรียนไม่ค่อยเข้าใจในบทเรียน จึงทำให้นักศึกษามีผลการเรียนที่ต่ำในรายวิชาเศรษฐศาสตร์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1/2565 จำนวน 23 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 หน่วยการเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค

- แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค
- แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. หนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 หน่วยการเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ โดยใช้สื่อการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 ที่มีลักษณะเป็นแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ
3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา นักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อการสอนหนังสือเรียนอิเล็กทรอนิกส์ วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 หน่วยการเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) จำนวน 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 –

1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

2. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบเก็บคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

3. ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการใช้อสื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2

4. นำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างในระยะก่อนการทดลองและหลังการทดลอง วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ในระหว่างก่อนและหลังการเรียน โดยใช้การทดสอบค่าที่ (t-test Dependent)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

พบว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยที่ค่า T score เฉลี่ยก่อนเรียน อยู่ที่ 22.17 และค่า T score เฉลี่ยหลังเรียน อยู่ที่ 32.175 คะแนนการพัฒนา 10.59 คิดเป็นร้อยละ 47.77 และความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้วิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค โดยใช้สื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่า การเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ส่งผลให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ย 4.74 (= 4.74) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 (S.D. = 0.54)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้วิธีการสอนแบบอื่นๆ ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษารายวิชาอื่น
2. ควรสร้างสื่อการสอนหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ในหน่วยอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเพิ่มขึ้นในรายวิชา รวมถึงมีเวลาทบทวนเนื้อหาเพิ่มเติมในแต่ละบทด้วยตนเองนอกเวลาเรียนได้
3. ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ หาเทคนิคใหม่จากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ออกไปฝึกประสบการณ์ในการทำงานในสถานประกอบการต่างๆ เพื่อที่ได้เรียนรู้การทำงาน การใช้

ชีวิต รู้จักพึ่งพาตนเอง สามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่ดีขึ้น
2. นักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาวิชาหลักเศรษฐศาสตร์ รหัสวิชา 30200 – 1001 เรื่องพฤติกรรมผู้บริโภค
3. สามารถนำผลที่ได้จากการเรียนของนักศึกษา มาใช้เป็นเกณฑ์ในการปรับปรุงพัฒนาวิธีการสอนได้ดียิ่งขึ้น

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีวินัยและความรับผิดชอบ

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.1

สาขาเกษตรกรรมเพื่อการโรงแรม

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวอังคณา ชูสุวรรณ
ตำแหน่ง	คศ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คบ.ธุรกิจศึกษา
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง จึงจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึงทรัพยากรที่มีคุณภาพและสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติด้านสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก กล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมีคุณสมบัติดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเอง ซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้องปฏิบัติ เพราะจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข วินัยจึงเป็นคุณธรรมที่ควรสร้างและปลูกฝังให้ทุกคนใช้เป็นแนวทางสำหรับบังคับพฤติกรรมของตนเอง ทำให้บรรลุตามจุดหมายของชีวิตและประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะฉะนั้นครูควรสร้างสรรควินัยให้แก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝังและพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมีคุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะสามารถพัฒนาประเทศชาติให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่จะพัฒนาให้มนุษย์มีประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาเกษตรกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาเกษตรกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 12 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ปวส.1 คม จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสังเกต แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแบบสอบถามที่จะถามนักเรียน
2. ศึกษาข้อมูลคำถามและสังเกตนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้การสังเกตและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาเกษตรกรรมเพื่อการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 12 คน ได้ตอบแบบสอบถามและเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งงาน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนระดับ ปวส.1 สาขาเกษตรกรรมเพื่อการโรงแรมวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียนและมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น จากตารางพบว่า ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวมจะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่ทำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างต่อเนื่องครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหา ต่าง ๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูได้ทราบถึงความรู้เบื้องต้นของนักเรียน
2. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของนักเรียนได้ตามที่ครูตั้งไว้

ความคิดเห็นพฤติกรรมที่ไม่ตรงต่อเวลาและการไม่รับผิดชอบ

เข้าชั้นเรียนวิชา เศรษฐศาสตร์เบื้องต้นของนักศึกษา

ระดับ ปวช.1 ภาคเรียนที่2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุพรรณิ วงษ์บุญคง
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีคือครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องนั้นคือครูจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่ดีน่าสนใจให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้อื่นหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนการศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน มาพัฒนาเทคนิค การสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประชากรที่วิจัย

นักศึกษาระดับชั้น ปวช. วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดแผนการดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้

เดือน ปี	กิจกรรมที่ดำเนินการ	หมายเหตุ
พ.ย. 64	การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสื่อการสอน	
ธ.ค. 64	นำสื่อการสอนมาประยุกต์ในการสอน	
ม.ค. 65	สำรวจความคิดเห็นโดยแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูล	
ก.พ. 65	นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม spss for window	

การวิเคราะห์ข้อมูล

คำร้อยละ

แผนกวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ บริการ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวฉันทนา หมวกพลาย
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
ปีการศึกษา	2565

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้วิจัยได้สังเกตจากการเรียนการสอนพบว่านักเรียน นักศึกษา มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ก่อนเข้ามากจากการที่ครูผู้สอนได้ถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียน นักศึกษาในชั้นเรียนแล้วได้ประเมินผลการเรียนการสอนโดยการมอบหมายให้ทำแบบทดสอบและแบบฝึกหัดพบว่า นักเรียน นักศึกษา บางคนไม่สามารถทำแบบทดสอบ แบบฝึกหัดและทำข้อสอบผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดซึ่ง ปัญหาดังกล่าวนั้นเกิดจากการที่นักเรียน นักศึกษา บางคนมีทักษะการเรียนรู้ได้ช้าและมีความสามารถในการเรียนรู้ที่ไม่เท่ากัน จึงได้หาวิธีการจูงใจให้นักเรียน นักศึกษา ให้มีความสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียน นักศึกษา มีความกระตือรือร้น มากยิ่งขึ้นกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ เพื่อนช่วยเพื่อนนั้นเป็นวิธีการที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนได้ โดยให้เพื่อนได้มีบทบาทสำคัญใน การเรียน การสอนเพราะเพื่อนมีอิทธิพล ในการสร้างแรงจูงใจและความสนใจที่จะเกิดการเรียนรู้

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจวิธีการที่จะนำมาแก้ไข ปัญหาในการเรียน การสอน ที่จะทำให้นักเรียน นักศึกษาสามารถเรียน ประสบความสำเร็จและ สัมฤทธิ์ผล คือวิธีการเรียนที่เรียกว่า การเรียนรู้ร่วมกันแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อให้นักเรียน นักศึกษาเกิดการ เรียนรู้และพัฒนาจึงได้นำ กิจกรรมการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เพราะการเรียน การ สอนโดยวิธีการดังกล่าวจะช่วย แก้ปัญหาและพัฒนาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาและ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในชั้นเรียนทั้งสร้างความภาคภูมิใจให้กับนักเรียน นักศึกษาที่ได้ช่วยเหลือบุคคลอื่นและช่วยให้บรรยากาศในการเรียน การสอน มีความกระตือรือร้นมากยิ่งขึ้นซึ่งเป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนา

ความรู้ในทางด้านอื่นๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการ เรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน โดยมุ่งหวังให้นักเรียน นักศึกษา มีความรู้ความเข้าใจ ในเนื้อหา รายวิชาที่ดีและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังเรียน ของศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 20 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเพื่อวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ จำนวน ชุด ชุดละ 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยใช้เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

4.1 ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ รหัส 30000 – 1208 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หมวดวิชาแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษและกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร

2. ศึกษาเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง คำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับแบบทดสอบการจัดการเรียนรู้ โดยเน้นกระบวนการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

3. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเรียบร้อยแล้ว มาตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆในแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยความ

เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ความชัดเจน ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ รหัส 30000 – 1208 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นำไปสอนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียน

4.2.การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ รหัส 30000 – 1208 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหลักการและเทคนิคในการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารการวัดผลและประเมินผล

2. วิเคราะห์ผลการเรียนรู้ (ตามตัวชี้วัด) ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หมวดวิชาแกนกลาง กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ รหัส 30000 – 1208 ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยแบบ 5 ตัวเลือก มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้

4. นำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ รหัส 30000 – 1208 โดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 20 ข้อ ทดลองใช้กับเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยในชั้นเรียน

5. หากนักเรียนทำแบบทดสอบไม่ผ่าน นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ตนเอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียว มีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน(Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (post test) วิธีการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

1. นำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อทดสอบการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 20 ข้อกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

2. นำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อทดสอบการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 20 ข้อกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน

3. นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ที่ได้ทำการทดสอบแล้ว โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมด้วยตนเอง มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์และนำเสนอต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. วิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
2. วิเคราะห์ความยากง่ายของแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน การแก้ปัญหาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
3. วิเคราะห์การแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์
4. วิเคราะห์การแก้ปัญหาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยวิธีการแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ของ นักเรียน นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจบริการ ในครั้งนี้พบว่า คะแนน ทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย ($X=13.25$, $S.D.=1.95$) ส่วนคะแนนหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีคะแนนเฉลี่ย ($X=15.55$, $S.D.=1.80$) และผลการเปรียบเทียบพบว่าค่า t ที่คำนวณได้มีค่าเท่ากับ 5.77 และมีค่า Sig คือ 0.000 แสดงว่าคะแนนหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอน แบบเพื่อนช่วยเพื่อน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนราภรณ์มีสวัสดิ์ (2556) การ พัฒนาการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนซึ่งจากผลการศึกษาพบว่าจากการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน นักศึกษามีการทากิจกรรมร่วมกันในทุกๆกิจกรรมมีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันคอยช่วยเหลือ ดูแลอริยาบถงานหรือบทเรียนต่างๆร่วมกันนักศึกษากล้าซักถามเมื่อมีปัญหาหรือเกิดข้อสงสัยใน กิจกรรมหรือบทเรียนต่างๆนักศึกษามีความสุขสนุกสนานกับการเรียนดีเกิดความสนทนสนมและ เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนและครูผู้สอนด้วยและการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้ แบบเพื่อนช่วยเพื่อนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ “การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการ เรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นักศึกษาดีขึ้นและนักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน”

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา แผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

Factors Affecting to Students' Anxiety in English Communication

ผู้วิจัย	นางนุชนาถ หนูมาศ
ตำแหน่ง	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศษม. การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลและเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารกับประชาคมโลกได้อย่างไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและความรู้ในแขนงต่าง ๆ ดังนั้นการพัฒนาประเทศในทุกด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าและทัดเทียมกับนานาประเทศในโลกจึงจำเป็นต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ ประเทศไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการศึกษาของชาติกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ มาเป็นเวลานานเพื่อให้ประชากรของชาติสามารถสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟังการพูดการอ่านและการเขียน

ความรู้สึกรู้สึกวิตกกังวลความประหม่าเป็นเรื่องที่พบเห็นโดยปกติในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศซึ่งความรู้สึกวิตกกังวลในเรื่องการพูดนี้เป็นที่ยอมรับกันว่าส่งผลต่อการแสดงออกของผู้เรียน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เนื่องจากนักศึกษาเหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาออกไปเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้กับภาครัฐและภาคส่วนต่างๆของประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร นักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศระดับ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 จำนวน 83 คน

กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศระดับ ปวส.2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 จำนวน 55 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. ออกแบบแบบสอบถามโดยกำหนดปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้คำถามจำนวน 15 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามไว้ดังนี้

การแปลความหมายของแบบวัดความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

- 4.50 – 5.00 หมายถึง ความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง ความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง ความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง ความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง ความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ พร้อมทั้งแก้ไขและปรับปรุง
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแบบความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษไปเก็บรวบรวมข้อมูลให้กับกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จำนวนทั้งสิ้น 55 ชุด ก่อนการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของการเก็บข้อมูล และอธิบายวิธีการกรอกแบบสอบถามให้เข้าใจก่อนแล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่าง
3. หลังจากนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามแบบที่ได้มาวิเคราะห์ผลเพื่อหาปัจจัยและระดับความวิตกกังวล ตามตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าความถี่แต่ละรายการโดยการหาค่าร้อยละ (Percentage) ได้แก่ เพศ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 89.1 เพศชาย 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9
2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาแผนกวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล และแผนกวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.11$, S.D. = 0.10) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามลำดับจากวิตกกังวลมากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดปรากฏผลดังนี้
 1. ข้าพเจ้าจะตื่นเต้นหากต้องพูดภาษาอังกฤษโดยไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.73$, SD = 1.11)
 2. ข้าพเจ้ามีความวิตกกังวลหากสอบไม่ผ่านรายวิชาการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.51$, SD = 1.13)
 3. ในช่วงเวลาเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลเมื่อต้องตอบคำถามที่ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้า อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.40$, SD = 1.11)
 4. แม้ว่าข้าพเจ้าจะเตรียมตัวในการพูดมาอย่างดี แต่ข้าพเจ้ายังรู้สึกวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.38$, SD = 1.05)
 5. ข้าพเจ้ามักจะรู้สึกประหม่าข้าพเจ้ามักจะลืมสิ่งที่ตั้งใจจะพูด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.31$, SD = 1.22)
 6. ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจกลัวเมื่อรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจในสิ่งที่อาจารย์กำลังพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.25$, SD = 1.13)
 7. ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลอย่างมากเมื่อข้าพเจ้าถูกเรียกให้ตอบและให้พูดในชั้นเรียนเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.25$, SD = 1.02)
 8. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายและวิตกกังวลจนลืมสิ่งที่ข้าพเจ้าเคยเรียนรู้มาหากต้องพูดในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.24$, SD = 1.13)

9. ข้าพเจ้ารู้สึกใจเต้นแรงและตัวสั่นเมื่อรู้ว่ากำลังจะถูกเรียกให้พูดภาษาอังกฤษในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.16$, $SD = 1.25$)

10. ข้าพเจ้ารู้สึกกระวนกระวายและวิตกกังวลเมื่อไม่เข้าใจประโยคบางประโยคที่อาจารย์พูดเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.04$, $SD = 1.01$)

11. ข้าพเจ้ามีความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเองเมื่อต้องอ่านภาษาอังกฤษในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 3.02$, $SD = 1.36$)

12. ข้าพเจ้าสับสนเมื่อทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.91$, $SD = 1.24$)

13. ข้าพเจ้ารู้สึกวิตกกังวลว่าอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษจะแก้ไขข้อผิดพลาดทันทีทันใดที่ข้าพเจ้าพูดภาษาอังกฤษผิด อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.71$, $SD = 1.14$)

14. ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดที่ต้องพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าเพื่อนๆ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.55$, $SD = 1.27$)

15. ข้าพเจ้ามักมีอาการวิ่งเรียนศีรษะ dizzy เมื่อมีการพูดภาษาอังกฤษต่อหน้าคนหมู่มาก อยู่ในระดับน้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 2.16$, $SD = 1.26$)

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.11 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 ($\bar{x} = 3.11$, $S.D. = 0.10$)

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง/พัฒนาเพื่อลดปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาในชั้นปีต่อไป
2. ครูผู้สอนควรหาแนวทางช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อลดความรู้สึกวิตกกังวลและส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาอังกฤษ

ประโยชน์ที่ได้จากการทำวิจัย

1. ได้ทราบปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา
2. ได้ทราบระดับความวิตกกังวลในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษา
3. เป็นแนวทางในการลดความวิตกกังวลเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของนักศึกษาต่อไป

ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวพนิต กอกำเกษ
ตำแหน่ง	ครู
วุฒิการศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช คม. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการ และงานอาชีพ
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวันของมนุษย์ ปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและมีบทบาทสำคัญสำหรับคนในทุกวงการทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่มีผลกระทบอย่างรวดเร็วต่อบุคคลในสังคมที่ต้องติดต่อพบปะสื่อสารเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจ ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกนึกคิด เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน กรมวิชาการ (2540) เรามักจะพบเห็นภาษาอังกฤษจากสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โฆษณา แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ หรือหนังสือคู่มือทางด้านวิชาการต่างๆ สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษ (English Language) เป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้ใช้มากที่สุด ดังนั้นการเรียนรู้ และการฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง จะสามารถช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ (Skills) ทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการพูด (Speaking skill) ทักษะการฟัง (Listening skill) ทักษะการอ่าน (Reading skill) และทักษะการเขียน (Writing skill) ของผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้

สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้น วิสาข์ จิตวิตร. (2543) ได้กล่าวว่า เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน จะพบว่าการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่นๆ เพราะทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา การเจรจาต่อรอง และเพื่อแข่งขันทางการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ ฌอนมเพ็ญ ชูบัว. (2554) กล่าวว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการศึกษาทุกระดับ เนื่องจากการเรียนวิชาต่างๆทั้งในและนอกห้องเรียนต้องใช้การอ่านเป็นสื่อการเรียนรู้ โดยเฉพาะในการเรียนภาษาเพราะผู้เรียนมีโอกาสใช้ทักษะ ฟัง พูด และเขียนน้อยกว่าทักษะการอ่าน ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนได้เป็นเครื่องมือนำไปสู่การแสวงหาความรู้ทั้งปวง

ตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ซึ่งเป็นหลักสูตรด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 11 และประชาคมอาเซียน ซึ่งมุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนระดับฝีมือให้มีสมรรถนะ มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพสามารถประกอบอาชีพได้ตรงตามความต้องการของสถานประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา จึงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาสู่สากล เพื่อเตรียมความพร้อมกำลังคนรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนด้วยการเพิ่มขีดความสามารถทางภาษา และสมรรถนะกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีมาตรฐานในระดับสากล โดยจัดให้ผู้เรียนในทุกสาขาวิชาจำเป็นต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แต่พบว่า ความสามารถในการอ่านของผู้เรียนยังไม่ประสบความสำเร็จ ดังผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพอยู่ในระดับต่ำ (งานวิชาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช. 2564)

จันทิตา พุกขานานนท์. (2552) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านต่ำอาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุ เช่น สถิติปัญญาของแต่ละบุคคล ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมา ทักษะที่มีต่อการเรียนสื่อการเรียนการสอนและวิธีการสอน และ Williams & Burden. (2000) ได้กล่าวไว้ว่าเป็นที่ยอมรับกันว่า การสอนของครูนั้นส่งผลอย่างมากต่อความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองของนักเรียน เช่นเดียวกับ เช่นเดียวกับ สุปัทม ทรวงประดิษฐ์. (2541) ที่กล่าวว่า สาเหตุหนึ่งที่นักเรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ ไม่เข้าใจเนื้อเรื่องโดยตลอด และไม่สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ พบว่า เกิดจากครูผู้สอนยังใช้วิธีการสอนแบบเก่ากับนักเรียนโดยการอ่านแล้วแปล หรืออธิบายศัพท์ให้นักเรียนฟังแล้วอ่านตาม และสมิตรา อังวัฒนากุล. (2540) ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการอ่านในระยะที่ผ่านมาเน้นไปที่การออกเสียง การแปลคำต่อคำประโยคต่อประโยค มิได้เน้นกระบวนการอ่านให้ต่อเนื่องโดยจับใจความสำคัญ จากเหตุผลข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน ดังนั้น ครูจึงควรเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ความถนัด และศักยภาพของผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล กระทรวงศึกษาธิการ. (2544) ซึ่งสอดคล้องกับ Bruner. (1996) ที่ว่าการสอนของครูควรเปลี่ยนบทบาทจากการใช้ครูเป็นศูนย์กลางและสอนโดยให้เด็กเรียนแบบท่องจำมาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือให้นักเรียนให้ได้มีโอกาสเป็นผู้ปฏิบัติได้คิดและค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนในลักษณะนี้เชื่อว่าเป็นวิธีการเรียนที่จะนำไปสู่ความทรงจำระยะยาว

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนควรเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธีการสอนเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านให้นักเรียนมากขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแสวงหาเทคนิคการสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด และในปัจจุบันมีเทคนิควิธีในการจัดการเรียนการสอนเกิดขึ้นมากมายหลายรูปแบบ ซึ่งรูปแบบการเรียนแบบใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนอีกรูปแบบหนึ่งที่ผู้วิจัยสนใจศึกษา สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วัชรรา เล่าเรียนดี. (2549) กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี. (2551) ได้

นิยามการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนนำตนเอง โดยให้อาสาผู้เรียนวางแผนการจัดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งการประเมินตนเอง ครูอยู่ในฐานะกัลยาณมิตรทำหน้าที่กระตุ้นและให้คำปรึกษาผู้เรียนในการวินิจฉัยความต้องการ กำหนดจุดประสงค์ อีกทั้งผู้วิจัยยังได้ศึกษาแนวคิดของ ธนา พงษ์ สาธุฤทธิ์. (2554) ซึ่งกล่าวถึงวิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้เป็นกระบวนการในการสอนให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้สอนศึกษาหาความรู้หลายๆอย่างประสมกันเอาไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ใช้สำหรับการเรียนแบบกิจกรรมกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่

วิธีการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หากมีปัจจัยด้านการเสริมสร้างการจัดการกระบวนการคิด ซึ่งผู้วิจัยยังได้ศึกษาการวิเคราะห์ห่อภิมาน (meta-analysis) งานวิจัย 21 เรื่องของ Kim, Vaughn, Wanzek, & Wei. (2004) พบว่าวิธีการสอนที่เอื้อต่อการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเป็นผู้ปฏิบัติได้คิดและค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเองวิธีหนึ่งคือการนำแผนผังความคิด (concept map หรือ graphic organizer) มาใช้ในการสอน ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่นิยมนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ตั้งแต่ระดับประถมจนถึงระดับมัธยมศึกษา และ Darch & Eaves. (1986) ได้กล่าวถึงแผนผังความคิดว่า หมายถึงแผนภาพที่ใช้แทนความคิดหรือคำพูดที่ประกอบด้วย ถ้อยคำ ภาพ เส้น และการโยงใยที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นอกจากนี้ Novak, Gowin, & Johansen. (1983) และ Jones, Pierce, & Hunter. (1989) ยังกล่าวว่า แผนผังความคิดที่ดีสามารถช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นภาพของความสัมพันธ์ของประเด็นหลักๆ ของเรื่องใดเรื่องหนึ่งและทำให้เกิดความเข้าใจหรือความถี่ถ้วนของเรื่องนั้นๆ ได้อย่างรวดเร็วและดีกว่า การทำความเข้าใจจากคำพูดเพียงอย่างเดียว แผนผังความคิดที่ดีควรเข้าใจง่ายไม่ยาวและไม่สลับซับซ้อน และ Mohammadi et al. (2010) ได้กล่าวถึงข้อดี 4 ประการของการนำแผนผังความคิดไปใช้ในการสอนคือ 1. ใช้แผนผังความคิดเพื่อเป็นโครงสร้าง (Structure) การฝึกคิดของนักเรียน 2. การที่นักเรียนได้เห็นโครงสร้างของเนื้อหาที่เรียนหรือเนื้อเรื่องที่อ่านทำให้เข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น 3. นักเรียนได้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติในการเรียน (active learning) 4. งานวิจัยทางด้านการศึกษาและจิตวิทยาด้านพุทธิปัญญา (cognitive psychology) เชื่อว่าข้อมูลที่ผู้เรียนได้จากการอ่านแผนผังความคิดซึ่งอยู่ทั้งในรูปของภาพแผนผัง และข้อความสั้นๆ จะช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างง่ายดายมากขึ้น และ Buran & Filayukov. (2015) กล่าวว่า การแก้ปัญหาด้วยเทคนิคแผนผังความคิด เป็นเทคนิคหนึ่งที่จะได้พัฒนาสติปัญญาให้มีการคิดอย่างเป็นกระบวนการ (Process Thinking) ใช้การคิดแบบแตกแขนง (Divergent Thinking) ในสถานการณ์ที่มีหลายคำตอบ และการใช้ความคิดแบบเอกนิยม (Convergent Thinking) ไปใช้ในการสร้างทางเลือกของการแก้ปัญหา ซึ่งการคิดในลักษณะนี้จะส่งผลต่อการพัฒนาสมองในทุกๆด้าน ส่วนการจดบันทึก และจดอย่างสั้นๆ ด้วยแผนผังความคิด จะทำให้การทบทวนความจำได้ผลดีกว่าการจดบันทึกแบบธรรมดา แม้ช่วงเวลาที่ทบทวนจะยาวออกไป

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยมุ่งพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งนักเรียนสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ด้วยตัวเอง และเป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในข้อเท็จจริง และข้อสรุปต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว อันจะส่งผลให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ที่ช่วยพัฒนาความคิด และช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไป อีกทั้งผู้วิจัยได้นำกิจกรรมแผนผังความคิดมาใช้ร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเพิ่มขึ้น เนื่องจากแผนผังความคิด จะทำให้นักเรียนเก็บใจความสำคัญจากสิ่งที่อ่าน มีการใช้สี ทำให้น่าสนใจ น่าจดจำ ทบทวนได้ง่าย และใช้เวลาน้อย ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษและมีความสามารถในการอ่านในระดับที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ให้ได้ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดก่อนเรียนและหลังเรียน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดกับการสอนแบบปกติ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ทั้งสิ้น 2 ห้องเรียน จำนวน 160 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการตลาด กลุ่ม 1 และ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 51 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก เป็นหน่วยห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1
2. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. แผนจัดการเรียนรู้แบบปกติ
4. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ วิชา

ภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หมวดวิชาทักษะชีวิต กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ หน่วย ประกอบด้วยบทเรียน 4 หน่วย คือ

หน่วยที่ 1 Jobs

หน่วยที่ 2 Workplace

หน่วยที่ 3 Offices

หน่วยที่ 4 Take step

2. แผนการจัดการเรียนรู้การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์

การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้แบ่งแผนการจัดการเรียนรู้การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดออกเป็นจำนวน 4 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง

3. เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างรายการประเมินกับนิยามศัพท์เฉพาะของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่อง ความสอดคล้องของเนื้อหาและระยะเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จนเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยได้เหมาะสมปรับ/ แก้ไขแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยโดยใช้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการวัดผลการทดลองก่อน การทดลองและ หลังการทดลอง และเปรียบเทียบคะแนนระหว่างกลุ่มผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ขั้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงขั้นตอนการสอนตามแผนการสอนแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดให้นักเรียนทราบ และทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แล้วบันทึกคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ย

1.2 ขั้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลองโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามรูปแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด จำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนเป็นเวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 4 ชั่วโมง และวัดการสร้างองค์ความรู้ในการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง

1.3 ขั้นหลังการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง และเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

1.4 เก็บรวบรวมข้อมูลคะแนนที่ได้จากกลุ่มทดลอง นำมาวิเคราะห์ข้อมูลค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน และสรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 หาประสิทธิภาพครั้งที่ 1 เป็นการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการใช้งานและความสอดคล้องเหมาะสมในด้านต่างๆอย่างละเอียดจากการสังเกตพฤติกรรมการใช้ของผู้เรียนและนำมาแก้ไขข้อบกพร่องที่พบให้สมบูรณ์

1.2 หาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 เป็นการชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยเลือกนักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเก่งปานกลางและอ่อนอย่างละ 3 คนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของบทเรียนโมดูลที่สร้างหรือพัฒนาขึ้นและนำมาแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

1.3 หาประสิทธิภาพภาคสนาม เป็นการนำบทเรียนโมดูลที่สร้างขึ้นไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 คนเพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนซึ่งมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้ หาเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนซึ่งเกณฑ์ที่ยอมรับว่าบทเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือความรู้ความจำ E1/E2 จะต้องมียก 80/80 ขึ้นไป

2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด และแบบการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ dependent Samples

3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนเรียนและหลังเรียนตามรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1. หาค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 73)

2. หาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2544 : 65)

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (เกษม สาหราชทิพย์.2540: 194)

1. ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ (เยาวดี วิบูลย์ศรี. 2540 : 153) คำนวณจากสูตร

2. หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้สูตร KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2543 : 198)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับแผนผังความคิด และแบบการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Independent samples โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 150)

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับแผนผังความคิด และการสอนแบบปกติ โดยใช้ t-test แบบ Dependent samples โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด.2546 : 147-148)

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตร E1/ E2 ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2556)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยขอสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.23/81.33 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดสูงกว่านักเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ในขั้นตอนกิจกรรมหลังอ่าน ครูผู้สอนควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมสรุปความคิดในรูปแบบของการเขียนแผนผังความคิด เพื่อให้ นักเรียนได้เกิดความคิดรวบยอดและมีเวลาเพียงพอในการช่วยกันออกแบบ และเขียนแผนผังความคิด
2. ครูผู้สอนต้องอธิบายหลักการจัดการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด ให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความมีศักยภาพของตนเองและพยายามพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมาย และครูมีการเสริมแรงนักเรียนตลอดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ครูผู้สอนต้องสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกิจกรรมและนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิดกับการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ ในกลุ่มสาระอื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบศูนย์การเรียนรู้ร่วมกับกิจกรรมแผนผังความคิด เช่น ความสามารถในการสื่อสาร การเขียน พฤติกรรมในการทำงานกลุ่มของนักเรียน เป็นต้น

การแก้ปัญหาการพูดภาษาจีนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1220 ของนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

THE DEVELOPMENT OF CHINESE SPEAKING SKILL USING TOTAL PHYSICAL RESPONSE APPROACH OF VOCATOINAL CERTIFICATE.

ผู้วิจัย	นางสาวตลฤดี ชาญเขาว์
ตำแหน่ง	ครู
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศษ.ม.
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมโลกมีการพัฒนาและเชื่อมโยงเครือข่ายไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสังคม การศึกษา เศรษฐกิจก็ตามล้วนมีการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ใช้ภาษาเป็นพื้นฐานในการสื่อสารและพัฒนาทั้งสิ้น และความแตกต่างทางด้านภาษาของประชาคมโลกที่มีหลากหลายจึงจำเป็นต้องเรียนภาษาที่สองและสามเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาสังคมทั้งระบบดังนั้นในทุกๆ ประเทศต่างก็เร่งให้การศึกษากับประชากรในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนภาษาจีนซึ่งเป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีการใช้กันอย่างกว้างขวางและในหลายมิติ แต่เนื่องด้วย ความไม่คุ้นเคย ความสับสนและการไม่เข้าใจในภาษาและวัฒนธรรมของ

ภาษาจึงทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาจีนแล้วยังไม่อาจนำใช้ภาษาจีนนี้ได้ นี่จึงเป็นอีกเหตุผลที่ผู้วิจัยต้องการแก้ปัญหาในด้านการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะการใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาจีนเมื่อใช้กิจกรรมการจัดการรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง
2. เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนก่อนและหลังใช้กิจกรรมการจัดการรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1220 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานการบัญชี กลุ่ม 1-5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 148 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เรียนรายวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1220 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานการบัญชีกลุ่ม 1 วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค TPR วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันรหัสวิชา 20000-1220
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค TPR วิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. จัดเตรียมเครื่องมือเพื่อดำเนินการเก็บข้อมูลวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง TPR จำนวน 6 แผน, แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน, แบบทดสอบการวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน แบบประเมินด้านทักษะการพูดภาษาจีน และแบบสอบถามความพึงพอใจ
2. ขอความอนุเคราะห์เพื่อทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยกับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาวิชาภาษาจีน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง
4. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. รวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง
6. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์การหาประสิทธิภาพ ของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ด้วยการหาค่า E1 /E2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผล ของการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สูตรคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Singed-Ranks Test)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์คะแนน จากการตอบแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการประเมินประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางเพื่อส่งเสริมทักษะพูดการสื่อสารภาษาจีนพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 147.33 คิดเป็นร้อยละ 76.73 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.16 คิดเป็นร้อยละ 75.83 ดังนั้นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 จึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.73/75 .83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75

การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า หลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ครูต้องวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงให้ดี พร้อมกับเตรียมสื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อม เพื่อบรรยากาศการเรียนจะได้ต่อเนื่องและสนุกสนาน
2. ครูควรมีการเสริมแรงให้กับนักเรียนอยู่เสมอ ในการทำกิจกรรม
3. วิธีสอนนี้ช่วยฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ ทักษะการฟัง มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าทักษะการพูด
4. ควรนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นที่ช่วงวัยใกล้เคียงกัน เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3
5. ควรนำวิธีสอนนี้ไปใช้กับการสอนในวิชาอื่น ๆ จะทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ และประโยคในบทเรียนได้ดี และยังสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้มีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการฟัง- พูดภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น

2. นักเรียนมีการต่อยอดจากการใช้ด้านการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ
- นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาจีน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Perfect Tense โดยใช้แอปพลิเคชัน Nearpod ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ผู้วิจัย	นางสาวสุภารัตน์ นุ่มทอง
ตำแหน่ง	ครูอัตราจ้าง
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ.
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงทางด้าน เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งประเทศไทยกำลังก้าวสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่ง ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจกันและกัน อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาข้อมูลความรู้และถ่ายทอดวิทยาการต่าง ๆ แก่กัน ด้านเศรษฐกิจ ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างมาก ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้ดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนหลายโครงการ อาทิเช่นการกำหนดคุณลักษณะเด็กไทยในประชาคมอาเซียน ซึ่งทักษะด้านภาษาอังกฤษเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่กำหนดให้เป็นคุณลักษณะของเด็กไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) การเรียนภาษาต่างประเทศมีความแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนต้องเรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ เกมเป็นสื่อหนึ่งที่มีการพัฒนาด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่สามารถสร้างความเสมือนจริงและให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน สื่อเกม เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นสื่อที่ให้ภาพและเสียงที่สมจริง สามารถนำเสนอสาระและความบันเทิงต่าง ๆ ควบคู่กันไปในเวลาเดียวกัน ซึ่งมีการพัฒนาทั้งด้านรูปแบบและเนื้อหาอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีบทบาทที่ทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นทุกขณะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Collazos and Guerrero (2007) เกมสามารถเป็นแรงจูงใจเชิงบวกที่สำคัญในการเรียนรู้และยังมีความเสมือนจริงมากเท่าใดก็จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้มากจากทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่าเกมแบบออนไลน์สามารถส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือได้ด้วยเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการสื่อสารและการร่วมมือ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ประโยค Past Perfect Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Perfect Tense ก่อนและ หลังการใช้แอปพลิเคชัน Nearpod

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เรื่อง Past Perfect Tense โดยใช้แอปพลิเคชัน Nearpod ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 60 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตำบลคลัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2565 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชัน Nearpod เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เรื่อง Past Perfect Tense
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Perfect Tense ก่อนและหลังการใช้แอปพลิเคชัน Nearpod
3. แบบประเมินความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด เรื่อง Past Perfect Tense โดยใช้แอปพลิเคชัน Nearpod

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Perfect Tense

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) โดยใช้รูปแบบใช้รูปแบบการทดลอง 1 กลุ่ม มีการวัดก่อน-หลังการทดลอง (One Group Pretest Posttest Design) (พิชิต ฤทธิ์ธู, 2549, หน้า 138) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการจากนั้นข้อมูลที่เก็บได้มารวบรวมและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทดสอบสมมติฐาน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ประโยค Past Perfect Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการ มีคู่เท่ากับ 80.29/ 87.35 นั่นคือแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการใช้ประโยค Past Perfect Tense กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ระหว่างเรียนโดยรวมร้อยละ 80.29 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยรวมร้อยละ 87.35
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง Past Perfect Tense โดยใช้แอปพลิเคชัน Nearpod ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกเลขานุการ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่ 7.78 และหลังเรียนคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 9.56 คะแนน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78
3. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ทางการเรียนเรื่อง Past Perfect Tense โดยกาใช้แอปพลิเคชัน Nearpod โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนดำเนินการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนควรศึกษาเทคนิคการสอนอย่างละเอียดเพื่อเกิดความเข้าใจขั้นตอนการดำเนินงานการจัดการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
2. ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ควรเลือกเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยระดับชั้นของผู้เรียนไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป
3. ควรปรับปรุงกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้ ให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนมีแรงจูงใจสนุกสนานสนใจเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้น่ามากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Perfect Tense สูงขึ้น
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้อปพลิเคชัน Nearpod อยู่ในระดับดีมาก

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ปวช.3 ในรายวิชาภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงานภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวนงนภัทร บัวเนียม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา ปัจจุบันมีภาษาต่าง ๆ ที่มนุษย์ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกัน “ภาษาพูด” ถือเป็นสื่อที่มนุษย์ใช้

ในการติดต่อสื่อสาร อย่างเป็นธรรมชาติที่สุด โดยมนุษย์จะถ่ายทอดความคิด และความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาในรูปของคำพูด แม้มนุษย์จะพัฒนาสื่อต่าง ๆ ในการติดต่อสื่อสารหลายรูปแบบ แต่สื่อที่เป็น “ภาษาพูด” ก็ยังคงเป็น สื่อหลักในการติดต่อสื่อสารของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม การพาณิชย์ หรือด้านความบันเทิงภาษา เป็นเครื่องมือ ในการสื่อสารของคนในสังคม ดังที่ วิลกินส์ (Wilkins, 1970 อ้างถึงในรูปทอง กว้างสวัสดิ์, 2545 : 2) ได้กล่าวว่า ภาษา คือ สื่อของการติดต่อสื่อสาร ที่ใช้กันมากที่สุด ภาษาเป็นสื่อที่ทำให้โครงสร้างสังคมมีความประณีตและสมบูรณ์ ภาษาจึงเป็นหัวใจของการสื่อสาร และการติดต่อสื่อสารด้วยวิธีการใด ๆ ก็ตาม จะไม่สมบูรณ์เท่ากับการสื่อสารที่มาในรูปของ “เสียง” ทั้งนี้ เพราะ “เสียง” เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดใน “สื่อ ภาษาพูด” ดังนั้น การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ในเรื่องการออกเสียงคำต่าง ๆ ในภาษานั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง (เอกสารประกอบการสอนสหศาสตร์ ประกอบ ผลงาม, 2549 : 2-5) การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนเพื่อความรู้ทาง ภาษาเท่านั้น แต่เรียนเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการใน สถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงาน จากสภาพ การเรียนการสอนในปัจจุบัน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาในการ สื่อสารได้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะปัญหาการอ่านออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคภาษาอังกฤษ จึงจำเป็นต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์ ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้ มีประสิทธิภาพและตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างเข้าใจ และมั่นใจมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยในชั้นเรียนนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นปวช.3 สาขาวิชาการโรงแรม ที่สอบตกในส่วนของการสอบย่อยเขียนคำศัพท์ รายวิชาภาษาอังกฤษเตรียม ความพร้อมเพื่อการทำงาน โดยผู้วิจัยได้สร้างชุดฝึกการอ่านคำศัพท์ จำนวน 5 ชุด ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการ อ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนและเพื่อเพิ่มพูนคลังคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการประกอบอาชีพในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะที่เกิดจากการอ่าน ประเภทต่าง ๆ และเป็นความรู้ พื้นฐานใน การศึกษาต่อในขั้นที่สูงขึ้น
3. เพื่อให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) สาขาวิชาการโรงแรม ที่สอบตกในส่วน ของการสอบย่อยเขียนคำศัพท์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับ ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.3) สาขาวิชาการโรงแรม ที่สอบตกในส่วน ของการสอบย่อยเขียนคำศัพท์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบย่อย Vocabulary part
2. ชุดแบบฝึกหัดการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด
3. แบบทดสอบปลายภาค Vocabulary part

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แบบทดสอบย่อย Vocabulary part โดยมีส่วนของการ ทดสอบคำศัพท์คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้จากชุดคำศัพท์ ทั้ง 5 ชุด
2. แบบทดสอบปลายภาค Vocabulary part โดยมีส่วนของการ ทดสอบคำศัพท์คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้จากชุดคำศัพท์ ทั้ง 5 ชุด แบบเดียวกับแบบทดสอบย่อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล จากการทำข้อสอบย่อย ในส่วนของคำศัพท์ และแบบทดสอบปลายภาค ในส่วนของคำศัพท์ โดยการหาผลต่างของคะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้ ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.3) สาขาวิชาการโรงแรม ที่สอบตกในส่วนของการสอบย่อย เขียนคำศัพท์ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 18 คน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนการ ดำเนินการมีดังนี้ เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และชุดคำศัพท์ จำนวน 5 ชุดคือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จากคำศัพท์ในบทเรียน หนังสือเรียนวิชา ภาษาอังกฤษเตรียมความพร้อมเพื่อการทำงาน สำนักพิมพ์เอนพันธ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อน เรียนนั้นแสดงให้เห็นว่านักเรียน ไม่สามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์และเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจมี พื้นฐานความรู้มาบ้าง แต่เมื่อเป็นคำศัพท์เฉพาะเช่น การเขียนจดหมาย หรือ การทำ resume นักเรียนไม่สามารถอ่าน หรือเข้าใจเนื้อหาทั้งหมดได้ แต่ หลังจากนักเรียนได้ฝึกอ่าน และทำการฝึกอ่านเพิ่มเติมที่บ้าน ทำให้นักเรียน มีความรู้ เข้าใจเนื้อหา รวมถึงคำศัพท์มากยิ่งขึ้น และสามารถอ่านคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่กำหนดให้ได้อย่างเข้าใจความหมายมากยิ่งขึ้น และนำไปสู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่าจะมีนักเรียนบางคนที่มีค่าคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยดีเท่าที่ควรนั้น ก็อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังขาดความต่อเนื่องในการฝึกอ่าน ออกเสียงคำศัพท์และเนื่องจากมีกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนมาคั่นความต่อเนื่องของการเรียนรู้และดึงความสนใจของนักเรียนไปด้วย และอีกสาเหตุจากการสอบถามโดยตรงจากนักเรียนทำให้ผู้วิจัย ได้พบข้อมูลเพิ่มเติมว่านักเรียนไม่ได้กลับไปทบทวนและทำความเข้าใจเพิ่มเติมนอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าปัญหานี้ควรจะนำไปพัฒนาในครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การอ่านเป็นทักษะซึ่งจะสัมฤทธิ์ผลได้จากการกระทำอย่างต่อเนื่อง หรือ สม่ำเสมอ ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงต่อไป โดยการกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญและรักการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความมั่นใจในการออกเสียงได้มากยิ่งขึ้น โดยครูผู้สอนให้นักเรียนมาอ่านให้ฟังเป็นระยะ ๆ และควรพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงกับนักเรียนระดับชั้น อื่น ๆ ในรายวิชาอื่น ๆ ด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้เพิ่มความรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง
2. นักเรียนเข้าใจและตระหนักว่าการเรียนภาษาอังกฤษจำเป็นที่จะต้องออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง เพื่อเพิ่มความมั่นใจในการสื่อสารภาษาอังกฤษและเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
3. นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการใช้วิธีการสอน PLEARN

ในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวญาดา ประดับเพชรรัตน์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งการพัฒนาทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจและเทคโนโลยี สิ่งต่าง ๆ มีความก้าวหน้ามากขึ้น ทำให้ผู้คนต้องปรับตัวพร้อมรับกับความเปลี่ยนแปลง ผู้คนต้องพบเจอกันเพื่อติดต่อและดำเนินกิจกรรมทางสังคม ดังนั้น เครื่องมือสำคัญที่สามารถทำให้ผู้คนเชื่อมต่อกันและกันคือการสื่อสาร ภาษาต่างประเทศถือได้ว่ามีบทบาทอย่างยิ่งในการสื่อสารซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในเรื่องของการศึกษา การติดต่อธุรกิจระหว่างหน่วยงานและการประกอบอาชีพ ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางที่ได้รับการยอมรับในการใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกทั้งในส่วนของการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทำให้การสื่อสารเกิดการเข้าใจที่กว้างขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้ภาษา

จะช่วยให้เกิดการเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติเพื่อให้ปฏิบัติต่อกันอย่างถูกต้องและเหมาะสม และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน

ในชีวิตประจำวัน ทักษะสำคัญที่เราใช้ในการสื่อสารคือการพูด ดังจะเห็นได้จากการสนทนาเรื่องทั่วไป การถามตอบ การอธิบาย การติดต่อเจรจาธุรกิจ เป็นต้น เทวี คุ่มภันต์ (2544) กล่าวถึงทักษะการพูดไว้ว่า ในการสื่อสารประจำวัน การพูดจัดเป็นทักษะสำคัญที่เราใช้กันมากเป็นอันดับสองรองจากการฟัง เราใช้การพูดในการสื่อความหมายให้ผู้ฟังได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร การพูดดีย่อมมีผลต่อการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ การพูดเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์โดยการสร้างความสัมพันธ์อันดีผ่านการพูดจาโดยใช้ถ้อยคำสุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล การพูดเป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์เพราะการพูดเป็นสิ่งที่ง่ายและมีประโยชน์ ดังนั้น การพูดเพื่อให้เกิดการเข้าใจเป็นสิ่งสำคัญในสังคมแห่งความก้าวหน้า ผู้ที่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษดีจึงได้เปรียบในด้านการสื่อสาร ทันท่วงทีเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540)

ถึงแม้ทักษะภาษาอังกฤษจะมีความสำคัญมาก แต่นักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษผลการศึกษพบว่าการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายเท่าที่ควร ดังเช่นผลการศึกษาของกาญจนา จงอุตสาห (2531, อ้างถึงในชนิดลิสรี สุภพิมล; 2545) พบว่าความสามารถด้านการพูดของนักเรียนยังอยู่ในระดับเริ่มต้นของพฤติกรรม การพูดเท่านั้น สาเหตุหลักมาจากการที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสฝึกภาษาในห้องเรียนเลย ทำให้ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจที่จะใช้ภาษาในห้องเรียน ดังที่ Curran (1970 อ้างใน บุชบา สุวรรณโสภณ, 2539, หน้า 1) พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ที่พยายามจะเรียนภาษาที่สองมักประสบความวิตกกังวลและความหวาดกลัว เช่น กลัวจะทำผิด กลัวเพื่อนหัวเราะเยาะเมื่อตนเองพูดผิด จึงอายที่จะพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผลที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการพูด สอดคล้องกับที่เจตนัสฤกษ์ สังขพันธ์ เกิดฉวา บุญปรการ และวันทนา ไกรฤกษ์ (2558) ศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สาม จังหวัดชายแดนภาคใต้พบปัญหาหลายประการ อาทิ ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน เช่น ครูขาดทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยเสริมในการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ครูขาดเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ครูไม่สามารถสร้างบทเรียนเสริมการเรียนการสอนได้ ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน เช่น นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้ นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษ ปัญหาด้านตำราและสื่อการสอน เช่น การขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลา ขาดแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และขาดการผลิต เอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอน

จากสภาพปัญหาที่ส่งผลต่อความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษได้แก่ ทักษะภาษาอังกฤษของตัวนักเรียนเอง การขาดแคลนครูเฉพาะด้านและการขาดสื่อการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดต่าง ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและตอบสนองความต้องการในการ

จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่นหรือ PLEARN เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษไปพร้อมกับการเล่นได้ โดยเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ให้แก่เด็กได้เล่นได้ทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียนตามหลักจิตวิทยาหรือหลักธรรมชาติของเด็ก ย่อมชอบการเล่น การแสดง ชอบกิจกรรมอยู่แล้ว การจัดบทเรียนให้มีกิจกรรมการเล่นย่อมจะทำให้เด็กสนุกสนานและอยากเรียนมากขึ้น (ชาญชัย ศรีไสยเพชร; 2525) การจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN มีกระบวนการมี 5 ขั้นตอนได้แก่ 1. ขั้นตอนกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน มีการร้องเพลงหรือทำกิจกรรมเพื่อสร้างความพร้อมแก่นักเรียน 2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้และสอนศัพท์ใหม่โดยใช้เกม 3. ขั้นฝึกปฏิบัติ นักเรียนเรียนรู้โครงสร้างประโยคและฝึกปฏิบัติตาม 4. ขั้นการใช้ภาษาในการสื่อสาร มีการเล่นเกมเพื่อฝึกการสื่อสาร และ 5. ขั้นการสรุปบทเรียน ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน จากกระบวนการสอนของ PLEARN ช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในภาษาอังกฤษ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนผ่านการทำกิจกรรมการเล่นและทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่ามีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่นทัศนคติส่วนตัวของผู้เรียน ครูผู้สอน กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอน จากแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบเรียนปนเล่น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนภาษาอังกฤษแบบเรียนปนเล่นเพื่อมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดในนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ด้วยวิธีการสอนแบบ PLEARN
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ต่อวิธีการสอนแบบ PLEARN

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด จำนวน 275 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด จำนวน 35 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอน PLEARN เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยเป็นข้อสอบสถานการณ์และให้นักเรียนตอบคำถามจากสถานการณ์นั้นมีทั้งหมด 3 ข้อให้นักเรียนเลือกตอบ 1 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน

3. แบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอน PLEARN 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มี 3 ด้านได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านประโยชน์ที่ได้รับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ PLEARN เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของนักการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักการและแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสอนแบบเรียนปนเล่นเพื่อนำมากำหนดเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

1.2 สังเคราะห์ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนร่วมกับวิธีการสอนแบบ PLEARN

1.3 วิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อคัดเลือกเนื้อหาเพื่อนำมากำหนดจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการสอนแบบ PLEARN จำนวน 3 แผนการเรียนรู้

1.4 ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับวิธีการสอนแบบ PLEARN ซึ่งมี 5 ขั้นตอนได้แก่ 1.ขั้นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน 2.ขั้นนำเสนอเนื้อหา 3.ขั้นฝึกปฏิบัติ 4.ขั้นการใช้ภาษาในการสื่อสาร และ 5.ขั้นการสรุปบทเรียน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษมีดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยให้ครอบคลุม สาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้ในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ทดลอง

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบบทดสอบแต่ละชุด กำหนดให้นักเรียนพูดตามสถานการณ์ที่กำหนดให้จำนวน 3 สถานการณ์ ให้นักเรียนเลือกเพียง 1 สถานการณ์และตอบคำถามจากสถานการณ์ที่กำหนดให้ คะแนนเต็ม 20 คะแนน แบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบหลังการเรียนเพื่อวัดทักษะทางการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ตามสถานการณ์ที่กำหนด

2.4 สร้างเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ

2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบ PLEARN

3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ แล้วสรุปข้อมูลวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ทำการศึกษาสร้างประเด็นสอบถามความพึงพอใจ

3.2 กำหนดประเด็นเนื้อหาการสอบถามความพึงพอใจ

3.3 กำหนดรูปแบบการสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามหลักการของ Likert

3.4 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในรายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PLEARN ในรายวิชาภาษาอังกฤษให้นักศึกษาเข้าใจ

2. ดำเนินการสอนโดยใช้วิธีการสอน PLEARN จำนวน 3 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 3 ชั่วโมง

3. หลังจากทำการสอนจนครบทั้ง 3 แผน ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยใช้แบบประเมินทักษะในการพูดภาษาอังกฤษ

4. นักศึกษาทำแบบทดสอบความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้วิธีการสอน PLEARN

5. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์

6. สรุป อภิปรายผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ PLEARN และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ PLEARN มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปแปลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

3. สรุป อภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้วิธีการสอน PLEARN ในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาบัญชี กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา

นครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนแบบ PLEARN ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 35 คน ด้วยวิธีการสอนแบบ PLEARN ($\bar{X}$ = 3.21 และ S.D. = 0.74) และคิดเป็น 80.38% ซึ่งมีค่าสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงสุดคือด้านปริมาณ ($\bar{X}$ = 3.46 และ S.D. = 0.76) ด้านที่รองลงมาคือด้านการใช้คำศัพท์ ($\bar{X}$ = 3.30 และ S.D. = 0.74) ด้านการใช้ไวยากรณ์ ($\bar{X}$ = 3.23 และ S.D. = 0.71) และด้านความคล่องแคล่วในการพูด ($\bar{X}$ = 3.12 และ S.D. = 0.71) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านการออกเสียง ($\bar{X}$ = 2.96 และ S.D. = 0.77)

2. ผลระดับความพึงพอใจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 35 คน ในภาพรวมของระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57 และ S.D. = 0.57) ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ในข้อที่ 2 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านด้านประโยชน์ที่ได้รับสูงที่สุด โดยอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61 และ S.D. = 0.58) ด้านที่รองลงมาได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}$ = 4.59 และ S.D. = 0.51) และด้านเนื้อหา ($\bar{X}$ = 4.52 และ S.D. = 0.62) ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุดเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการใช้วิธีการสอน PLEARN ในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การใช้วิธีการสอนแบบ PLEARN อาจไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษในบางด้าน เช่น การสอนหลักไวยากรณ์ เพราะการสอนหลักไวยากรณ์ต้องยึดหลักการอธิบายโครงสร้างหรือหลักการใช้จากครูผู้สอน ซึ่งต้องเน้นความจำและความเข้าใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก

2. การใช้วิธีการสอนแบบ PLEARN อาจไม่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ เพราะการเล่นเกมส์และทำกิจกรรมบางอย่างต้องทำเป็นคู่หรือเป็นกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ยากต่อครูที่จะคัดเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอน

3. การใช้วิธีการสอนแบบ plearn ควรเน้นอย่างยิ่งในเรื่องของการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนให้ผ่อนคลาย เพราะกิจกรรมในการเรียนการสอนเน้นการเล่นเกมส์และการทำกิจกรรมนันทนาการเป็นหลัก ทำให้นักเรียนต้องมีความพร้อมและเจตคติที่ดีในการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษซึ่งนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา ระดับชั้นปวช.1
2. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถใช้สอนให้นักเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเกณฑ์มาตรฐาน
3. กระตุ้นและเสริมความคิดในการจัดการเรียนการสอนของครู

แผนวิชาการโรงแรม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์
เรื่อง เครื่องดื่มที่นิยม ของนักเรียนระดับชั้นปวช.๓ แผนวิชาการโรงแรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเพ็ญภา สมบันดาล
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศ.บ. การโรงแรม
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคม และการดำเนินชีวิตของคนอย่างมาก การเตรียมคนให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงจึงต้องอาศัยการจัดการศึกษาที่มีความหลากหลาย และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงกล่าวคือ ความหลากหลายทั้งระบบการจัดการศึกษาและความหลากหลายในวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน โดยยึดนักเรียนสำคัญที่สุด ขณะเดียวกันการจัดกระบวนการเรียนรู้ต้องอยู่ในโลกของความจริง นักเรียนได้เรียนรู้ในสถานการณ์จริง ที่เชื่อมโยง ชับซ้อนและเคลื่อนไหวตลอดเวลาจึงจะรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้ นอกจากนี้นักเรียนควรได้รับ การพัฒนาให้สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรม ในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ว่าด้วยแผนการจัดการศึกษามาตรา 22 ที่กำหนดการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียน ทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการ ศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 24 ที่กำหนดว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ตามวรรคที่สองและวรรคสามได้ กล่าวไว้ว่า การฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็นรักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจาก บทบัญญัติพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ดังกล่าวทุกฝ่ายจึงให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาไทยในปัจจุบันและทำให้มีแรงผลักดันที่ทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาอีกครั้งหนึ่งใน ประวัติศาสตร์การศึกษาไทย ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จึงได้แกวักจุดปัญหาด้วย การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้สู่การเรียนการสอนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

มาตรา 22 ที่กล่าว "การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้และถือว่านักเรียน มีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ"

การจัดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาวิชาการโรงแรม จึงได้ใช้หลักการดังกล่าวคือ ในอุตสาหกรรมบริการ ธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศชาติ ธุรกิจการโรงแรมและการท่องเที่ยวทำให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราและการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมให้แก่ท้องถิ่น ช่วยเพิ่มรายได้จากการเก็บภาษีของรัฐบาล และก่อให้เกิดประโยชน์ในการเพิ่มรายได้ต่อหัวของชุมชนท้องถิ่นทำให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่นเศรษฐกิจระดับรากฐานมีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาชีพ มุ่งหวังให้นักเรียนได้เรียนรู้ ที่เน้นกระบวนการไปสู่การสร้างองค์ความรู้ โดยนักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนทุกขั้นตอน นักเรียนได้ทำกิจกรรมหลากหลายทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล โดยครูผู้สอนมีบทบาทในการวางแผนการเรียนรู้ กระตุ้น แนะนำ ช่วยเหลือให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเอง ครู จะต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและเนื้อหา ซึ่งจะต้องมีการใช้สื่อการเรียนรู้ และวิธีการที่หลากหลายให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจริง และสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ได้เรียนรู้โจทย์ปัญหาที่อยู่ใกล้ตัว การสร้างโจทย์ควรนำเอาโจทย์ที่อยู่ใกล้ตัวที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เรียนรู้ จากสื่อที่เป็นรูปธรรมและให้เด็กได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง ครูผู้สอนจะต้องเตรียมกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ การเรียนรู้ให้พร้อมโดยเฉพาะชุดกิจกรรม ซึ่งมีความสำคัญ เมื่อใช้ฝึกสามารถทำให้นักเรียนเกิดทักษะเข้าใจ และมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียน ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี และมีความสุขในการเรียน

การใช้ชุดกิจกรรมในวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น และสามารถช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่ทั้งที่ทราบข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน และสาเหตุอีกอย่างคือหนังสือประกอบการเรียนในรายวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์มีจำนวนน้อยมาแบบฝึกหัดในหนังสือเรียนก็มีน้อยเช่นกัน การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้จึงทำให้นักเรียนมีเวลาและโอกาสฝึกฝนมากขึ้น การฝึกเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอของนักเรียนจะทำให้ นักเรียนเข้าใจวิธีการคิดคำนวณและเกิดทักษะได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (กรกาญจน์ เรืองขจรไพโรจน์ , 2551 : 13) จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยการนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาใช้สอดแทรก ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นการช่วยให้นักเรียนมีทักษะเพิ่มมากขึ้น และยังสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อีกด้วย เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนและนำไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้วิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องตัดเชิงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องตัดเชิงพาณิชย์ ก่อนและหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยมอยู่ในระดับมาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.3 แผนกการโรงแรม กลุ่ม 1,2,3 และกลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 110 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 3 แผนกวิชาการโรงแรม กลุ่ม 1,2,3 และกลุ่ม 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 110 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในทดลอง ประกอบด้วย
 - 1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม
 - 1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องตัดที่นิยม
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม

จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก คะแนนเต็ม 10 คะแนน

- 2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เครื่องตัดที่นิยม ดำเนินการ ตามขั้นตอนดังนี้
 - 1) ศึกษาหลักการวิธีการสอนด้วยเทคนิคที่เลือกจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2) ศึกษาหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์ เพื่อนำมาใช้ในการสร้างแผนการสอน
 - 3) เลือกสาระการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการทดลอง
 - 4) วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ จากคำอธิบายรายวิชาแล้วสร้างแผนการสอนด้วย เทคนิคที่เลือกใช้
 - 5) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่สอนด้วยเทคนิคที่เลือกใช้

- 6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่เลือกใช้

ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายและเก็บ ข้อมูลระหว่างการใช้

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม

- 1) เลือกหัวข้อ (Topic) กำหนดขอบเขตและประเด็นสำคัญของเนื้อหา ผู้สร้างชุดกิจกรรมควรเลือกหัวข้อและประเด็นสำคัญ ได้จากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร ในระดับชั้นที่จะสอนว่าหัวข้อใดเหมาะสมที่จะนำไปสร้าง ชุดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถศึกษาความรู้ได้ด้วยตนเอง

- 2) กำหนดเนื้อหาที่จะจัดทำชุดกิจกรรม โดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐานของผู้เรียน

- 3) เขียนจุดประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน การเขียนจุดประสงค์ควรเขียนเป็นลักษณะ จุดประสงค์เฉพาะหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนทราบจุดประสงค์ว่า เมื่อศึกษาชุดกิจกรรมจบแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถอย่างไร

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก คะแนนเต็ม 10 คะแนน ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องตัดเชิงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ จากหนังสือวิธีวิจัยทางการศึกษา ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ (2553 : 157-171) การวัดและประเมินผลการศึกษา ของดร.จันทิมา แสงเลิศฤทัย (2551 : 1-242)

- 2) สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะสอน ทำการวิเคราะห์หลักสูตรและ สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรจากหน่วยการเรียนรู้และพฤติกรรมที่ต้องการวัดตามหลัก ของเบนจามิน เอส บลูม (Bloom. 1956 : 49 - 50)

- 3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร โดยสร้างเป็น ข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องตัดที่นิยม

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดยข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท โดยใช้เกณฑ์น้ำหนักคะแนนประเมินค่าจัดอันดับ ความสำคัญ

5	หมายถึง	ระดับพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับพอใจมาก
3	หมายถึง	ระดับพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับพอใจน้อย
1	หมายถึง	ระดับพอใจน้อยที่สุด

สำหรับการแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยของค่าที่วัดได้และยึดแนวคิดของเบสท์ (Best 1986 :195)

1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง
3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก
4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสม / เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการทดลองครั้งนี้ ผู้รายงานได้ดำเนินการทดลองสอนด้วยตนเองกับนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 3 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 110 คน ใช้เวลาในการทดลอง 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

2.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre – test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่ผู้สร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ

2.2 ดำเนินการสอนตามตารางสอนวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องดื่มที่นิยม โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

2.3 เมื่อดำเนินการสอนครบ ทำการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post – test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนก ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 หาค่าเฉลี่ย (mean) เป็นการหาค่ากลางของคะแนน ซึ่งสามารถหาค่าโดยใช้สูตร (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528: 59)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

deviation การแสดงการกระจายของคะแนนคะแนนแต่ละชุดเนตงานๆ แตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ถ้ามีค่าที่ได้มากจะแสดงว่าคะแนนในแต่ละตัวมีความแตกต่างกันมาก ถ้าค่าที่ได้น้อยแสดงว่าคะแนนแต่ละตัวมีค่าใกล้เคียงกันหาได้จากสูตร (ลัวน สายยศ และอังคณา สายยศ 2528: 59)

$$S.D = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x^2)$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

2.1 การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของสื่อการสอนโดยใช้สูตร E1/E2 ที่กำหนดว่า E1 เป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E2 เป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์ โดยมีวิธีการคำนวณตามสูตร ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2556, น. 10) ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบทุกชิ้นรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

เมื่อ	E2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

หลังจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องดื่มยอดนิยม กับนักเรียน ระดับ ชั้น ประ ปวช. 3 แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องดื่มที่นิยม เท่ากับ 84/86 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐาน 75/75
2. ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องดื่มที่นิยม สูงขึ้นกว่า ก่อนเรียน และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เครื่องดื่มที่นิยม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปใช้ประกอบการ จัดการเรียนการสอนในเรื่องอื่น ๆ อีกเพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคงทน และสามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้
2. ควรศึกษาผลการเรียนรู้ด้านทักษะกระบวนการ การทำเครื่องดื่มประเภทอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทักษะในขั้นสูงขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับทักษะของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางสำหรับ ครูผู้สอนวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้และนำไปปรับปรุงการเรียนและการสอนให้มีประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. นักเรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นซึ่ง สามารถนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูแผนกการโรงแรมและผู้ที่เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญ ของชุดกิจกรรมวิชาเครื่องดื่มเชิงพาณิชย์ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทางด้านชุดกิจกรรมในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของ นักศึกษา
สาขาวิชาการโรงแรม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)
ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม รหัสวิชา 30701-2304
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางจุฑพร กิจผลิต
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การวิจัย การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม รหัส 30701-2304 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ และ เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักเรียนและปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ให้นักเรียนสำเร็จการศึกษาไปอย่างมีคุณภาพ สามารถสนองต่อความต้องการ ของนักเรียนและตลาดแรงงาน เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ ของนักศึกษา
2. เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการของสถานประกอบการ
3. เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการโรงแรม สาขางานบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม รหัส 30701-2304 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
2. ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

3. ตอนที่ 2 การแสดงความคิดเห็นของการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการนักศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

4. ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา สาขาวิชาการโรงแรม การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ตามกรอบแนวคิดและการวิจัยจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกัน
2. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถามจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น และศึกษาจากแบบสอบถามของคนอื่นๆ ที่วิจัยคล้ายคลึงกัน
3. สร้างแบบสอบถาม ตามหลักคุณธรรม 8 ประการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง
2. ครูผู้สอนรวบรวมเก็บแบบสอบถาม
3. ครูผู้สอนนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์แบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. ค่าร้อยละ
2. ค่าเฉลี่ย (X)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย “การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ในงานบริการของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม รหัส 30701-2304 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการของนักเรียน เพื่อผลิตกำลังคนสนองความต้องการ ของสถานประกอบการ และ เพื่อเพิ่มระดับความพึงพอใจในงานบริการจากนักเรียน กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม รหัส 30701-2304 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 45 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 เพศหญิง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 91.10 เป็นนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 การโรงแรม กลุ่ม 1 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 55.60 กลุ่ม 2 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 44.40; เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert)

สรุปผลการวิจัยการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในงานบริการของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1

ในรายวิชาบาร์และเครื่องดื่ม รหัส 30701-2304 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05

ข้อเสนอแนะ

1. ครูควรศึกษาธรรมชาติของเพศและวัยของนักศึกษา ประกอบกับพฤติกรรมของนักศึกษา เพื่อพัฒนาเจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านวินัยในห้องเรียน ความขยันอดทนทางการเรียนและแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ครูควรใช้จิตวิทยาในการโน้มน้าวจิตใจให้นักศึกษาให้ความร่วมมือในการพัฒนาเจตคติที่ดี รวมทั้งเห็นคุณค่าของการปรับเจตคติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมมีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในงานบริการ

2. นักเรียนมีศักยภาพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการ

3. ผู้รับบริการยอมรับและพึงพอใจในงานบริการจากนักศึกษา

การแก้ไขปัญหาทักษะการปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยการสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อการโรงแรม

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวณัฏฐวิมล อำนวยพร
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด และมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ผู้สอนต้องส่งเสริมสนับสนุนจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ รวมทั้งมีการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

แผนกวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) มีการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

พุทธศักราช 2562 และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ในการจัดการเรียนการสอนวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20406-2309 พบว่า นักเรียนยังขาดทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่มที่ถูกต้อง เนื่องจากการเรียนรู้แต่ละคนนั้นแตกต่างกัน ทำให้นักเรียนบางส่วนยังปฏิบัติไม่ได้และไม่คล่องเป็นธรรมชาติ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนต้องมียุทธวิธีแบบที่หลากหลายเพื่อให้สนองความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลได้

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ในฐานะครูสอนรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รหัสวิชา 20406-2309 จึงมีความสนใจที่จะการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์เพื่อการโรงแรม ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning เรื่องทักษะปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ

สาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning เรื่องทักษะปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ในรายวิชาการบริการอาหารและเครื่องดื่ม ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคหกรรมเพื่อการโรงแรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขา คหกรรมเพื่อการโรงแรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นกลุ่มเดียวกับกลุ่มประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning

2. แบบประเมินทักษะปฏิบัติการบริการอาหารและเครื่องดื่ม

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active learning เรื่องทักษะการปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่ม มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา แนวคิดทฤษฎี หลักการเรียนรู้และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และการวัดผลประเมินผลโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active learning เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2. จัดทำแบบประเมินทักษะการปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่ม

2.1. ศึกษาคุณค่าหาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีในการสร้างแบบประเมินทักษะ ปฏิบัติ

2.2. กำหนดประเด็นการประเมินและสร้างแบบประเมินทักษะการปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่มซึ่งผู้วิจัยกำหนดคะแนนออกเป็น 4 ระดับทำการประเมินใน 5 ด้านได้แก่ ด้านการต้อนรับ , ด้านการเข้าบริการ, ด้านการถือ/หิ้ว/จับอุปกรณ์, ด้านการส่งแขก และด้านบุคลิกภาพ

2.3. หาคุณภาพของแบบประเมินทักษะปฏิบัติ บริการอาหารและเครื่องดื่มโดยให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความสอดคล้อง (IOC)

2.4. นำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ โดย กำหนดค่าคะแนนออกเป็น 3 ระดับ คือ 1 คะแนนสำหรับรายการประเมินที่มีความ สอดคล้อง 0 คะแนนสำหรับรายการประเมินที่ไม่แน่ใจ - 1 คะแนน สำหรับรายการประเมินที่ไม่มีความสอดคล้อง จากนั้นหาดัชนีความสอดคล้องโดยใช้สูตร (นวลอนงค์ บุญฤทธิ์พงศ, 2556 : 97 - 99)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุ ประสงค์ R คือ ผลคูณของคะแนนกับจำนวนผู้เชี่ยวชาญในแต่ละระดับความ สอดคล้อง N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

พบว่า ค่าความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะปฏิบัติ บริการอาหารและเครื่องดื่ม ทั้งที่ แยกเป็นรายข้อ รายด้าน และภาพรวม มีค่าเท่ากับ 1.0 สามารถนำไปใช้ได้

2.5. นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ มาวิเคราะห์ ปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำ

2.6. หาค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (IRR) โดยการ เปรียบเทียบคะแนนที่ได้

จาก ผู้ประเมิน 2 คน ซึ่งประเมินพร้อมกันด้วยแบบประเมินทักษะปฏิบัติ บริการ (ประสพชัย พสุนนท์, 2558 : 2)

$$IRR = \frac{\text{จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน}}{\text{จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน} + \text{จำนวนที่ประเมินต่างกัน}}$$

จำนวนที่ประเมินเหมือนกัน + จำนวนที่ประเมินต่างกัน

พบว่า ค่าความเชื่อมั่นระหว่างผู้ประเมิน (Inter-Rater Reliability: IRR) จากการ เปรียบเทียบคะแนนระดับคุณภาพรายด้านของผู้ เรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 0.9980 อยู่ในระดับสูง

2.7. พิมพ์แบบประเมินทักษะการปฏิบัติบริการฉบับจริงเพื่อนำไปใช้ เก็บ รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้ในการทดสอบ

ก่อนและหลังการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้สร้าง แบบทดสอบตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาแนวการสร้างแบบทดสอบจากเอกสารและตำรา ต่าง ๆ

3.2 วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

3.3 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมจุดประสงค์และเนื้อหา ลักษณะแบบทดสอบเป็น แบบเลือกตอบ จำนวน 20 ข้อ แล้วตรวจสอบ ความถูกต้องเหมาะสม

3.4 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)ความเหมาะสมของภาษาและ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)มีค่าระหว่าง 0.50- 1

3.5 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้แล้ววิเคราะห์หาค่าความ ยากง่าย (P) เลือกข้อคำถามที่มีความยากง่ายอยู่ในระหว่าง 0.20-0.80 (บุญ เชิด, 2547) ได้ค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.60-0.80 โดยครอบคลุม เนื้อหาและจุดประสงค์

3.6 นำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson, อ้างถึง พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ค่าความ เชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.80

3.7 นำแบบทดสอบไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงแล้วเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ต่อไป

4. ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ผู้วิจัย ดำเนินการสร้าง ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง แบบสอบถาม และแนวทางใน การสร้างข้อคำถามความพึงพอใจต่อการปฏิบัติทักษะการบริการอาหารและ เครื่องดื่ม

4.2 ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามแนวคิดที่ได้จาก การศึกษา ค้นคว้า เพื่อให้ได้

เนื้อหาเพียงพอและครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัด

4.3 นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเหมาะสมสอดคล้อง โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3

คน แล้วนำผลมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.50 - 1

4.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ ผู้เชี่ยวชาญ นำไปทดลองใช้

(Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ วิธีการคำนวณสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ ดังนี้

ความพึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
ความพึงพอใจมาก	4	คะแนน
ความพึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
ความพึงพอใจน้อย	2	คะแนน
ความพึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การวัดความพึงพอใจของนักเรียนนั้น ได้ใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณา เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง รายวิชา การบริการอาหารและเครื่องดื่มของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา คหกรรมเพื่อการโรงแรม โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการ Active learning ดังนี้

1. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้การสาธิต พร้อมแจ้งวัตถุประสงค์ และการวัดผลประเมินผล
2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สอนทักษะการปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้การสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active learning ได้แก่ การบรรยาย การดูรูป บทบาทสมมติ การศึกษาดูงาน และการสาธิต เป็นต้น ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 4-6 คน และให้ผู้เรียนในกลุ่มได้พูดคุยแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น และประสบการณ์ในการปฏิบัติบริการ และช่วยเหลือกันจนทุกคนในกลุ่มทำได้
4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning
6. นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนทักษะปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่มโดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning โดยแบบทดสอบที่ (t-test)

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนจากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning เรื่องทักษะปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยแบบทดสอบที่ (t-test)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning เรื่องทักษะปฏิบัติบริการอาหารและเครื่องดื่ม โดยเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามความพึงพอใจ

สรุปผลการวิจัย

คะแนนทักษะปฏิบัติของนักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขา คหกรรมเพื่อการโรงแรม หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าก่อนเรียนคะแนนเฉลี่ยที่ได้เท่ากับ 7.17 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้หลังเรียน 7.83

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน เรื่องทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติการบริการ

อาหารและเครื่องดื่มโดยการจัดการเรียนรู้แบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พบว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยที่ได้ก่อนเรียนเท่ากับ 13.36 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้หลังเรียน 26.79

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสาธิตผ่านกระบวนการ

Active Learning อยู่ในระดับมาก โดยพบว่า การเรียนโดยวิธีการสอนแบบสาธิตทำให้นักศึกษามีความความเข้าใจมากยิ่งขึ้นอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.49$)

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ การพัฒนาทักษะในรายวิชาอื่นๆที่เป็นภาคปฏิบัติ โดยใช้วิธีสอนแบบสาธิตกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ เช่น การเรียนทางไกลโดยใช้อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างทางเลือกให้แก่ครูผู้สอนที่จะนำนวัตกรรมในรูปแบบต่างๆ ที่มีการทดลองใช้และพัฒนาแล้วไปใช้พัฒนานักเรียน เพื่อผลความก้าวหน้าทางการศึกษาโดยภาพรวมต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถแก้ไขปัญหาให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติงานบริการอาหารและเครื่องดื่มได้
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดของวิทยาลัย
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสาธิตผ่านกระบวนการ Active Learning

การใช้รางวัลเพื่อส่งเสริมเจตคติในการเรียน วิชาอาหารเพื่อสุขภาพของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการโรงแรมภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสิริรัตน์ สงเทพ
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระแสและวิวัฒนาการของการเจริญก้าวหน้าของโลกได้เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงนั้น เพื่อให้สังคมไทยก้าวหน้าทันโลกยุคโลกาภิวัตน์สังคมไทยต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในการสร้างนิสัย ให้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เป็นคนยุคใหม่ก้าวหน้าทันโลกแห่งความเจริญในปัจจุบันและอนาคต สามารถปรับตัว “ ให้อยู่รอด ก้าวทัน ก้าวหน้า ก้าวไกล ” การเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) กำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนาประเทศ และกำหนดสภาพสังคมไทย

ที่พึงประสงค์โดยมุ่งพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน คือ 1. สังคมคุณภาพ 2. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน ด้านสังคมแห่งภูมิปัญญาการเรียนรู้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคนคิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผลสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต และมียุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคม แนวทางการพัฒนา การปฏิรูปการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีวิต

การศึกษาของไทยมีการปฏิรูปครั้งใหญ่ ได้มีวิวัฒนาการมาจนถึงการมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 เป็นแม่บทสำคัญก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษา โดยกำหนดไว้ในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา 40, 42 , 43, 46 , 53 , 54 , 69 โดยเฉพาะมาตรา 81 กำหนดให้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นกฎหมายทางการศึกษาระดับแรกของประเทศไทย ซึ่งให้ความสำคัญเรื่องต่าง ๆ เช่น มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในหมวด ตั้งแต่มตรา 22 – 30 ได้กล่าวถึง หัวใจการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (ChildCentered)

จะเห็นได้ว่า กระแสของการปฏิรูปการศึกษาได้ส่งผลการปฏิบัติงานของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรการจัดการศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุไว้ในมาตรา 24 (5) มีข้อความสำคัญ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และมาตรา 30 ระบุโดยสรุปว่า ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ในแต่ละระดับการศึกษา ดังนั้นครูเป็นบุคลากรการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research) เป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบให้กับคำถามที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานสอนหรือเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของครูที่ต้องจัดทำควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ครูต้องใช้การบูรณาการความรู้ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติในการคิดค้นวิธีสอน สื่อหรือนวัตกรรมต่าง ๆ ผสมผสานกับแนวคิดพื้นฐานของการวิจัยในการประยุกต์ใช้เพื่อการวางแผนและพัฒนาคุณภาพผู้เรียน หรือแก้ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนการวิจัยในชั้นเรียนเป็นทักษะที่ครูต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญการอันเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของความเป็นครูมืออาชีพในยุคของการปฏิรูปการเรียนรู้ตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24 (5) กำหนดให้ครูใช้การวิจัยเป็นส่วนประกอบหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนรู้ยุทธนาปฐมวราชาติ (2544)

จากเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางการส่งเสริมเจตคติที่ดีของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม ในวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ เพื่อพัฒนาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม สร้างเจตคติที่ดีในการเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชา อาหารเพื่อสุขภาพ
2. เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ
3. เพื่อเสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 3 แผนกการโรงแรม

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น ปีที่ 3/1 จำนวนนักศึกษา 20 คน แผนกการโรงแรม

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การส่งเสริมเจตคติเป็นรายบุคคล การให้รางวัล

การสร้างเครื่องมือ

- (1) ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ
- (2) รวบรวมหาค่าเฉลี่ยร้อยละ
- (3) บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติและนำมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละนำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยจัดทำตารางส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการโรงแรม ในรายวิชา อาหารเพื่อสุขภาพ และจัดทำเป็นตารางกราฟแสดงข้อมูลเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

- (1) ทำตารางบันทึกการส่งงาน แบบฝึกหัดในเวลา แบบฝึกหัดการบ้าน ใบงาน รวมถึงผลงานเป็นกลุ่ม ในช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ
- (2) รวบรวมหาค่าเฉลี่ยร้อยละ
- (3) บันทึกการส่งงานอย่างต่อเนื่อง หลังจากการส่งเสริมเจตคติและนำมาหาค่าเฉลี่ยร้อยละนำค่าเฉลี่ยร้อยละของการส่งงานช่วงต้นภาคเรียนที่ 2 ของรายวิชาอาหารเพื่อสุขภาพ มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ช่วงปลายภาคเรียนที่ 2

สรุปผลการวิจัย

การส่งเสริมเจตคติเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนส่งงานตามที่ครูมอบหมายในรายวิชา อาหารเพื่อสุขภาพ ได้มอบหมายงานหรือแบบฝึกหัด

ให้นักเรียนทำส่งครูเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยเพียงใด พบว่าหลังจากการที่ครูผู้สอนให้การเสริมแรงเป็นการให้คำพูดชมเชย การให้รางวัลหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในสมุดงานของนักเรียน พบว่าร้อยละ 80.00 % มีพฤติกรรมเปลี่ยนไป คือมีการส่งงานเพิ่มขึ้นจากเดิม

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนในวิชาอื่น ๆ ควรมีการสำรวจถึงเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมในการส่งงานของนักเรียน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ในการสอนรายวิชา อาหารเพื่อสุขภาพ ครูผู้สอนต้องเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยในขณะที่ทำการเรียนการสอนให้มากที่สุด
3. ควรมีการเสริมแรง ยกย่องชมเชย และให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชา อาหารเพื่อสุขภาพ
2. ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ
3. เสริมสร้างเจตคติในการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการโรงแรม

แผนวิชาการท่องเที่ยว

ผลการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2

สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางวรรณ พงษ์จีน
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	บ.บ.(การจัดการการท่องเที่ยว)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชามัคคุเทศก์ แก่นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 พบว่านักเรียนขาดทักษะนักเล่าเรื่อง ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบทักษะนักเล่าเรื่องไม่เป็นตามเกณฑ์ที่ครูผู้สอนคาดหวัง ซึ่งการจะเป็นนักเล่าเรื่องที่ดีนั้น ควรมีทักษะและความสามารถในการสื่อสาร การใช้ภาษาอย่างถูกต้อง การเลือกใช้คำที่เหมาะสม ถูกกาลเทศะ แม้กระทั่งน้ำเสียงที่ใช้ เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงเบา เสียงหนัก การเน้นเสียงที่สามารถแสดงออกถึงอารมณ์และความรู้สึกที่สามารถกระตุ้นความสนใจของนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับเรื่องราวที่เล่า การแก้ปัญหาขาดทักษะการเป็นนักเล่าเรื่องที่ดีจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้สอนศึกษาเกี่ยวกับการออกแบบชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ซึ่งผู้สอนคาดหวังว่าการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่องนี้จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีการพัฒนาทักษะการเล่าเรื่อง ตลอดจนทำให้ผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเป็นนักเล่าเรื่องในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งยังเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชามัคคุเทศก์ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะนักเล่าเรื่องก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้ชุดกิจกรรม
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้เรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว จำนวน 27 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ จำนวน 1 เล่ม พร้อมเอกสารประกอบการใช้ชุดกิจกรรม
2. แผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ จำนวน 1 แผนการสอน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
4. แบบประเมินวัดทักษะนักเล่าเรื่อง ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ
5. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) จำนวน 15 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลาง คู่มือครู คู่มือวัดและประเมินผล หนังสือเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอน การจัดกิจกรรมโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ
3. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเรียนเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว
5. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหาในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในด้าน ตัวชี้วัด เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล
6. นำผลการประเมินคุณภาพของชุดกิจกรรม ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และเทียบกับเกณฑ์คุณภาพและความเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (likert scale) ซึ่งมี 5 ระดับ
7. นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ เรื่อง เรื่องเกณฑ์การประเมินผู้เชี่ยวชาญแนะนำให้เพิ่มเกณฑ์ในการประเมิน ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
8. แก้ไขปรับปรุงชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเรียนเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ทุกรายการตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
9. จัดทำชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเรียน ฉบับสมบูรณ์ ไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หนังสือเรียนและคู่มือครู เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552, หน้า 4-6)
2. ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัด เนื้อหา จุดประสงค์และขอบข่ายเนื้อหา ของวิชามัธยมศึกษา นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ศึกษาตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใชรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะนักเรียนเรื่อง

4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะนักเรียนเรื่อง จำนวน 1 แผน

5. นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่อครูผู้สอนในแผนกวิชาการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว จำนวน 3 คน เพื่อหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยจัดอันดับคุณภาพแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (likert scale) ซึ่งมี 5 ระดับ

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มาปรับปรุงและแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปรับปรุงและแก้ไขเรียบร้อยแล้วจัดพิมพ์เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษา

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ สำหรับใช้ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบในการวัดผลและประเมินผล จากตำราต่างๆที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ หนังสือการวัดและประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เพื่อสร้างตารางการวิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการวัด ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ และการวิเคราะห์
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ นักเรียนเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว แบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ แบบ 4 ตัวเลือก ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลการเรียนรู้ตามตารางวิเคราะห์พฤติกรรมที่ต้องการวัด จำนวน 40 ข้อ เลือกใช้จำนวน 30 ข้อ
4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุง จำนวน 3 คน โดยตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องของพฤติกรรมที่ต้องการวัด และความถูกต้องของการใช้ภาษา
5. คัดเลือกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากค่าเฉลี่ยความเห็น ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปถึงถือว่า แบบทดสอบนั้นมีความเที่ยงตรง ผลปรากฏว่า แบบทดสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 จำนวน 21 ข้อ และมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 จำนวน 9 ข้อ

6. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้จัดพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้วนำไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน

สร้างแบบทดสอบวัดทักษะ

แบบทดสอบวัดทักษะการเป็นนักร้อง สำหรับใช้ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษา ตำรา ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเป็นนักร้อง วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้และทักษะกระบวนการเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ
2. ศึกษาวิธีการสร้างและกำหนดรูปแบบ แบบทดสอบวัดทักษะ
3. สร้างแบบทดสอบวัดทักษะ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และทักษะการเป็นนักร้อง แบบทดสอบเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (likert scale) ซึ่งมี 5 ระดับ
4. นำแบบทดสอบวัดทักษะ จัดพิมพ์เป็นฉบับจริงแล้ว นำไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ศึกษารูปแบบการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ
2. กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม ความพึงพอใจ ประกอบด้วย เนื้อหาสาระกิจกรรม การเรียนรู้รูปแบบของสื่อ ความรู้สึกต่อคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ
3. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว จำนวน 15 ข้อ
4. จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว จำนวน 15 ข้อ เพื่อนำไปใช้กับประชากรที่ใช้ในการทดสอบเครื่องมือ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ข้างหน้านักเรียนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยวภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน ได้รับทราบขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยวและการปฏิบัติกิจกรรมอย่างถูกต้อง

2. นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อ และแบบวัดทักษะการเป็นนักร้องขั้นพื้นฐานก่อนเรียน (pre-test) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน

3. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ประกอบการใช้แผนการจัดการเรียนรู้โดยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ระหว่างวันที่ 17 ตุลาคม 2565 ถึง 17 กุมภาพันธ์ 2566

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ

5. นักเรียนตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 15 ข้อ

6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน ไปวิเคราะห์หาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ค่าทดสอบที (t-test dependent) เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และใช้สูตร E_1/E_2 ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะ นักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้วิธีการทางสถิติ t-test dependent
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเป็นนักร้องขั้นพื้นฐานที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้วิธีการทางสถิติ t-test dependent
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำแบบสอบถามความพึงพอใจมาตรวจให้คะแนน

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว มีประสิทธิภาพ 77.90/78.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักร้อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลเปรียบเทียบทักษะการเป็นนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ใน ระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu=4.91$, $\sigma=0.29$) ด้านเนื้อหา ($\mu=4.84$, $\sigma=0.46$) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\mu=4.68$, $\sigma=0.49$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\mu=4.67$, $\sigma=0.54$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว มีประสิทธิภาพ 77.90/78.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการออกแบบและพัฒนาอย่างเป็นระบบตามวิธีการที่เหมาะสม โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสาร เทคนิค แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ทำการวิเคราะห์เนื้อหาในหลักสูตรแล้วแบ่งเนื้อหาให้มีความเหมาะสมกับเวลาและลักษณะนักเรียน โดยเรียงเนื้อหาอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปหายากพร้อมทั้งผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพอย่างเป็นระบบ และประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการทดลอง (try-out) แล้วปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนนำไปใช้จริง จึงทำให้มีคุณภาพเหมาะสมและเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้แก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ยังมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อหรือกิจกรรมด้วยตนเองตามความสนใจของแต่ละคน ฝึกปฏิบัติตามลำดับขั้นความสามารถและเป็นไปตามแนวคิดของสคุนธ์ สินธพานนท์ (2553, หน้า 14) ที่กล่าวว่า ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมที่ครูใช้ประกอบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนศึกษาและใช้สื่อต่างๆ ในชุดกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้น ชุดกิจกรรมเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ซึ่งประกอบด้วยคำแนะนำให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่างๆ อย่างมีขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน จนกระทั่งผู้เรียนสามารถบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนเป็นผู้ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นเพียงที่ปรึกษาและให้คำแนะนำ

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่องของผู้วิจัยสร้าง

ขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น ทั้งนี้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชุดกิจกรรมมีความเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้ตามความต้องการและความสนใจของตนเอง เนื้อหาสาระชัดเจน เรียงจากง่ายไปหายาก สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย มีภาพประกอบเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนและผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ไปตามแนวคิดของสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550, หน้า 52-53) ที่กล่าวว่า ชุดกิจกรรมนั้นผู้เรียนจะต้องศึกษาหาความรู้ตามความต้องการและความสนใจของตนเอง

3. ทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว หลังการจัดการเรียนการสอน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 หมายความว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง มีความรู้ ความเข้าใจและพัฒนาการทักษะนักเล่าเรื่องหลังเรียนเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การจัดการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว โดยนำเนื้อหาที่นักเรียนต้องเรียนรู้มาเป็นประเด็นในการทำกิจกรรม การเข้ากลุ่ม การช่วยเหลือ การทำงานร่วมกัน รวมทั้งการเน้นการปฏิบัติในสถานการณ์เสมือนจริง ซึ่งนักเรียนได้รับการฝึกคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างมีเหตุผล กำหนดแนวทางการเล่าเรื่องด้วยตนเองไปเชื่อมโยงเพิ่มเติมความรู้เดิมในการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ค้นหาความรู้ แก้ปัญหาด้วยตนเองนี้ ซึ่งทำให้จดจำความรู้ได้นานและสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับกับการดำรงชีวิตประจำวัน และยังพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกมลฐาภรณ์ พานเงิน. (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ชีวิตแบบพอเพียงอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องชุมชนริมน้ำจันทบูร กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีมิตรดาพิทักษ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ใน ระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.43 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\mu=4.91$, $\sigma=0.29$) ด้านเนื้อหา ($\mu=4.84$, $\sigma=0.46$) ด้านสื่อการเรียนรู้ ($\mu=4.68$, $\sigma=0.49$) และด้านการวัดและประเมินผล ($\mu=4.67$, $\sigma=0.54$) ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการจัดการเรียนรู้อยู่ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียนในด้านสติปัญญาและความสนใจ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และกำหนดแนวทางการเล่าเรื่องด้วยตนเองไปเชื่อมโยงเพิ่มเติมความรู้เดิมในการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ค้นหาความรู้ แก้ปัญหาด้วยตนเอง ที่สำคัญคือนักเรียนได้เรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ซึ่งส่งผลให้มีความพึงพอใจในการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอาธิติยา งามกลิน (2564) ได้ศึกษา

ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวิธีสอนแบบ MIA เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และกลยุทธ์การอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามวิธีสอนแบบ MIA อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.73, SD = 0.50)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรจัดให้เหมาะสมกับกิจกรรม แจกกิจกรรม และระยะในการทำกิจกรรมแต่ละอย่างให้ผู้เรียนได้ทราบเพื่อให้มีเวลาในการทำกิจกรรมมากพอ และควรเน้นการปฏิบัตินอกห้องเรียนเพื่อเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน เน้นพื้นที่จริงเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ครูผู้สอนอาจปรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาใช้วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบอื่นเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง และความพึงพอใจต่อการเรียนวิชามัคคุเทศก์

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง กับวิธีสอนอื่นๆ ว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทักษะการเป็นนักเล่าเรื่องและความพึงพอใจต่อการเรียนวิชามัคคุเทศก์ที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร ในลำดับต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะนักเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว

2. ผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชามัคคุเทศก์ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว

3. ผลการวิจัยใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาทักษะนักเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการท่องเที่ยว ในรายวิชามัคคุเทศก์

แผนทวิสาสามัญสัมพันธ์

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการจับใจความ
นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสร้อยญา นนทโชติ
ตำแหน่ง	ครู คศ.2 แผนกวิชาสามัญ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท
ปีที่วิจัย	2 ปีการศึกษา 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่างๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิต การอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึงการจัดการศึกษากับกระบวนการอ่าน กระบวนการเรียนรู้ และการอ่านในมาตรา 24 (3) และ (5) ในมาตรา 4 กล่าวไว้ว่า การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้ตลอดชีวิตและในมาตรา 24 (3) และ (5) ได้ระบุไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรม ให้ผู้เรียนรักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2546 : 2-12) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จะเกิดขึ้นได้ นักเรียนต้องมึนสักรักการอ่าน จะทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2546 ที่ยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาการเรียนรู้ จากประสบการณ์จริง สถานศึกษาควรจัดการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมบูรณาการองค์ความรู้ต่างๆ ที่เกื้อกูลส่งเสริมการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการอ่านในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 10)จึงเป็นที่มาของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงได้กำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการอ่านคือ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 ก : 4) โดยกำหนดคุณภาพการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการจับใจความนักศึกษาระดับชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชไว้ว่า สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและเข้าใจข้อความที่อ่าน นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิดคาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ และกำหนดแนวทางการปฏิบัติได้ เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545ข : 2) จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จากสถิติการอ่านของคนไทยพบว่าคนไทย อ่านลดลง จากร้อยละ 69.1 ในปี 2548 เป็นร้อยละ 66.3 ใน

ปี 2551 และจากจำนวนคนที่ไม่อ่านหนังสืออีกร้อยละ 33.7 นั้น ใช้เวลาเพื่อดูโทรทัศน์ถึงร้อยละ 54.3 รองลงมา คือไม่มีเวลาอ่าน ไม่สนใจหรือไม่ชอบอ่านหนังสือ และอ่านหนังสือไม่ออก ตามลำดับ ซึ่งจากสถิติ โดยภาพรวมพบว่า คนไทยอ่านลดลงเกือบทุกวัย ส่วนใหญ่จะใช้เวลาดูโทรทัศน์มากขึ้น ทำให้จินตนาการน้อยลง อย่างไรก็ตามคนไทยใช้เวลาอ่านหนังสือน้อยลง จากเฉลี่ย 51 นาทีต่อวัน ในปี 2548 เหลือ 39 นาทีต่อวัน ในปี 2551 โดยมีกลุ่มเยาวชนอ่านมากที่สุด 46 นาทีต่อวัน (สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ <http://thainews.prd.go.th/> 2551) กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้โรงเรียนดำเนินการตามมาตรการเพื่อส่งเสริมการอ่านและมาตรการเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างจริงจัง ในส่วนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้กำหนด มาตรการ 10 ประการ ไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ, 2546 : 17)

1. อ่านหนังสือทุกวัน
2. เลือกสรรอ่านตามความสนใจ
3. ท่องอาขยานได้ เข้าใจความหมาย
4. ลายมืองามตามมาตรฐาน
5. บันทึกการอ่าน ฟัง ค้นคว้า
6. พัฒนาการเขียนเรียงความ ย่อความ
7. พยายามทำแบบฝึกหัด
8. ศึกษาวิเคราะห์เหตุผล
9. ร่วมกิจกรรมกับชุมชน และสถานศึกษา
10. ศรัทธา สืบทอดภาษาไทย

ผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษาและโดยตรง ซึ่งทำให้ขาดสมรรถภาพทางการอ่านจับใจความ สูงจากประเมินผลการศึกษารอบสอง

เมื่อปีการศึกษา 2549 ตามมาตรฐานด้านผู้เรียน (มาตรฐานที่ 5) นักศึกษาสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ ผลการประเมินอยู่ในระดับพอใช้ ซึ่งยังไม่เป็นที่น่าพอใจ และจากประสบการณ์ผู้วิจัยเป็นครูที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาภาษาไทย ได้เห็นปัญหาของนักเรียนแต่ละรุ่นอย่างหลากหลาย และปัญหาการอ่าน เป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งการอ่านจับใจความมีปัญหาหนักที่สุด ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากนักเรียนในปีการศึกษา 2549 – 2551 คือปีการศึกษา 2549 นักเรียนทั้งหมด 48 คน นักเรียนที่อ่านจับใจความผิดบ่อยๆ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 58.33 ปีการศึกษา 2550 นักเรียนทั้งหมด 49 คน นักเรียนที่อ่านจับใจความสำคัญผิดบ่อยๆ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 51.02 ปีการศึกษา 2551 นักเรียนทั้งหมด 54 คน นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญ ผิดบ่อย ๆ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 57.40 จากความสำคัญของการอ่าน สภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะขั้นประกาศนียบัตรชั้นสูง เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการอ่าน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความ ให้มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีความกระตือรือร้น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย สามารถเรียนรู้กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนอีกทางหนึ่ง ปัจจุบันนี้การอ่านจับใจความยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ พบว่าปัญหาที่ทำให้การอ่านจับใจความไม่ประสบผลสำเร็จ มีสาเหตุมาจากครูผู้สอนขาดแคลนวัสดุประกอบการเรียนการสอนที่จะนำมาใช้ฝึกฝนทักษะการอ่านให้กับผู้เรียน จากปัญหาดังกล่าว ครูควรให้ความสำคัญของการอ่านจับ

ใจความให้มาก และควรแก้ปัญหาข้อบกพร่องด้วยการสอนซ่อมเสริม ผลิตสื่อการอ่านที่ตรงกับระดับความสามารถ ความต้องการ และความสนใจของนักเรียนและครูควรให้นักเรียน เรียนด้วยตนเองมากขึ้น เพราะระบบการเรียนการสอนในปัจจุบันจะไม่ให้ครูสอนตามเนื้อหาหรือคู่มือครุมาหนัก แต่จะมุ่งเน้นให้นักเรียน เรียนด้วยตนเอง คือให้เด็กรู้จักคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาด้วยตนเอง ฉะนั้นการผลิตสื่อการสอนโดย เฉพาะชุดการสอนจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งสำหรับการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้ที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองอย่างเพียงพอ ครูไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนรักการอ่านน้อยลง และมีผลการเรียนต่ำ ฉะนั้น การสอนอ่านจับใจความที่ดี ต้องจัดกิจกรรมหลายรูปแบบ และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิด ตีความ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2544 ซึ่งได้แบ่งระดับการอ่านไว้ 4 ประการ คือ การอ่านและเข้าใจตามตัวหนังสือ การอ่านเพื่อตีความ การอ่านเพื่อวิเคราะห์ และการอ่านเพื่อสร้างสรรค์ ดังนั้น ขบวนการสอนอ่านจับใจความ เป็นสิ่งจำเป็นควรจะทำให้ให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านจับใจความ ตั้งแต่ผู้เรียนมีอายุน้อยนับตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ซึ่งจะได้ผลดีกว่า การฝึกในระดับอุดมศึกษา เพราะปัญหาเกี่ยวกับการสอนอ่านจับใจความที่เกิดขึ้นในระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นสูง นั้นนักศึกษาบางคนอ่านได้แต่ไม่เข้าใจเรื่องราวที่อ่าน จึงทำให้จับใจความของเรื่องไม่ได้ และส่วนใหญ่มักไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริง กับความคิดเห็นของผู้เรียนได้ เนื่องจากผู้เขียนมิได้แสดงแนวคิดหรือใจความสำคัญของเรื่อง

ความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การอ่านจับใจความ ควรได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะในการอ่านจับใจความ เพื่อให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ถูกต้องและสามารถจับใจความของเรื่องได้ในเวลาทีรวดเร็วนอกจากนี้การฝึกทักษะการอ่านจับใจความ เป็นวิธีการสอนอ่านอีกวิธีหนึ่งที่จะนำไปใช้แก้ปัญหาการสอนอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะ สำหรับฝึกอ่านจับใจความ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนเพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะสามารถตอบสนองนักเรียนให้มีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้นจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 65.54 เปอร์เซนต์ จากเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ 80 เปอร์เซนต์ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุหลายประการด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านผู้เรียน ที่ยังขาดความรู้พื้นฐานในการเขียนและการอ่าน อันเนื่องมาจากเจตคติที่ไม่ดีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในด้านการเรียนการสอน ยังขาดความทันสมัยครอบคลุมเนื้อหา และที่สำคัญคือในด้านตัวผู้สอนเอง ยังขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาวิธีสอนให้มีความหลากหลาย ซึ่งปัจจัยที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่ามีวิธีแก้ปัญหาการเรียนการสอนหลายวิธีที่จะแก้ปัญหานี้ เช่น วิธีสอนแบบเกมและการเล่นต่างๆ ข้อดีคือนักเรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลินแต่มีข้อเสียคือ นักเรียนเพลินกับเกมและการเล่นจนลืมรับผิดชอบงานที่มอบหมาย บางคนเล่นสนุกสนานจับประเด็นความรู้ไม่ได้ ครูต้องใช้วิธีการคุนนักเรียน วิธีการแบบเรียนภาษาไทย

จากการฟังนิทาน ข้อดีคือ นักเรียนฟังแล้วใส่อารมณ์ไปด้วย เกิดความเข้าใจ ตอบคำถามได้ สนุกสนานได้คิดเตือนใจ ข้อเสีย เขียนสรุปข้อความสำคัญไม่ได้ ครูเสียเวลาต้องอธิบายซ้ำแล้วซ้ำอีก นักเรียนที่เก่งเบื่อหน่ายการเรียน วิธีสอนแบบอธิบาย การสอนแบบนี้ มีข้อดีคือครูอธิบาย นักเรียนตั้งใจฟัง เมื่อฟังเข้าใจ ทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนได้ ข้อเสียคือครูต้องเตรียมตัวบรรยายและทำแบบฝึก นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เบื่อหน่ายการเรียน มีความสนใจต่ำ การใช้แบบฝึก มีข้อดีคือ นักเรียนได้ฝึกแบบฝึกในรูปแบบต่างๆอย่างหลากหลาย ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนจดจำและทบทวนบทเรียนอย่างเข้าใจ ตั้งใจเรียน สามารถทำเป็นการบ้าน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้วย และที่สำคัญได้พัฒนาความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และเรียนได้อย่างมีความสุข นักเรียนเกิดความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนเกิดทักษะและมีความรู้ความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงเลือกเอาการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อแบบฝึกทักษะสำหรับการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยคาดหวังว่าการวิจัยเรื่องนี้ จะช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่ดีและจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่นๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปวส.1 สาขาบัญชี

สมมุติฐานของการวิจัย

นักศึกษาชั้นปวส.1 สาขาบัญชี มีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มประชากร

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการจับใจความนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 21 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม

การวิจัยครั้งนี้มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชตามมาตรฐานการเรียนรู้ดังนี้

1. สามารถสะกดคำโดยใช้น้ำเสียงและรูปของพยัญชนะสระและวรรณยุกต์ ประสมเป็นคำอ่านและเขียนคำได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษา

2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค การเรียงลำดับคำและเรียบเรียงประโยคตามลำดับความคิดที่ชัดเจนโดยนำคำและชุดคำจากหนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน มาจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1. หลักและกลวิธีการอ่านจับใจความสำคัญ
- ชุดที่ 2. การอ่านจับใจความ ย่อหน้า
- ชุดที่ 3. การอ่านจับใจความ นิทาน
- ชุดที่ 4. การอ่านจับใจความ บทเพลง
- ชุดที่ 5. การอ่านจับใจความ บทร้อยกรอง
- ชุดที่ 6. การอ่านจับใจความ เกร็ดความรู้
- ชุดที่ 7. การอ่านจับใจความ จดหมาย
- ชุดที่ 8. การอ่านจับใจความ บทความ
- ชุดที่ 9. การอ่านจับใจความ ประกาศ
- ชุดที่ 10. การอ่านจับใจความ พจนานุกรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าคะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนมาหาค่าทางสถิติ โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อประสมตามเกณฑ์ 80/80 ตามสูตร E_1/E_2 (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 136)
2. นำคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของสื่อประสม โดยใช้สูตร $E.I$ (เผชญิ กิจระการ. 2544 : 1-4)
3. นำคะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยสื่อประสมมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 72)

สรุปผลการวิจัย

การอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการ เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ การอ่านจับใจความเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการทดลองแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิธีการทางสถิติเบื้องต้นได้แก่ ผลรวมค่าเฉลี่ย เฉลี่ยร้อยละค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

1.1 กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวนทั้งสิ้น 21 คน

1.2 ผลการทดสอบวัดความรู้พื้นฐานก่อนการเรียน พบว่านักเรียน 21 คน ได้ทำแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่ามีนักเรียนไม่ผ่านตามเกณฑ์

1.3 ผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน พบว่านักเรียน 21 คน ได้ทำแบบทดสอบหลังเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 40 ข้อ คะแนนเต็ม 40 คะแนน พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 100

1.4 ผลการพัฒนา/ความเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้น ระหว่างการวิจัย นักเรียนได้เรียนรู้ตามกระบวนการการอ่านจับใจความ 10 ครั้ง ครั้งละ 10 คะแนน รวม 100 คะแนน ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ผ่านไว้ ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทุกคน สรุปว่า คะแนนกลุ่มนักเรียนทดลองแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ได้คะแนนรวมเฉลี่ย 87.81 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน และเมื่อทดสอบหลังการเรียนรู้แล้วคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.62 ปรากฏว่า เมื่อคำนวณหา ประสิทธิภาพของคะแนนรวมจาก ได้เท่ากับ 87.81/87.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

1.5 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 20.05 คะแนน และ 35.05 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบ หลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนรวมก่อนเรียน 421 คะแนน เฉลี่ยก่อนเรียน 20.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียน ที่ 3.29 คะแนนรวมหลังเรียน 736 เฉลี่ยหลังเรียน 35.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ในกิจกรรมการเรียนการสอนของนักศึกษาประกาศนียบัตร ชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชี เป็นสิ่งที่ดี กล่าวคือ ทำให้นักเรียนมีผลการเรียนรู้สูงขึ้น ทั้งยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน มีความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงถือว่าเป็นนวัตกรรมที่จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้อีกทางหนึ่ง

1.2 ในการนำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ไปใช้ ในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนนั้น ครูจะต้องมีการเตรียมพร้อมในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.2.1 ด้านตัวครู การนำแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูจะต้องมีการศึกษาและทำความเข้าใจในสิ่งต่อไปนี้

1) ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ทุกขั้นตอนให้เข้าใจเป็นอย่างดีแล้วจึงนำไปใช้จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและไม่เสียเวลาในการจัดการเรียนการสอน และอีกประการหนึ่งเนื้อหาในแผนการสอนหนึ่งๆ อาจมีความซับซ้อน ครูผู้สอนควรมีการยืดหยุ่นเวลานั้นเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ควรมีการปรับปรุงแผนการสอนให้เหมาะสมกับระยะเวลาในแต่ละชั่วโมงที่ทำการเรียนการสอน

2) ศึกษาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ครูผู้สอนจะต้องศึกษาให้เข้าใจ ให้ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการ เนื้อหา จุดประสงค์ และรูปแบบการใช้ ตลอดจนแนวทางในการปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

มากที่สุดควรมีการปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์ และรูปแบบเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การเรียนการสอน

1.2.2 ด้านนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ได้อย่างถูกต้อง และเกิดประโยชน์มากที่สุด จะต้องมีการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ดังนี้ ชี้แจงหลักและวิธีการในการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ว่ามีวิธีการอย่างไร ตลอดจนขั้นตอนต่างๆ ในการใช้ รวมถึงข้อตกลงต่างๆ ที่มีความจำเป็นเพื่อให้การเรียนเป็นไปด้วยความเรียบร้อยไม่ก่อให้เกิดความสับสนและเสียเวลา ซึ่งวิธีการดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนเอง

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนครูในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดกำลังใจ และเกิดความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะที่ครูจัดทำขึ้น กับการสอนที่ใช้แบบฝึกในหนังสือเรียน

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ของนักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กับการสอนแบบโครงการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราชที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

2. ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรชั้นสูง ชั้นปีที่1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีทักษะการอ่านจับใจความสูงขึ้น

3. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ ส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และใช้การอ่านจับใจความ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้

4. แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และเจตคติเรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

โดยการสร้างแผนผังความคิดรวบยอดของนักศึกษาระดับ ปวช. 1

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 256๕ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวจันทร์ทิพย์ ฤทธิเรือง
ตำแหน่ง	ครู ค.ศ.1
วุฒิการศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	คบ.สังคมศึกษา
	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาวิธีสอนด้วยการนำนวัตกรรม การศึกษาที่น่าสนใจมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สัมฤทธิ์ผลตามต้องการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ด้วยการจัดการ เรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) ช่วยแก้ปัญหาการจัดการ เรียนรู้สู่สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นการจัดการกิจกรรมการจัดการ เรียนรู้ โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความสุข เกิด ความมั่นใจตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้เรียนสรุปความคิดรวบยอด โดย กระบวนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์แสดงความคิดเห็นระหว่างเพื่อนนักเรียน ด้วยกันทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น ครูผู้สอนมีบทบาทกระตุ้นให้ ผู้เรียนให้เกิดแนวคิดด้วยการตั้งคำถามต่งนั้น ผู้ศึกษาจึงสนใจนำวิธีการนี้มา ทดลองสอนนักเรียนระดับปวช.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา หน้าที่พลเมืองและศีลธรรมของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผัง มโนทัศน์ อีกทั้งเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการสร้างความคิดรวบยอดของนักเรียนระดับ ปวช.3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เรื่องหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง โดยแผนผังความคิด
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนระดับ ปวช. 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาเจตคติเรื่องหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ของนักเรียนระดับ ปวช. 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาเป็นนักเรียนระดับ ปวช. 1 วิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนระดับ ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 33 คน โดยการกำหนดแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวิตกับสังคมไทย เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พ.ศ.2563
2. ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายเนื้อหาวิชา ชีวิตกับสังคมไทย จัดหน่วยการเรียนรู้รายวิชาชีวิตกับสังคมไทย
3. ศึกษา ค้นคว้า นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้

4. เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

5. ศึกษาหลักการและเทคนิคการสร้างแบบทดสอบแบบ เลือกตอบ

6. วิเคราะห์ สาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัด เพื่อวางแผนการออก ข้อสอบให้สอดคล้องกับเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด

7. เลือกประเภทของแบบทดสอบที่จะวัด คือ เป็นแบบทดสอบ ชนิดปรนัย

8. เลือกตอบจำนวน 30 ข้อเขียนข้อสอบตามที่วางแผนไว้ นำ แบบทดสอบที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจำนวน 30 ข้อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนการเรียนรู้ (Pretest)
2. ดำเนินการทดลอง
3. เมื่อทดลองครบ 5 ชั่วโมงแล้ว ทำการทดสอบหลัง การทดลอง (Posttest)
4. ตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แล้วนำผลที่ได้มา วิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้

1. หาค่าเฉลี่ย (X) ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน คะแนนผลการประเมิน ทักษะหรือคะแนนการประเมินความพึงพอใจ ใช้สูตร

$$X = (\Sigma R) / N$$

2. หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนผล การประเมินทักษะ หรือคะแนนการประเมินความพึงพอใจ

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานสถิติที่ใช้ในการ ทดสอบความแตกต่างของ

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยวัดก่อนเรียน และหลังเรียนโดยคำนวณ จากสูตร t-test dependent (ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ.2538)

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ผังมโนทัศน์วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเรื่องหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การสอนเขียนผังมโนทัศน์ควรเริ่มให้แนวทางการเขียนจากเรื่อง ที่มีความหลากหลายและมีเนื้อหาเข้าใจง่ายจากนั้นจึงเพิ่มเนื้อหาให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความเข้าใจลักษณะของผังมโนทัศน์และวิธีเขียนผังมโนทัศน์ควร นำเอารูปแบบและกระบวนการศึกษาในครั้งนี้นำมาทำการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา ของกลุ่มสาระอื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรศึกษาผลการใช้ผังมโนทัศน์กับตัวแปรอื่น ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ความสนใจในการเรียน และการนำไปใช้ศึกษาผลการสอนกับนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

2.2 ควรนำเอารูปแบบ และกระบวนการศึกษาในครั้งนี้ไปทำการศึกษากับเนื้อหาวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ การจัดการเรียนการสอนใช้ผังมโนทัศน์กับรูปแบบการสอนอื่นๆ

การพัฒนาทักษะการเขียน โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางนันทรัตน์ ชนะชู
ตำแหน่ง	ครู คศ.3
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จึงได้จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาทุกแห่ง โดยมีนโยบายพัฒนาคุณภาพการสอนภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียนที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ (30000-1207) พบว่าผู้เรียนมีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องปรับปรุง วัดได้จากผลการสอบจากการเรียนรายวิชานี้ เนื่องจากผู้เรียนขาดทักษะความรู้พื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษ ผู้เรียนขาดความชำนาญในการเขียน ไม่รู้ว่าจะเรียงประโยคอย่างไร เขียนอย่างไรเป็นต้น ดังนั้น จากการศึกษาข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ให้มีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น และการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษให้สามารถใช้สื่อสารได้ในสังคมอันเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา ระดับ ปวส. 2 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักศึกษาระดับชั้น ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการ

กลุ่มตัวอย่าง

ปวส.2 สาขาวิชาการจัดการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 22 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
3. แบบสอบถามความพึงใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ชุด โดยใช้เวลา 12 ชั่วโมง
3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และหาค่าเฉลี่ย ร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เท่ากับ 75.04 /77.04
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้น ปวส.2 หลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนเพื่อให้เนื้อหาเหมาะสมสามารถใช้สอนนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ได้
2. ควรมีการศึกษาชุดกิจกรรมการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในเรื่องอื่นๆ ต่อไป
3. ควรพัฒนาชุดกิจกรรมฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมอื่นๆ อีก

4. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเรื่องที่จะฝึกเขียนตามความสนใจ ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับครูภาษาอังกฤษ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 2
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้น ปวส.2 เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

การศึกษาพฤติกรรมการไม่ส่งงานวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (20000-401) ของนักเรียนระดับ ปวช.1

สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นายธนิกกุล ไตรเมศ
ตำแหน่ง	ครู
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คบ.คณิตศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการสอนในวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401) ของนักเรียน ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษาที่ 2/2565 พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มักจะส่งงานที่ได้รับมอบหมายไม่ตรงเวลาที่ครูผู้สอนกำหนด หรือบางคนก็ไม่ส่งงานเลย ซึ่งทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ และในบางรายวิชาอาจมีผลต่อคะแนนเก็บของนักเรียน ดังนั้นผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ (รหัสวิชา 20000-1401) จึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษาที่ 2/2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงานในภาคเรียนปัจจุบันให้ทันทั่วทั้ง เพื่อลดปัญหาผู้เรียนออกกลางคัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงานของนักเรียนชั้นปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษาที่ 2/2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาการไม่ส่งงานของนักเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขาอาหารและโภชนาการ กลุ่มที่1-3 จำนวน 107 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 จำนวน 39 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของ นร.ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษาที่ 2/2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนในการไม่ส่งงานโดยมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาเทคนิคการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารต่าง ๆ
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อหาสาเหตุในการไม่ส่งงานของนักเรียนระดับ ระดับ ชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ กลุ่มที่ 2 จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนวิเคราะห์ตนเองใส่หมายเลขลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงานจากลำดับมากที่สุด (1) ไปจนถึงลำดับน้อยที่สุด (15)
3. นำแบบสอบถามปรีกษางานวิจัยเพื่อตรวจสอบและแก้ไข
4. แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามก่อนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 39 คน
2. บันทึกคะแนนของแต่ละสาเหตุ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบที่มีต่อการไม่ส่งงาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษาที่ 2/2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน ในเรื่องการไม่ส่งงาน แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน ลำดับที่ 1 คือ การการบ้านมากเกินไป โดยคิดจากนักเรียน 39 คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ 1

ข้อเสนอแนะ

จากการสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียน ปวช.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ปีการศึกษาที่ 2/2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 39 คน ในเรื่องการไม่ส่งงาน ในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้พบว่าแบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นในเรื่องการไม่ส่งงาน ได้ทำให้ทราบถึงสาเหตุที่สำคัญมากที่สุดจนถึงสาเหตุที่น้อยที่สุดในการไม่ส่งงาน คือ การบ้านมากเกินไป แบบฝึกหัดยากทำไม่ได้ สิ้นทำ ไม่น่าสนใจ เบื่อหน่ายไม่อยากทำ เวลาน้อย ไม่เข้าใจ คำสั่ง ครูอธิบายเร็ว ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษา หนังสือหาย ไม่ได้นำสมุดมาเตรียมตัวสอบเก็บคะแนนวิชาอื่น ช่วยเหลืองานผู้ปกครอง ทำกิจกรรม

โรงเรียน และออกงานกับผู้ปกครอง และต่อไปเป็นแนวทางแก้ปัญหาข้างต้นของนักศึกษา

- อยากได้การบ้านที่น้อยลง
- อยากได้การบ้านแบบพอดีๆ ไม่น้อยไม่มากเกินไป
- อยากให้มีงานและการบ้านน้อยๆ
- อยากได้การบ้านน้อยๆ วันละ 1 อย่าง
- อยากให้การบ้านพอสมควรกับเวลา
- อยากเรียนอย่างเดียวไม่มีการบ้าน
- การบ้านไม่ยากเกินไป
- อยากได้การบ้านวันละ 1 วิชา
- อยากให้มีการบ้านสัปดาห์ละ 1 วิชา
- ควรให้เวลาในการทำการบ้านและลดการบ้านลง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ครูผู้สอนได้กำหนดเวลาการส่งงานเป็นระยะๆ อีกครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้ปรับตัวและประสานครูที่ปรึกษา หัวหน้าแผนกวิชาด้วย วาจาและเอกสาร เพื่อสร้างแรงจูงใจช่วยเหลือผู้เรียนร่วมกัน ส่วนผู้เรียนที่ไม่สามารถแก้ปัญหาได้ก็ติดต่อผู้ปกครองให้ช่วยเหลืออีกทางหนึ่ง จุดมุ่งหมายเพื่อลดการออกกลางคันของผู้เรียน

การพัฒนาและใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ระดับ ปวส.

โดยใช้รูปแบบ การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาววรรณิภา อิศระดำเกิง
ตำแหน่ง/สังกัด	ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ระดับชั้น ปวส. พบว่า ระดับคะแนนในหน่วยการเรียนรู้ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ต่ำกว่าเกณฑ์ เนื่องจากผู้เรียนมองว่า เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ เป็นเรื่องที่ยาก ผู้เรียนหลายคนขาดทักษะทางวิทยาศาสตร์รวมทั้งไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนไปแล้วไปประยุกต์ใช้ได้ส่งผลให้ผู้เรียนมีระดับคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-

1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาต่อเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ จำนวน 6 ห้อง จำนวน 141 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เป็นนักศึกษาชั้น ปวส.1บข.6 จำนวน 1 ห้อง จำนวน 22 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพเอกสารประกอบการเรียน เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ มีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนการสอน
- 1.2 ศึกษาเนื้อหาหลักสูตร เอกสารต่าง ๆ เพื่อดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตร
- 1.3 ดำเนินการสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน ลำดับขั้นตอนการสร้างและพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน

1.3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ในการพัฒนาเอกสารประกอบการเรียน

1.3.2 กำหนดรูปแบบ และเรียบเรียงเนื้อหา

1.3.3 องค์ประกอบในรูปเล่ม

1.3.4 เนื้อหา เป็นเนื้อหาตามคำอธิบายรายวิชา

1.4 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความถูกต้องและความเหมาะสม

1.5 ขั้นทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน ทดลองใช้ครั้งที่ 1

1.6 ขั้นทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน ทดลองใช้ครั้งที่ 2

1.7 ขั้นทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน ทดลองใช้ครั้งที่ 3

หาประสิทธิภาพ

1.8 ขั้นทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน ทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นสร้างและหาประสิทธิภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ มีขั้นตอนดังนี้

2.1 สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์

2.2 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรง (IOC) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษา

2.3 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาทดลองใช้ครั้งที่ 1 หาค่าความยากและอำนาจจำแนก

2.4 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาทดลองใช้ครั้งที่ 2 หาค่าความเที่ยง

2.5 นำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนไปใช้ทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่องสารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กำหนดตารางเวลาเรียนในการทดลอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โดยทดลองในช่วงเวลาเรียน สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง ตามขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานของนักเรียนแล้วรวบรวมข้อมูลไว้เพื่อเปรียบเทียบกับผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน

2. ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่องสารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ และปฏิบัติการกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในใบงาน ในระหว่างที่นักศึกษากำลังศึกษาเนื้อหา ผู้สอนจะดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติงานทุกครั้งที่มีภาคปฏิบัติในแต่ละใบงาน และเมื่อศึกษาภาคปฏิบัติจนจบสิ้นกระบวนการแล้ว จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อทบทวนความรู้ และรวบรวมคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน มาเป็นข้อมูลการหาค่าประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้านกระบวนการ (E1)

3. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพด้านการเรียนรู้ (E2)

4. นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน มาเปรียบเทียบ หาค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าทางการเรียน

5. ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 3000-1308 วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่องสารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้วิเคราะห์

- ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- หาค่าประสิทธิภาพของสื่อประสม โดยใช้สูตร

$$E_1 = \left[\frac{(\sum X) / N}{A} \right] \times 100$$

เมื่อ E₁ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรืองาน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \left[\frac{(\sum F) / N}{B} \right] \times 100$$

เมื่อ E₂ คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้กับเกณฑ์ที่กำหนดใช้ t-test แบบ One group Pretest –Posttest Design โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{D}}{\frac{\sqrt{N \sum D^2 - (\sum D)^2}}{N(N-1)}}$$

t = ค่าสถิติ t-test

D = ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน

กับทดสอบหลังเรียน

$\bar{D}$ = ค่าเฉลี่ยของ D

$\sum D^2$ = ผลรวมความแตกต่างของคะแนนยกกำลังสอง

N = จำนวนผู้เรียน

เกณฑ์เฉลี่ยการประเมินความความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะชีวิต เรื่องทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์

โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ท (Rating Scale) โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

การแปลความหมายของระดับคะแนนในตอนต้นที่ 2 ได้แปลผลระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ โดยใช้ค่าเฉลี่ยของผลคะแนนเป็นตัวชี้วัดตามเกณฑ์ในการวิเคราะห์ ตาแนวคิดของ เบสท์ (Best W. John. 1997, p 190) มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประสิทธิภาพของ เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ เท่ากับ 83.18/81.14

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน

3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ที่สร้างขึ้นนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งครูสามารถนำเอกสารประกอบการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ไปใช้ในการสอน รายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ เพื่อใช้แก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำได้

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเมื่อมีการประเมินผล ครูควรแจ้งผลการประเมินทุกครั้ง ตลอดจนให้คำแนะนำ รวมถึงข้อสังเกตที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้เรียนได้มีการปรับปรุงพัฒนา และได้แก้ไขข้อบกพร่องของตนเองในโอกาสต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรมีทำการวิจัยเพื่อสร้างสื่อประกอบการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ วิชาวิทยาศาสตร์ ทั้งรายวิชาในโอกาสต่อไป

2.2 ควรทำการทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียน หลาย ๆ ครั้ง กับนักเรียนทุกกลุ่มที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ ทุกกลุ่ม เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) ได้เอกสารประกอบการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนการสอน ที่ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น

2) ครูผู้สอนได้แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน รายวิชาวิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ เรื่อง สารสังเคราะห์และผลิตภัณฑ์

3) ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีทักษะการคิดแก้ปัญหา การสื่อสาร และมีการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ให้เป็นไปตาม หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่1 แผนกการจัดการโลจิสติกส์ กลุ่ม 1

โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
Development of academic achievement of 1st year diploma
students, Department of Logistics Management, Group 1 by
using a skill set.

ผู้วิจัย	นายสมโชค ทิพย์มณี
ตำแหน่ง	ครู คศ. 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	กศบ.คณิตศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นการพัฒนาที่เน้นการสอน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีในการคิดคำนวณเป็นพื้นฐานในการศึกษาความรู้ ในการสอนที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้เกิดจากสาเหตุสำคัญ คือผู้เรียนไม่สนใจเรียน เห็นว่ายาก และวิเคราะห์ไม่เป็นจึงเป็นเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จากการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่1 จำนวนนักเรียนทั้งหมด 29 คน มีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเกือบทุกคน ดังนั้น ผู้ทำการวิจัยจึงหาวิธีการดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้น โดยใช้แบบฝึกทักษะที่หลากหลาย

ดังนั้นในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ จะใช้วิธีการประเมินนักเรียนควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ เพื่องานอาชีพด้วยแบบฝึกทักษะที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกการจัดการโลจิสติกส์ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกการจัดการโลจิสติกส์ กลุ่ม 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 3 ชนิด

1. แผนการสอนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ เรื่อง การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 แผน

2. ชุดฝึกทักษะเรื่อง การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 6 ชุด

3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ เรื่อง การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

2. สร้างชุดฝึกทักษะรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ เรื่อง การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ เรื่อง การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียน(PRE-TEST) ใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสร้างขึ้นก่อนโดยใช้ google form ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอบเองใช้เวลาในการทดสอบ 40 นาทีแล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิตของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1

3. ทำการทดลองสอบหลังเรียน(POST-TEST) หลังการทดลองสิ้นสุดลงโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนที่ได้จากการตรวจผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพื่องานอาชีพ ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขา การจัดการโลจิสติกส์กลุ่ม 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ

สรุปผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่1เฉลี่ยก่อนเรียน 42.59 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.20 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเฉลี่ย 57.41 จากคะแนน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 63.10 จากการทดสอบทั้งสองครั้งผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 มีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 34.78 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นหลังจากได้แบบฝึกทักษะเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ครูผู้สอนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนการจัดการโลจิสติกส์ สามารถนำแบบฝึกทักษะเรื่องการหาค่าเฉลี่ย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบใช้และพัฒนาต่อไป

2. ควรมีการศึกษาเจตคติต่อการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

3. ควรมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างต่อเนื่อง และในระดับชั้นอื่นๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพด้วยแบบฝึกทักษะที่สูงขึ้น

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ เรื่อง ตรรกศาสตร์

ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1

แผนกวิชาการจัดการและซัพพลายเชนโลจิสติกส์ ห้อง 1

และแผนกรงูกรักดอกไม้และงานประดิษฐ์

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวเดือน บริพันธ์
ตำแหน่ง	ครู คศ. 2
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	คบ.คณิตศาสตร์ สน.ม.สังคมวิทยา
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

คณิตศาสตร์เป็นวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์เป็นรากฐานแห่งความเจริญของเทคโนโลยีต่างๆ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นวิชาที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้เพราะคณิตศาสตร์สอนให้รู้จักใช้เหตุผลอย่างถูกต้อง คิดอย่างมีระบบระเบียบตามลักษณะโครงสร้างของวิชาคณิตศาสตร์ คิดอย่างละเอียดลออเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งมีคุณสมบัติเหล่านี้สามารถสร้างและสะสมพร้อมกันสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (จรรยาพร งามโสม, 2546, หน้า 1) ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร เนื่องจากธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์เป็นทักษะการคิดคำนวณสรุปความคิดรวบยอด มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน และทักษะโครงสร้างที่มีเหตุผล สื่อความหมายโดยใช้สัญลักษณ์มีลักษณะเป็นนามธรรมจึงยากต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจ (ยุพิน พิพิธกุล, 2530, หน้า 1-3) วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องใช้ความจำ ความเข้าใจ ทักษะความชำนาญจึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้และแก้ปัญหาได้ต่อไป ความรู้ในแต่ละเรื่องจะสัมพันธ์กันเป็นลูกโซ่ ผู้เรียนจึงต้องมีความรู้พื้นฐานที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้เรื่องใหม่ ผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมตั้งแต่เริ่มต้นร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง มีสมาธิโดยตลอด เมื่อเข้าใจเนื้อหาในชั้นเรียนแล้วยังไม่พอ ผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะความชำนาญอย่างสม่ำเสมอ ทำโจทย์หลายรูปแบบโดยทำให้รวดเร็วและแม่นยำ(ขนาด เชื้อสุวรรณทวี, 2542, หน้า 123)

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนคณิตศาสตร์ควรจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในความสามารถทางการเรียนการสอนของนักศึกษาเพื่อประกอบการเลือกกิจกรรมในการเรียนการสอน ซึ่งในการสอนนักศึกษาระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถแตกต่างกันในการเรียนคณิตศาสตร์นั้นจะเป็นผลดี เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักศึกษาได้เรียนรู้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล หรืออาจให้นักศึกษาที่มีความสามารถสูงกว่าได้มีโอกาสช่วยเพื่อนที่มีความสามารถต่ำกว่า ซึ่งจะสามารถทำให้นักศึกษาที่มีความสามารถต่ำกว่าเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นด้วยวิธีที่ใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถใช้ภาษาที่สื่อสารกันให้เข้าใจง่ายกว่าและกล้าที่จะซักถาม (สาคร บุญดาว, 2537, หน้า 118-132) และข้าพเจ้าได้รับคำสั่งให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 โดยได้จัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดหลังจากจบการเรียนการสอนในแต่ละเรื่องแล้วผลปรากฏว่าการเรียนการสอนไม่ประสบ

ผลสำเร็จเท่าที่ควรโดยพิจารณาจากการทำแบบทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช สอบรายหน่วยไม่ผ่านประมาณร้อยละ 60 ทั้งนี้เนื่องจากคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาก ครูไม่สามารถทำให้ผู้เรียนมองเห็นเป็นรูปธรรมได้แล้วผู้เรียนก็จะเกิดการเรียนรู้ได้ยาก ในกระบวนการเรียนการสอนนั้นสื่อการสอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งเพราะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้นี้มีความคงทน ถ้าครูผู้สอนอาศัยสื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ แนวความคิด เจตคติ และทักษะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น จดจำไปได้นาน สิ่งที่เป็นนามธรรมที่เข้าใจยากก็สามารถทำให้เป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนสนุกสนานเพลิดเพลินไม่เบื่อหน่าย เป็นการลดปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียนของผู้เรียน และเพิ่มประสิทธิภาพของผู้สอนไปในตัว (นุชลดา ส่องแสง, 2540, หน้า 2)

ด้วยเหตุผลต่างๆ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ข้าพเจ้าจึงสนใจที่จะทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 เพื่อให้ นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตรรกศาสตร์มากขึ้น และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ก่อนการใช้และหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชากรที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนในรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ จำนวน 108 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ได้แก่ นักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงชั้นที่ 1 แผนกวิชาการจัดการและซัพพลายเชนโลจิสติกส์ ห้อง 1 และแผนกธุรกิจดอกไม้และงานประดิษฐ์ ห้อง 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย 3 ชนิด ได้แก่

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์เรื่องตรรกศาสตร์ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์ ข้อสอบแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ
3. แบบบันทึกคะแนนก่อนการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะและหลังการทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. การสร้างแผนจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ
2. สร้างชุดฝึกทักษะรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ
3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติเพื่องานอาชีพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนการปฏิบัติการทดลอง (Pre test) ดังนี้

1.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 10 ข้อ บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนก่อนการทดลองสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

1.2 ให้นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล จะสอนซ่อมเสริมตอนพักกลางวันโดยใช้เวลา 4 สัปดาห์ บันทึกผลคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทำแบบฝึกระหว่างเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน

2. ทดสอบหลังปฏิบัติการทดลอง ดังนี้

2.1 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการศึกษาแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่องตรรกศาสตร์กับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.2 บันทึกผลการสอบไว้เป็นคะแนนสอบหลังการทดลอง สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ(สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล)
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
3. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. สูตร t-test สำหรับการทดลองกับนักเรียนกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังการทดลองใช้สูตร ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ,2540, หน้า 165)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{N \sum D^2 - (\sum D^2)}} \quad df = n-1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติใน t-Distribution
$\sum D$	แทน	การนำเอาผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรกของนักเรียนแต่ละคนบวกกัน	
N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะ	
$\sum D^2$	แทน	นำเอาผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรกของนักเรียนแต่ละคนยกกำลังสองแล้วบวกกัน	
$(\sum D^2)$	แทน	การนำเอาผลต่างของคะแนนครั้งแรกกับครั้งหลังของนักเรียนแต่ละคนบวกกันยกกำลังสอง	
N-1	แทน	ชั้นแห่งความอิสระ	

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ตรรกศาสตร์ ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ผลการศึกษามาอภิปรายดังนี้

ผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ได้ผลดังตารางที่ 4.1 โดยเปรียบเทียบ พบว่า มีนักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 57.89 ของผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 1 และแบบทดสอบหลังเรียนครั้งที่ 2 จำนวน 38 คน ได้ผลดังตารางที่ 4.2 โดยเปรียบเทียบ พบว่า มีนักศึกษามีคะแนน หลังเรียนครั้งที่ 2 สูงกว่าคะแนนหลังเรียนครั้งที่ 1 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 63.16 ของผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อการซ่อมเสริมสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อการซ่อมเสริม ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนการเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนนำแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ ตรรกศาสตร์ไปใช้ควรมีการแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ตรรกศาสตร์ เพื่อให้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและวิธีการใช้ให้ถูกต้องชัดเจนจนเกิดความเข้าใจความชำนาญของครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษา

1.2 ครูผู้สอน ควรพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง ตรรกศาสตร์ โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความหมายของประพจน์ การเชื่อมประพจน์ และตารางค่าความจริง ซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างยาก ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนในเนื้อหาให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 ในเนื้อหาอื่นๆ

2.2 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ตรรกศาสตร์ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์กับวิธีการเรียนรู้ในรูปแบบอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและความพร้อมของนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องตรรกศาสตร์สำหรับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1
2. ได้แนวทางในการสร้างสื่อการเรียนการสอนเพื่อใช้พัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาในเรื่องอื่นๆ
3. นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องตรรกศาสตร์ สูงขึ้น

การพัฒนาทักษะการอ่าน โดยใช้ชุดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการอ่าน

สำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2

สาขางานอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางมาลัย ชูจันทร์
ตำแหน่ง	ครู คศ.2
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท/บริหารการศึกษา
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจะประสบความสำเร็จได้ไม่ยากนัก ถ้ามีการพัฒนาองค์ประกอบความพร้อมในการอ่านให้สูงขึ้น ผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้ที่จะอ่านได้ไม่ว่าจะใช้วิธีการสอน หรือกิจกรรมอะไรก็ตามมาช่วยสอน ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองและเกิดความสนใจในการเรียน (นฤนาท, 2532) ดังนั้นการเพิ่มประสบการณ์ในการอ่านให้ผู้เรียนจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะศึกษา เพราะในปัจจุบันผู้เรียนบางส่วนยังขาดประสบการณ์ในการอ่าน ตีความ และแปลความหมายของประโยค การผ่านประสบการณ์ที่ได้ฝึกฝนการอ่านและการรับรู้ต่าง ๆ อย่างทันท่วงที จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การอ่านได้โดยไม่ต้องรอในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การอ่านก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ผู้สอนจะพบได้บ่อยในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนได้ก็ต่อเมื่อได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ควบคู่ไปด้วยกัน จากการสังเกตเหตุผลที่ผู้เรียนเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนละเลย ไม่ตระหนักถึงความสำคัญในการอ่านและสะกดคำศัพท์ ครูผู้สอนจึงควรหาวิธีการทำให้ผู้เรียนหันกลับมาสนใจทักษะการอ่านเพิ่มมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนสาขางานอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานคหกรรม รหัสวิชา 20000 – 1205 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชา คหกรรมศาสตร์ สาขางานอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 34 คน โดยเลือกแบบเจาะจงเนื่องจากมีนักเรียน เรียนในรายวิชานี้เพียงกลุ่มเดียว

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
3. แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาและค้นคว้าการทำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอคำแนะนำ
3. นำแบบทดสอบที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
4. ดำเนินการสำรวจข้อมูล
5. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้และนำข้อมูลมาวิเคราะห์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้ผ่านการพัฒนาและปรับปรุงจนมีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มประชากร จำนวน 30 คน เนื่องจากนักเรียน จำนวน 4 คน ไม่เข้าห้องเรียนในช่วงเวลาที่ทำการวิจัย
2. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทั้งหมดมาจัดเรียงนำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ได้ทั้งหมด
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบทดสอบทุกชุด มาวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการสอบก่อนเรียนและการสอบหลังเรียน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 คะแนนการทดสอบการอ่านของนักศึกษา ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกันมาก

สมมติฐานที่ 2 คะแนนการทดสอบการอ่านของนักศึกษา หลังการทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันมาก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ วัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับงานคหกรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 34 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งจากการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าค่าคะแนนทางสถิติก่อนทำการทดลองคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเป็น 12.93 และหลังทำการทดลองคะแนนของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเป็น 21.40 ซึ่งมีความแตกต่างกันมากอย่างเห็นได้ชัด แสดงว่านักเรียนสามารถเรียนการอ่านได้ดีและรักการอ่านมากขึ้น

บ่งบอกถึงประสิทธิผลของเครื่องมือในการใช้ ที่ทำการทดลองเป็นเรื่องที่เรียงลำดับจากเรื่องง่ายไปเรื่องยากและมีภาพประกอบรวมทั้งแบบฝึกหัดที่นักเรียนจะสามารถอ่านได้ง่ายและน่าสนใจ เป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนฝึกและหัดอ่าน เพราะนักเรียนสามารถจดจำคำศัพท์ไว้ในหน่วยความจำจึงสามารถอ่านจับใจความได้เมื่อมีการทดสอบภายหลัง

ข้อเสนอแนะ

1. วิธีการนี้เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพิจารณานำไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนได้ เนื่องจากการฝึกทักษะการอ่านนักเรียนจะเกิดความพร้อมในด้านต่าง ๆ คือ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาพร้อม ๆ กันไป
2. สามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือชนิดอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการอ่าน เช่น เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือ Multimedia ซึ่งจะมีความเคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบเป็นการเพิ่มความน่าสนใจในการอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้รู้ประสิทธิภาพของการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่อง
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในการฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน

สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน

รายวิชาวิทยาศาสตร์ฐานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308

ของนักเรียนระดับ ปวส.1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 4

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางทัศนีย์ พงศ์สมัคร
ตำแหน่ง/สังกัด	ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ วิทยาศาสตร์
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

รายวิชาวิทยาศาสตร์ฐานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 เปิดสอนให้กับนักศึกษาแผนกวิชาการบัญชี ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้นักศึกษามีความรู้เข้าใจเกี่ยวกับหลักการและการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ในงานธุรกิจและบริการ สามารถคำนวณทดลอง แก้ปัญหา วางแผน ตรวจสอบ และประยุกต์ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในงานอาชีพธุรกิจและบริการ และมีเจตคติที่ดีต่อวิทยาศาสตร์ในงานธุรกิจและบริการและกิจนิสัยที่ดีในงานอาชีพ

จากข้อมูลย้อนหลังในการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษาที่ผ่านมาปรากฏว่า มีนักศึกษางานบางส่วนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนวิชานี้ ปัญหาจากตัวนักศึกษาที่พบมากที่สุดคือ นักศึกษาพื้นฐานไม่ดี ไม่มีความถนัด ไม่ตั้งใจเรียน ไม่สามารถประยุกต์ความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ ขาดเรียนบ่อยหรือเข้าเรียนสาย ไม่สนใจเรียน ไม่ชอบวิชาวิทยาศาสตร์ฐานธุรกิจและบริการ ไม่ชอบการศึกษาค้นคว้า ไม่ชอบทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง เนื้อหาในรายวิชาเยอะและยากเกินไป ผู้วิจัยจึงสนใจ

ที่จะศึกษาสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 เพื่อนำมาเป็น ข้อมูลในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งาน ธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 ตลอดจนนำเสนอ แนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบสภาพและปัญหาในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308
2. เป็นข้อมูลให้อาจารย์ผู้สอนนำไปพัฒนาและปรับปรุงวิธีการ การจัดการเรียนการสอนในรายวิชานี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ให้สามารถ ประสบความสำเร็จในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 ในภาค เรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 27 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 แผนกวิชาการบัญชี กลุ่ม 4 จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือเป็น แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ส่วน คือ

1. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยแบบสอบถามประกอบไปด้วย ข้อมูลทั่วไป ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอนในรายวิชา มีลักษณะเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ช่วง (Likert Scale) และข้อเสนอแนะ ปัญหา และอุปสรรคของการ จัดการเรียนการสอนในรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วย ตนเอง
2. แบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากอาจารย์ ผู้สอน โดยใช้วิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามนำมาทำการ วิเคราะห์ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วย

การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียน การสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (weighted mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. ข้อเสนอแนะ ปัญหา และอุปสรรคของการจัดการเรียน การสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 ทำการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสนทนากลุ่ม ทำการ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาสภาพในการจัดการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์งานธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการปฏิบัติในภาพรวมทุกด้านใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านบุคลิกลักษณะของครูมี ระดับการปฏิบัติในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านการวัดและ ประเมินผล ด้านการสอนและเทคนิคการสอน และด้านสื่อประกอบการ สอนมีระดับการปฏิบัติในระดับมาก

จากการสนทนากลุ่มครูที่สอนรายวิชาวิทยาศาสตร์งาน ธุรกิจและบริการ รหัสวิชา 3000-1308 จำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอน ได้ข้อสรุปดังนี้ นักศึกษามี ความรู้พื้นฐานด้านการคำนวณน้อย รวมถึงนักศึกษาบางคนจะไม่ชอบ เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์ ทำให้มีความสนใจในการเรียนน้อย นักศึกษา บางส่วนไม่มีทักษะในการคิดแก้ปัญหา ทำให้ไม่สามารถวิเคราะห์ โจทย์ปัญหาได้จึงไม่สามารถทำข้อสอบได้ เนื้อหาในรายวิชา มาก นอกจากนั้นในกลุ่มเรียนมีนักศึกษาจำนวนมากและเวลาที่ทำการสอนจำกัด เพียง 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถดูแลเป็นรายบุคคลได้ ทั้งถึง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

โดยใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหา ของนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี

ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1)

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวลโรชา คชรัตน์
ตำแหน่ง	ครู ค.ศ.1
วุฒิการศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
ปีการศึกษา	ค.บ.ภาษาไทย
	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียน ในทุกวิชาในการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นกระบวนการเพื่อหวังผลเชิงคุณภาพ เพื่อตอบสนองการพัฒนาผู้เรียนให้มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้มี คุณภาพทั้งในด้านความรู้ ทักษะและสมรรถภาพสมองในด้านต่างๆ การ

ประเมินผลสัมฤทธิ์รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เน้นการจดจำ เข้าใจและการนำไปใช้ หากไม่มีความสนใจในรายละเอียดของเนื้อหาซึ่งอาจมีเหตุผลจากการที่บางคนไม่ถนัดหรือไม่ชอบเรียนในรายวิชาภาษาไทย เพราะเป็นการบรรยายเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนขาดกระบวนการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้ผู้เรียนบางคนมีการสรุปเนื้อหาบทเรียนหลังการเรียนการสอนด้วยวิธีการขีดเส้นใต้ใจความสำคัญแล้วนำข้อความมาเขียนต่อกันโดยไม่มีการเชื่อมโยงเนื้อหาที่ใช้ภาษาของตนเองทำให้น้ำหนักและใจความสำคัญไม่เชื่อมโยงต่อเนื่องกันส่งผลให้ผู้เรียนจดจำเนื้อหาได้ในระยะสั้นๆ และปัญหาที่พบคือ ผู้เรียนไม่สามารถจดจำเนื้อหาบทเรียนและไม่สามารถสรุปเนื้อหาจากบทเรียนได้อย่างเป็นลำดับ จึงส่งผลให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐานมีคะแนนน้อย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดวิธีในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบจัดระบบความคิดแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปออกมาเป็นเนื้อหาตามความเข้าใจของผู้เรียน ช่วยเพิ่มพูนความจำ สามารถตีความองค์ความรู้ได้ อีกทั้งการเรียนโดยใช้ผังมโนทัศน์จะช่วยให้ผู้เรียนสนใจเรียน รับรู้และเรียนรู้ได้ดีขึ้น สามารถเรียนได้ลึกซึ้งและเข้าใจได้ดีกว่าเดิม มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาไทยพื้นฐานโดยใช้ผังมโนทัศน์ สรุปเนื้อหารายวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังใช้ผังมโนทัศน์สรุปเนื้อหาวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชา การบัญชี ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ที่ 2/2565 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนสาขาวิชา การบัญชี กลุ่มที่ 2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ปีการศึกษา ที่ 2/2565 จำนวน 33 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา 20000 1101)จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ใบงาน การเขียนผังมโนทัศน์ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา 20000 1101) จำนวน 5 หน่วย
2. การเรียนรู้ข้อสอบปรนัยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ผังมโนทัศน์สรุป
3. เนื้อหา จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ละ 10 ข้อ และมีเกณฑ์ผ่านการประเมิน คือ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50

การสร้างเครื่องมือ

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้และหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับกลุ่มทดลองผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ดังนี้
2. ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา 20000 1101) ตามจุดประสงค์และขอบข่ายเนื้อหา
3. กำหนดเนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกมาจากหนังสือรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน (รหัสวิชา20000 1101)
4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์คือแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ผังมโนทัศน์มีทั้งหมด 10 แผน โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์
5. นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอกรรมการผู้เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเนื้อหาและโครงสร้างของผังมโนทัศน์แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
6. นำแผน การสอน ที่ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี กลุ่ม 2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 เพื่อหาขอบกรอบงานการสื่อความหมายระยะเวลาที่เหมาะสมของขั้นตอนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ในการสอน
7. นำขอบกรอบมาปรับปรุงแก้ไขจนนำไปใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทดสอบก่อนเรียนไปทดสอบกับนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี กลุ่ม 2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) จำนวน 120 คน
2. ทดสอบหลังเรียนไปทดสอบกับนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี กลุ่ม 2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) จำนวน 33 คน
3. นำผลคะแนนจากการตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

- 1) หาค่าร้อยละ
- 2) หาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$$\sum X \text{ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มเป้าหมาย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐานของนักเรียนสาขาวิชา การบัญชี กลุ่ม 2 ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (ปวช.1) ก่อนและหลังการใช้ผังโน้ตสรุปเนื้อหา หน่วยที่ 1 – หน่วยที่ 10 นักเรียนทุกคนสามารถทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่าก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ผังโน้ตสรุปเนื้อหา รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เท่ากับ 5.2 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังการใช้ผังโน้ตสรุปเนื้อหา รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน เท่ากับ 9 เพิ่มขึ้นจากก่อนการใช้ผังโน้ตสรุปเนื้อหา รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน 3.8 คะแนน

ข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนการสอนให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ครูควร มีการวิเคราะห์ผู้เรียน และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะจัดการเรียน การสอน โดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ทักษะกระบวนการทาง วิจัยในชั้นเรียน การสอนที่ให้เกิดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่ง คือ เมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการสอนทุกครั้งควรมีการสรุปเนื้อหาโดยใช้ผังโน้ต เพื่อทำการสรุปภาพรวมของเนื้อหาที่เรียนและใช้ทบทวนเนื้อหา ในระยะเวลาอันสั้น ช่วยให้นักเรียนไม่สับสนในเนื้อหาที่เรียนซึ่งมีจำนวนมาก และหลากหลาย

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- 1) ครูควรศึกษาเนื้อหา รูปแบบ และวิธีการเขียนผังโน้ตที่มีความ ชำนาญและถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้เขียนผังโน้ตนี้ได้ถูกต้องตาม หลักการ โดยอาจแบ่งเวลาในคาบเรียนทำการสอนเนื้อหาเกี่ยวกับผังโน้ต และการใช้ผังโน้ต
- 2) ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ วิธีสอนแบบมีส่วนร่วม โดยใช้แผนผังโน้ตกับวิธีสอนอื่นๆ เช่น วิธีสอน แบบร่วมมือกันเรียนรู้วิธีสอนแบบสืบเสาะหา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเหตุการณ์ปัจจุบัน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัย	นายณรงค์ชัย แซ่เตี้ย
ตำแหน่ง/สังกัด	ครู คศ.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาโท /การบริหารการศึกษา

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการพัฒนาชีวิต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ ชีวิตที่จะดำเนินไปหรือมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและเป็นพื้นฐานสำคัญในการ ขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าทั้งนี้การพัฒนาคุณภาพ ชีวิตและการขัดเกลาทางสังคมโดยผ่านกระบวนการศึกษาที่ถูกต้องจะเป็น การสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง พัฒนา ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นการพัฒนา และเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาบุคลากรของชาติ ทำให้พฤติกรรมและ การดำเนินชีวิตเป็นไปในทางสร้างสรรค์ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างผาสุก

มันคงคิดเป็น ทำเป็นแก้ปัญหาเป็น มีความรู้คู่คุณธรรมพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2553 มาตรา 6 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ของชาติไว้ ดังนี้ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขจาก ปัญหาที่พบในระดับชั้นเรียนในรายวิชาเหตุการณ์ปัจจุบัน ระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความ สนใจในการศึกษาและแก้ปัญหาการเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ แบบร่วมมือในการแก้ปัญหาดังกล่าว

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนในรายวิชาเหตุการณ์ ปัจจุบัน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
2. เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเหตุการณ์ปัจจุบัน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

ประชากรที่วิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร : ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง : กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เลือกแบบ เจาะจง จากระดับชั้นที่มีปัญหาด้าน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด จำนวน 30 คน

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รายวิชาเหตุการณ์ปัจจุบัน กลุ่ม วิชาสังคม

ระยะเวลาในการศึกษา ได้แก่ ปีการศึกษา 2565

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

1. สมุดบันทึกพฤติกรรมนักเรียนเป็นเครื่องมือที่ถูกสร้างขึ้นโดย การศึกษาจากเอกสารในการสร้างเครื่องมือวิจัย
2. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ และจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับการ แก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผู้วิจัยจึงได้กำหนดรายละเอียดของการวิจัยไว้ สี่ขั้นตอน ดังนี้ หนึ่งขั้นตอนศึกษาปัญหา สองขั้นสร้างกระบวนการเรียนรู้ สามขั้น นำไปใช้ สี่ขั้นตอนติดตามผลการดำเนินการ

ขั้นตอนที่หนึ่ง ขั้นศึกษาปัญหา เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยค้นหา ปัญหาที่แท้จริงของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 เพื่อ ศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสอบถามจากผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ปกครอง ครูในวิทยาลัย เพื่อศึกษาปัญหาของนักเรียน โดยใช่วิธีการสัมภาษณ์ และสมุดบันทึกประวัติของนักเรียน โดยผู้ปกครอง และครูผู้สอน

ขั้นตอนที่สอง ขั้นสร้างกระบวนการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนการนำข้อมูล หรือปัญหาที่ได้มาสร้างเป็นกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการวางแผนในการจัด

กระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความสุขในการเรียน ซึ่งศึกษาจากปฏิทินกิจกรรมของวิทยาลัยเพื่อจัดรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับนักเรียน ให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน และมีการวางแผนกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ตรงกับเนื้อหาสาระของวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทยเพื่อให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่สาม ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นการนำรูปแบบกระบวนการเรียนรู้มาปรับใช้ในกิจกรรม

ต่างๆ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยการส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาจากสถานการณ์จริง ศึกษาจากการลงมือปฏิบัติ ศึกษาจากกระบวนการทำงาน กลุ่มศึกษาจากกิจกรรมต่างๆ และศึกษาจากชีวิตจริงของผู้เรียน

ขั้นตอนที่สี่ ขั้นติดตามผลการดำเนินกระบวนการ ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยและผู้ปกครองร่วมกันสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อศึกษาพัฒนาการในการเรียนรู้ของนักเรียนในด้านต่างๆ จากนั้นนำผลการสังเกตมาวิเคราะห์และสรุปผลการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงผู้ปกครองในการร่วมมือกันติดตามพฤติกรรมของนักเรียนโดยบันทึกลงในแบบบันทึกพฤติกรรม
2. ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนลงในแบบบันทึกพฤติกรรม
3. จัดส่งแบบบันทึกพฤติกรรมให้ผู้ปกครองบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อดูพัฒนาการของนักเรียนว่ามีพฤติกรรม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นหรือไม่
4. การบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน
5. นำข้อมูลการบันทึกพฤติกรรม การสังเกตมาวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและวิเคราะห์กระบวนการแบบร่วมมือว่าสามารถแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนได้หรือไม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 โดยใช้สูตร $E1/E2$ ตามวิธีของเฟิชญู กิจระการ (2545: 45)
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติ t-test (One Samples)

สรุปผลการวิจัย

การแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือให้กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 จะเน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการวิจัยในครั้งนี้ มีขั้นตอนที่สำคัญที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มมากขึ้น ดังนี้ 1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นโดยเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน และสัมภาษณ์พฤติกรรมจากนักเรียนในห้องเรียน จากครูที่เกี่ยวข้อง 2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา 3. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยเน้นการร่วมมือ 4. ประเมินผลการ

จัดการเรียนรู้จากกระบวนการร่วมมือ 5. การศึกษาผลรวมของการเรียนรู้จากกระบวนการร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปบทสรุปเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนาดังนี้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในเหตุการณ์ปัจจุบันของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ซึ่งการพัฒนาเป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มสมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยนักเรียนแต่ละคนจะต้องพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาทุกประเด็น นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับเก่งจะต้องให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อนกว่าให้เข้าใจด้วยการชี้แจงอธิบาย ยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถคิดได้ด้วยตนเอง และเป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มรู้สึกว่ามีส่วนสำคัญ มีบทบาทเท่าเทียมกัน จึงมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มย่อยและนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ซึ่งส่งให้นักเรียนต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้เข้าใจเนื้อหาที่เรียนทำให้ได้มาซึ่งการเรียนรู้ของตนเองและกลุ่มสูงสุดสอดคล้องกับ วิชา เล่าเรียนดี (2545 : 1) ได้กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้ทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จะถูกเปลี่ยนเป็นคะแนนกลุ่ม เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนตั้งใจเรียน และช่วยเหลือเพื่อสมาชิกให้เรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอนอย่างแจ่มแจ้ง ถ้านักเรียนต้องการให้กลุ่มประสบความสำเร็จจะต้องช่วยเหลือกันและกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทำให้ดีที่สุด และนอกจากนี้ยังมีการเสริมแรงซึ่งเป็นอีกส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในการเรียนรู้ร่วมกันแต่ละกลุ่มจะได้ฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วยการทำใบงาน การตรวจคำตอบ ทำให้นักเรียนเห็นถึงความก้าวหน้าของตนเองและกลุ่มอย่างชัดเจนรวดเร็ว นับว่าเป็นการเสริมแรงทางบวกที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสริมแรงในลักษณะของการให้รางวัล การให้คำชมเชย การให้กำลังใจ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับคะแนนสูงมีความขยัน เอาใจใส่การเรียนมากขึ้น เพื่อรักษาระดับคะแนนของตน ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำก็จะตั้งใจเรียนและพยายามทำคะแนนให้สูงขึ้นกว่าเดิมจากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือ มีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และโดยรวมมีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มในแต่ละครั้งอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยมอย่างเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใน รายวิชาเหตุการณ์ปัจจุบันระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้วิจัยขอเสนอแนะในงานวิจัยเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้ ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ค่อนข้างหลากหลายจำเป็นต้องใช้กระบวนการจัดการเรียนการ

สอนที่หลากหลายเพื่อความเหมาะสมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนตามถนัดและความสามารถของผู้เรียน หากผู้เรียนมีความสนใจหรือถนัดในสิ่งใด ผู้เรียนย่อมมีเจตคติที่ดี และมีความคงทนในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยขอเสนอประเด็นที่น่าสนใจและสมควรทำการศึกษาดังนี้คือ

1. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการของการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายต่อพฤติกรรมของนักเรียน
2. ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือไปเปรียบเทียบกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอื่นๆ

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการเขียนแบบ
ควบคุมรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา
20000-1204 เรื่อง Applying for Jobs นักเรียนระดับชั้น
ประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี
วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

ผู้วิจัย	นางปาริชาติ ชูช่วงโชติ
ตำแหน่ง	ครู วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ)
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเขียน เป็นทักษะสำคัญที่ผู้คนมักใช้ในการแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกเพื่อสร้างให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยทักษะการเขียนนี้มีความสำคัญและความจำเป็นอย่างมาก สำหรับการสื่อสารอย่างต่อเนื่องของผู้คนในทุกระดับ การเรียนรู้ในการเขียนเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับนักเรียนในทุกระดับชั้นที่ควรจะต้องได้รับการสอนและการฝึกฝนอย่างเป็นระบบเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ การเขียนเป็นทักษะการสื่อสารที่สำคัญ ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะต้องมีความสามารถในการใช้ภาษา คือสมรรถภาพด้านกฎเกณฑ์ของภาษา (Linguistic Competence) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารโดยอาศัยความรู้พื้นฐานทางภาษาศาสตร์ ประกอบด้วย เสียง (Phonology) คำศัพท์ (Vocabulary) และไวยากรณ์ (Grammar) ผู้เรียนจะต้องพิจารณาโดยอาศัยความรู้ ความสามารถด้านกลไกทางภาษา เช่น การสะกดคำ การคัดลายมือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนเรียบเรียงข้อความ ตลอดจนการใช้สำนวนภาษาตามโครงสร้างภาษาที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถนำมาใช้ในการสื่อสารได้

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเขียน จึงได้ศึกษาเทคนิควิธีการปฏิบัติการฝึกทักษะการเขียนแบบควบคุม เพื่อที่จะนำมาใช้พัฒนาทักษะและกระบวนการเขียนภาษาอังกฤษ และเพิ่มสมรรถนะด้านการเขียนภาษาอังกฤษในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ อันเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดในการเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค สำนวน และความหมาย รวมถึงเข้าใจรูปแบบของกลุ่มคำและโครงสร้างของประโยคมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียน

เกิดสมรรถนะการเรียนรู้จนสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการเขียนเพื่อสื่อสารและสื่อความหมายได้ตามความต้องการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษสื่อสารและเพิ่มสมรรถนะทางการเขียนของ ผู้เรียนโดยใช้เทคนิคการเขียนแบบควบคุม
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการเขียน โดยใช้เทคนิคการเขียนแบบควบคุม รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษใน ชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ห้อง 1-5 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมเป็น 148 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ห้อง 2วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการเขียน ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ที่ ได้มา โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ข้อสอบแบบอัตนัยเขียนตอบเติมความให้สมบูรณ์ถูกต้อง และข้อสอบแบบอัตนัยเขียนเติมข้อมูลของตนเองให้สมบูรณ์
2. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนในรายวิชาการ เขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน รหัสวิชา 20000-1204 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ น้อยที่สุด น้อยปานกลาง มาก และมากที่สุด จำนวน 20 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562 เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ สมรรถนะรายวิชา และคำอธิบายรายวิชา ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี
2. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ ขั้นตอน เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหาพัฒนา ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค การเขียนแบบควบคุม
4. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหาสาระให้เหมาะสมกับ เวลา และวัยของผู้เรียน วิเคราะห์และกำหนด

จุดมุ่งหมายในแผนการจัดการเรียนรู้ กำหนดวิธีการ นำเสนอเนื้อหา และรูปแบบวิธีการประเมิน

5. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยเขียนตอบเดิมความให้สมบูรณ์ถูกต้อง จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นข้อสอบแบบอัตนัยเขียนเดิมข้อมูลของตนเอง ให้สมบูรณ์ จำนวน 10 ข้อ

6. นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ

7. วิเคราะห์ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของ แบบทดสอบกับจุดประสงค์ของการวัด โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้ (สมนึก กัททัย, 2549: 220)

8. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ โดยวิเคราะห์หาค่าความ ยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ปฐมนิเทศนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี เพื่อทำความเข้าใจร่วมกัน

2. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน กับนักเรียนระดับชั้น ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 29 คน

3. ดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียน ภาษาอังกฤษ โดยการใช้เทคนิคการสอนแบบควบคุม

4. หลังการดำเนินการจัดการเรียนรู้ครบตามกำหนดแล้ว ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน

5. นำข้อมูลที่ได้ดำเนินการวิเคราะห์และทดสอบสมมติฐานตามที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนก แบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดย การใช้เทคนิคการสอนเขียนแบบควบคุม เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ห้อง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบสมมติฐาน ด้วยการทดสอบหาค่าที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test for dependent samples) ด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. ศึกษาความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน โดยการใช้เทคนิคการ สอนเขียนแบบควบคุม เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ห้อง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

1. คะแนนสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาความสามารถของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยการใช้ เทคนิคการสอนเขียนแบบควบคุม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย ก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 มีค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.39 และมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.52 มีค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.28 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อความเหมาะสมของกระบวนการสอนจากการประเมิน ความคิดเห็นของนักเรียน เรื่อง Applying for a job รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขางานการบัญชี ห้อง 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช หลังการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.99

ข้อเสนอแนะ

ครูผู้สอนควรปรับปรุง และเลือกใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับตัวของผู้เรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษสื่อสารและเพิ่มสมรรถนะทางการ เขียน โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนได้มากขึ้น

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการเขียน โดยใช้เทคนิคการเขียนแบบควบคุม อยู่ในระดับดีมาก

การพัฒนาเทคนิคการนำเสนอหน้าชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกระดับชั้นปวช.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจห้อง 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวฉัตรกมล พุ่มทิม
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ ความคิด ความประพฤติทัศนคติและ ค่านิยมอันดีงาม ประเทศชาติจะเจริญรุ่งเรืองและพัฒนาได้อย่างรวดเร็วถ้าพลเมืองมีคุณภาพ การพัฒนาการเรียนการสอนนับว่าครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดเพราะครูเป็นบุคคลที่เอื้ออำนวยให้การศึกษابرลุเป้าหมาย

จากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีและการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้เรียนรู้อย่าง มีคุณภาพ จนสามารถเข้าใจ

และบูรณาการไปสู่การปฏิบัติจริงรวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรง และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัส 20000 1101 ชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจห้อง3 จึงมี การปรับวิธีเรียน เปลี่ยนวิธีสอน ปฏิรูปวิธีการสอน แก่ผู้เรียน โดยจะต้องทำให้ผู้เรียน เรียนรู้ ว่าตนเองจะต้องทำอะไร ทำอย่างไร ทำกับใคร ทำที่ไหน ทำเมื่อไร สามารถ ประเมินตนเองได้ว่ามีขีดความสามารถในระดับใด จะต้องพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขตนเองอย่างไร ด้วยการประเมินผลการเรียนรู้ตามสมรรถนะโดยใช้ตัว บ่งชี้เป็นสำคัญ เพราะการที่ผู้เรียนสอบไม่ผ่านในข้อทดสอบ ไม่ได้ หมายความว่าผู้เรียนไม่มีความรู้ในวิชาที่ทำการสอน ผู้เรียนอาจจะรู้ในสิ่งที่ ข้อสอบไม่ได้ถามก็ได้ ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาเทคนิคการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยวิธีการดึงศักยภาพด้าน ความคิดริเริ่มเพื่อแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในสาระที่จะนำเสนอ โดยใช้หลักการบูรณาการ ในสิ่งที่ป็นชิ้นงานสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุเหลือในรูปตัวผลิตภัณฑ์ใช้ซึ่งเป็น ผลงานความภาคภูมิใจในชิ้นงาน และมีผลต่อการนำเสนอหน้าชั้นเรียนใน สิ่งที่ตนได้ทำ นำมาพูดได้ด้วยความมั่นใจ อีกทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมี ประสิทธิภาพตรงและสอดคล้องกับความต้องการทั้งด้านทักษะวิชาชีพ ปฏิบัติการจริงและได้ผลงานชิ้นงานของผู้เรียน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้วิธีการสอน แบบกระบวนการกลุ่ม และแบบ พัฒนาสมรรถนะการสื่อสารด้วยความมั่นใจ จากผลงานชิ้นงานสิ่งประดิษฐ์ ของ ผู้เรียน โดยการฝึกปฏิบัติประสบการณ์จริงแล้วนำมาถ่ายทอดเป็นการ ฝึกปฏิบัติในเรื่องการนำเสนออย่างมั่นใจ เกิดความสุขในการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอน ได้เฝ้าสังเกตการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งแต่เดิมใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบความรู้ ความจำ ซึ่งไม่บรรลุผล ตามเป้าหมาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้าน การสื่อสารได้อย่างมั่นใจ โดยการฝึก ปฏิบัติจริง
2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านอาชีพให้สามารถบูรณาการ การ เรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งประยุกต์สู่อาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพและ สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงาน
3. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพด้านความคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานสิ่งประดิษฐ์นำมาสู่การสื่อสารและสามารถพูด นำเสนอได้อย่างมีความมั่นใจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนวิทยาลัย อาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลัง ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจห้อง 3 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ ด้วยอัตราร้อยละ(Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม โดยใช้กระบวนการกลุ่มโดยเป็นคำถามแสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (StandardDeviation)

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้ โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจากประชากรกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูล เกี่ยวกับพฤติกรรมกรการกล้าแสดงออก

3. ด้านการพูด
4. ด้านการกระทำ
5. ด้านการแสดงความคิดเห็น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล พฤติกรรมนักเรียน ขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่อ อาชีพ รหัส 20000 1101 โดยใช้กระบวนการกลุ่มมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แจ้งการศึกษาในการทำวิจัยให้กับนักเรียนในชั้นเรียนทราบ ล่วงหน้า
2. ดำเนินการเก็บข้อมูลและรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
3. ตรวจสอบแบบสอบถามที่ได้รับ คืนมา คัดเลือกเฉพาะ แบบสอบถามที่สมบูรณ์ไว้เพื่อทำการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการพูด
- ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการกระทำ
- ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการแสดงความคิดเห็น

สรุปผลการวิจัย

พฤติกรรมนักเรียนขาดการกล้าแสดงออกอย่าง เหมาะสมในชั้นเรียนรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ รหัส 20000 1101 ที่กำลัง ศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจห้อง 3 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา นครศรีธรรมราช มีผลสรุปดังนี้

1. ด้านการพูด

โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาด การกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้าน การพูด) อยู่ในระดับบางครั้งและเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีความ คิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือถ้าเพื่อนของคุณ แต่งกายด้วยชุดใหม่ซึ่งคุณเห็นว่าสวย คุณจะบอกเขาให้ ทราบว่าเขาแต่งการสวย รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไร เพื่อคุณ คุณจะบอก ให้เขาทราบว่า คุณชอบซึ่งเพียงใด

2. ด้านการกระทำ

โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) อยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกล้าแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับบ่อยครั้งลำดับแรก คือ คุณ สามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน รองลงมาคือการได้ทำงานกับเพื่อนทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำกับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น

3. ด้านการแสดงความคิดเห็น

โดยภาพรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) อยู่ในระดับบางครั้ง และเมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกล้าแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับบ่อยครั้งลำดับแรก คือ การได้ร่วมกันทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนรองลงมา คือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์

ข้อเสนอแนะ

เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้อาจารย์ผู้สอนพัฒนาคุณภาพของคำถามและวิธีการ สอนให้มีประสิทธิภาพดีกว่าที่เป็นอยู่ อีกทั้งเป็นการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนให้มีความเป็นกันเอง กับนักเรียน สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่สูงขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรสังเกตและพยายามสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้เรียน ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความมั่นใจในตนเองและทัศนคติที่ดีมองเห็นประโยชน์และโอกาสท่ามกลางปัญหา และอุปสรรค ครูผู้สอนควรระวังในการใช้คำถามกับผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนและการพิจารณาถึงสภาพปัญหา อารมณ์ จิตใจของผู้เรียน ตลอดจนปัญหาในแง่ คุณธรรม จริยธรรมและระลึกว่าผู้สอนไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ถามคำถามแต่ฝ่ายเดียว ควรจะเสริมสร้างการทำกิจกรรม การพูดคุยแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ การอภิปรายร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ต่อกันเพื่อลดความกังวลและ ความเครียดในการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนมีการสื่อสารโดยมีความมั่นใจ
2. ผู้เรียนนำไปประยุกต์กับอาชีพซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาด
3. ผู้เรียนมีศักยภาพในการนำเสนอผลงานได้อย่างมั่นใจ

การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ให้มีความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565

วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวสุพิชชา ชนะพลชัย
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน
	วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	วท.บ.
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การ ปกครองจึงจำ เป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ มาเกื้อหนุนกัน ซึ่งต้องมีการพัฒนาโดยต้องคำนึงถึง ทรัพยากรที่มีคุณภาพ และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ โดยจะต้องมีคุณสมบัติ ด้าน สมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจที่ดี มีสติปัญญา มีความรู้ ความสามารถ มีความอดทน ขยันขันแข็ง ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากกล้าเผชิญปัญหาและอุปสรรคด้วยความมุ่งมั่น ถ้ามนุษย์ทุกคนมี คุณสมบัติ ดังกล่าวก็จะเป็นผู้มีวินัยในตนเองซึ่งจะเป็นวัฒนธรรมที่ทุกคนในสังคมต้อง ปฏิบัติ เพราะฉะนั้นครูควรสร้างเสริมวินัยให้เกิดแก่นักเรียน เมื่อนักเรียนมี วินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนจะทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรม ของตนให้เป็นไป ในทางที่ดีงาม จึงควรมีการปลูกฝังให้ยึดถือและปฏิบัติ อย่างเคร่งครัด ถ้าหากในสังคมไม่มีการปลูกฝัง และพัฒนาเด็กให้มีวินัยและมี คุณภาพแล้ว การพัฒนาสังคมและประเทศก็จะไปอย่างไม่มี ประสิทธิภาพจึงควรต้องปลูกฝังวินัยในตนเองให้เป็นพื้นฐาน ในที่สุดก็จะ สามารถพัฒนาประเทศชาติ ให้มีความก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ดังนั้น การศึกษา จึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากในการที่ จะพัฒนาให้มนุษย์มี ประสิทธิภาพและศักยภาพสูงสุดจากการเป็นครูประจำวิชาพลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในรายวิชา พบว่า พฤติกรรมการเรียนของนักเรียนบางคนในห้องเรียน ไม่สนใจเรียนขาดความ รับผิดชอบและระเบียบวินัยจึงทำให้บรรยากาศการเรียนรู้อ่อนแอต่อการเรียน การสอนและมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้อย่าง ส่งผลต่อนักเรียน บางคนที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำจึงต้องใช้ กระบวนการวิจัยมาแก้ปัญหาโดยการนำทฤษฎีการเรียนรู้ทฤษฎี แรงจูงใจ และทฤษฎีการวางเงื่อนไขมาใช้นักเรียนเพื่อเป็นการพัฒนาและ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การ เรียนและส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เกิดการ เรียนรู้เต็มศักยภาพและความสามารถของตนเองซึ่ง จะส่งผลให้นักเรียนมี วินัย ความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนเอง มีบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นการปลูกฝังระเบียบวินัย การรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีผล การเรียนดีขึ้น

ปัจจุบันพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ขาดความรับผิดชอบและมีวินัย ทำให้ ครูผู้สอนไม่สามารถวัดความรู้ หรือติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนได้ ซึ่งในบางวิชาอาจมีผลกระทบต่อนักเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยซึ่ง ในฐานะที่เป็นครูผู้สอนในรายวิชาวิทยาศาสตร์จึงเห็นความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการแก้ปัญหาของนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมความรับผิดชอบและวินัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นผู้มีความรับผิดชอบและมีวินัยในการเรียนให้ดีขึ้น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวนนักเรียน 107 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 30 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกต
2. แบบสอบถาม

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. แบบสอบถามพฤติกรรมนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เลือกนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3
2. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 อาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 30 คน
3. ตรวจสอบคะแนนจากแบบสอบถามแล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้ค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ X = คะแนนที่ได้

N = จำนวนนักเรียนทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นปวช.1 แผนกอาหารและโภชนาการ กลุ่ม 3 แสดงให้เห็นว่าสาเหตุของพฤติกรรมนักเรียนเรื่องความรับผิดชอบและวินัย สิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดมาเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนมาตรงเวลาและตั้งใจเรียน จำนวน 14 คนคิดเป็นร้อยละ 46.67 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน

สิ่งที่นักเรียนกระทำเป็นประจำบางครั้งมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนไม่ทำการบ้านเองและลอกการบ้านเพื่อน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 80 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน ที่เลือกลำดับที่ 2 คือ นักเรียนเมื่อทำผิดจะพยายามแก้ไขด้วยตนเอง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 โดยคิดจากนักเรียน 30 คนและสิ่งที่นักเรียนไม่กระทำเลยมากเป็นลำดับที่ 1 คือ นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 50 โดยคิดจากนักเรียน 30 คน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการติดตามใกล้ชิดและต่อเนื่อง
2. ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องควรร่วมมือแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ครูผู้สอนทราบพฤติกรรมของนักเรียนในด้านการเรียน
2. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในรายวิชาอื่นๆ ได้ศึกษาและนำไปสำรวจเจตคติให้มีความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจกลุ่ม 1 เรื่องการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนให้มีความรับผิดชอบและมีวินัยของนักเรียน โดยใช้วิธีการเสริมแรง
3. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน

วิชา กฎหมายธุรกิจของนักศึกษาระดับ ปวส. ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย	นางสาวกุลิสรา คงสงค์
ตำแหน่ง	ครูจ้างสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	น.บ. (นิติศาสตรบัณฑิต)
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาย่อมมีเป้าหมายที่สำคัญคือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาที่ถ่ายทอด โดยผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้วมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังสอน และสามารถนำสิ่งที่ครูสอนไปประยุกต์ใช้กับสถานการณ์อื่นๆ ได้ โดยครูจะต้องสร้างบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ แนวทางหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี คือครูสามารถนำสื่อการสอนมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ โดยเนื้อหาในบทเรียนจะต้องมีความถูกต้องตามหลักวิชาเป็นปัจจุบันไม่ล้าสมัย โครงสร้างเนื้อหาชัดเจนมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันคือควรจะต้องมีการออกแบบบทเรียนที่คั่นทางผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจและจำเนื้อหาได้มีการจัดระบบเนื้อหาสัมพันธ์กับความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนหรือปูพื้นความรู้เดิมเพื่อเชื่อมโยงไปสู่ความรู้ใหม่มีลำดับขั้นตอนของการนำเสนอความยากง่ายมีการนำเสนอวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนรู้ล่วงหน้าถึงประเด็น

สำคัญของเนื้อหาเค้าโครงเนื้อหาอย่างกว้างๆ ผู้เรียนจะสามารถผสมรายละเอียดส่วนย่อยให้สัมพันธ์กับเนื้อหาส่วนใหญ่ทำให้ผลการเรียนรู้มีประสิทธิภาพขึ้นที่สำคัญเนื้อหาควรนำเสนอได้ตรงและครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของผู้เรียน

ดังนั้น การศึกษาความคิดเห็น ของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาเทคนิคการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน
2. เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักศึกษาชั้น ปวส. ที่เรียนวิชา กฎหมายธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 9 ห้อง มีนักเรียนทั้งหมด 201 คน

กลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากนักศึกษา ที่เรียนวิชา กฎหมายธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช มี 201 คน ผู้วิจัยจึงสุ่มตัวอย่างประชากร โดยศึกษา ประชากรจำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน ซึ่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ใช้มาตราส่วนประเมินค่า Rating scale ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน 5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน 3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน 1 คะแนน

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง
4.51-5.00	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
3.51-4.50	ระดับความคิดเห็นมาก
2.51-3.50	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
1.51-2.50	ระดับความคิดเห็นน้อย
1.00-1.50	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบตามความเป็นจริงเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตอบ
2. นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรม spss for window

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน วิชา กฎหมายธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาเพศหญิงล้วน ซึ่งมีระดับความคิดเห็น ดังนี้ อยู่ในระดับมากที่สุด ประกอบด้วย สื่อที่ใช้มีความชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วยสื่อที่ใช้ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความน่าสนใจ สามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยให้ง่ายต่อการเรียนรู้ กระตุ้นให้คิด และจดจำได้นาน ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ทันสมัย แปลกใหม่ แตกต่างไปจากการเรียนปกติ ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้มีความเหมาะสมกับเวลา ความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อที่ใช้ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการศึกษาความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของสื่อการเรียนการสอน มาพัฒนาเทคนิค การสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแรงงาน

โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ

ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๓ แผนกการโรงแรม ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ผู้ทำวิจัย	นางสาวธนาดี วัฒนสิทธิ์
ตำแหน่ง	ครูพิเศษสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ปีการศึกษา	2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้บัญญัติในเรื่องแนวทางการจัดการศึกษา หมวด 4 ตามมาตรา 22 ไว้ว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนควร

คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ตามสติปัญญาและความสามารถของตนการจัดการศึกษามุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุล โดยยึดหลักผู้เรียนสำคัญที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแรงงาน (รหัสวิชา 20001-1004) โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3/1 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3/1 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช
2. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สร้างตารางเฉพาะของหน่วยการเรียนรู้ (Specification for Units) วิเคราะห์หน่วยความรู้ (Analysis of Learning Units) เนื้อหาจุดมุ่งหมายและธรรมชาติบทเรียนนั้น ๆ

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นเองโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. สร้างข้อสอบให้ครอบคลุมแต่ละพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในตารางเฉพาะอย่างน้อยพฤติกรรมละ 1 ข้อ
2. ข้อสอบต้องรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดไม่ใช่สุ่มเฉพาะส่วนสำคัญเพื่อเป็นตัวแทนเท่านั้น
3. ข้อสอบควรมีความยากง่ายต่อเนื่องกัน ผู้ที่ทำข้อสอบส่วนที่ง่าย ๆ จะได้เกิดการ เรียนรู้ที่ยากกว่าได้ถูกต้อง ไม่ใช่ทำถูกโดยบังเอิญหรือการเดา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการสอบมาจัดวิเคราะห์เนื้อหาอย่างย่อ ๆ โดยศึกษาจากคู่มือ
2. วิเคราะห์พฤติกรรมของเนื้อหาย่อยที่วิเคราะห์ไว้แล้ว
3. กำหนดน้ำหนักที่ต้องการวัดในแต่ละเนื้อหาพฤติกรรม

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยจำแนกแบบสอบถามทุกชุด ดังนี้

ตอนที่ 1 นักเรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน สูงกว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแรงงาน (รหัสวิชา 20001-1004) โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3/1 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

การดำเนินการทดลองเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายแรงงาน (รหัสวิชา 20001- 1004) โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3/1 แผนกการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช จากผลการทดลองสรุปได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแล้วสอบ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ และ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนร้อยละ 60 จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาวิจัยเชิงเปรียบเทียบวิธีการสอนแล้วสอบกับวิธีการสอนแบบอื่น ๆ เพื่อหาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมกับนักเรียนนักศึกษาต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเมื่อใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ดังนั้นในรายวิชาอื่น ๆ อาจจะมีการนำวิธีการสอนแล้วสอบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเป็นการ กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความตื่นตัวในการเรียนรู้อยู่เสมอ

